

בית המשפט העליון

בג"ץ 1591/18

פלוני נ. שרת המשפטים

תאריך הגשה: 22/02/18

בבית המשפט הגבוה לצדק בירושליםהעותרת:

פלונית אלמונית (אסירה)

ע"י ב"כ עו"ד רוני אלוני סדובניק ו/או

עו"ד ג'ני בביב ו/או עו"ד נחום סדובניק

מרח' עין חרוד 3 תל-אביב 61112 ת.ד. 11294

טלפון: 03-5280926 פקס: 077-2342701

דוא"ל: roni@sadovnik-law.com

מחלקת בג"צים

22-02-2018

פרקליטות המדינה

- נ ג ד -

חשובים:

1. שרת המשפטים איילת שקד

2. מפכ"ל המשטרה רוני אלשיך

ע"י פרקליטות המדינה מחלקת בג"צים

סלח א-דין 29 ירושלים

בית המשפט העליון
מדור קליטה

22-02-2018

נזקבל/נבדק

(33)

חתימה

בקשה לאיסור פרסום פרטים מזהים

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על איסור פרסום פרטים מזהים של העותרת, איך לא לסגור דלתות, מן הטעמים הבאים וכדלקמן:

1. העותרת מבקשת לחסות פרטיה המזהים וזאת בשל תוכן העתירה המפרט את חיותה קורבן סחר בבני אדם ונפגעת אונס בקטינה.
2. הסיבות שפורטו לעיל מקיימות עילה לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
3. הבקשה לחסות פרטיה המזהים של העותרת דרושה לצורך מניעת פגיעה חמורה בפרטיותה וזאת לנוכח הפרטים אותם נאלצת לפרט לצורך העתירה.
4. הבקשה פרוצדוראלית ולכן לא צורך תצהיר.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות על איסור פרסום שם העותרת ופרטיה המזהים, אך לא לסגור דלתות, מאחר והעותרת מעוניינת להביא לידיעת הציבור את סיפורה.

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

ג'ני בביב, עו"ד
מ. 68603

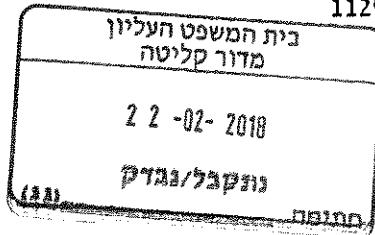
רוני אלוני סדובניק, עו"ד
ג'ני בביב, עו"ד
ב"כ העותרת

תל-אביב, היום 22 בפברואר 2018

העותר:

פלוני אלמונית (אסירה)

ע"י ב"כ עוה"ד רוני אלוני סדובניק ו/או
עו"ד גיני בבייב ו/או עו"ד נחום סדובניק
מרח' עין חרוד 3 תל-אביב 61112 ת.ד. 11294
טלפון: 03-5280926 פקס: 077-2342701
דוא"ל: roni@sadovnik-law.com

- נ ג ד -

המשיבים:

1. שרת המשפטים איילת שקד
 2. מפכ"ל המשטרה רוני אלשיך
- ע"י פרקליטות המדינה מחלקת בגצ"ים
סלח א-דין 29 ירושלים

עתירה

בית המשפט העליון הנכבד, בשבתו כבית משפט גבוה לצדק מתבקש להורות למשיבים להשיב מידית תוך הנמקה עניינית וללא כל דיחוי נוסף לפניות המנומקות של העותרת להכיר בה **קורבן סחר בבני אדם** בהתאם להוראות **חוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006** הוראות חוק העונשין לעניין החזקה בתנאי עבדות (סעיף 375 לחוק העונשין) וסחר בבני אדם למטרות נוספות מעבר לעיסוק בזנות (סעיף 377א(א) לחוק העונשין, וכן להורות למשיבים להשיב מדוע לא יעניקו מקלט לעותרת במסגרת היותה קורבן סחר בבני אדם, בעת יציאתה לחופשות מהכלא ב-"מעגן" המקלט לשיקום נשים קורבנות סחר באדם שהקימה ומנהלת מדינת ישראל, באמצעות עובדות המקלט שיאספו אותה ויחזירו אותה לכלא ועד למועד לשחרורה ומן הטעמים הבאים כדלקמן:

א. לבית המשפט הנכבד מוקנית סמכות לדון בעתירה

1. סמכותו של בית משפט נכבד זה להורות למשיבים להשיב לפניות העותרת ולנמק בהתאם לחובת ההנמקה המנהלית, מדוע לא יענו לגופו של עניין לפניות המנומקות של העותרת ולא יכירו בעותרת **קורבן סחר בבני אדם** בהתאם לחוק, נובעת מכוח **סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984** המעניק לכל בתי-המשפט בישראל סמכות כללית למתן צווים וסעדים, ככל שיראו לנכון להעניקם בנסיבותיו של כל ענין הנדון בפניהם, וזה נוסחו של סעיף זה:

" כל בית-משפט הדין בענין אזרחי, מוסמך לתת פסק-דין הצהרתי, צו-עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע-בעין, וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו".

2. לבית המשפט הגבוה לצדק סמכות לדון בעניין בעל חשיבות ציבורית עקרונית מיוחדת וראה בבג"ץ 11437/05 קו לעובד נ' משרד הפנים, סד (3) 122 [מופיע בנבו].

* התקבל בכנסת ביום כ"ו בתשרי התשס"ז (18 באוקטובר 2006); הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 231, מיום כ"ו בטבת התשס"ו (26 בינואר 2006), עמ' 236, ובהצעות חוק הכנסת – 99, מיום ה' בחשוון התשס"ו (7 בנובמבר 2005), עמ' 18.

ב. סחר בקטינות בדואיות למטרות רווח כספי, השאתן בניגוד לרצונן, אילוצן לביגמיה ואיום ברצח על פגיעה בכבוד המשפחה באם ימרו פי הסוחר בהן-הוא עניין עקרוני שבסמכות בג"צ לדון בו

3. מדינת ישראל עצמה עין שנים רבות מול תופעת "סחר בילדים למטרות רווח" במדינת ישראל. זה אכן נשמע נורא, אבל זו המציאות בתוך קבוצות סגורות מסורתיות החיות בתוך שטח מדינת ישראל, והמדינה כשלה עד כה כשל קולוסאלי במיגור התופעה.
4. הקהילה הבדואית שחיה בתוך שטחי מדינת ישראל, נוהגת לסחור בילדות ולמכרן מניגוד לרצונן בתעריפים הנעים בסביבות 5000 דיןר ירדני לילדה בתולה בגילאי 14-16 .
5. העותרת היא נערה בדואית (פרטיה המזהים מצויים בנספחים המצורפים), משבט השוכן בתל-שבע, אשר חייתה בתנאי שבי כל ילדותה, הוכתה קשות באופן יומיומי, ע"י אחיה ואביה ועל אף חוק לימוד חובה, התש"ט-1949 הקובע כי כל ילד בישראל חייב להיות במסגרת חינוך מגיל 3 ועד סיום כיתה ט' לא הורשתה העותרת לבקר בבית ספר באופן סדיר ובחגיגה לכיתה ז' אולצה בכוח להפסיק ללמוד ולהתחיל לעבוד בפרך כשפחת המשפחה, ללא תשלום על עבודתה, כל ילדותה אולצה לעבוד בכפייה במקום להיות ילדה.
6. חירותה של העותרת נגזלה ממנה לחלוטין ומעולם לא הורשתה לצאת ממתחם השבט ואף לא ביקרה מעולם בעיר הסמוכה -באר שבע.
7. בגיל 16 אבא שלה מכר תמורת 5000 דיןר כאמור, לגבר מבוגר ממנה ועיוור, בניגוד מוחלט לרצונה, תחנוניה ובכיה לא עזרו, היא נלקחה בכוח תחת איומים לבית הרוכש ונכלאה בחדר מבלי יכולת לצאת בחופשיות.
8. בשל התנגדותה ניסתה לברוח משם פעמים אחדות אך נלכדה ונקשרה בחלק מהזמן, הוכתה ברמה יומיומית בידי הרוכש ומשפחתו וביקשה את נפשה למות.
9. יובהר כי כל יחסי המין שנכפו עליה מרגע מכירתה עולים כדי "אונס" כהגדרתו בחוק העונשין.
10. העותרת ניסתה לשים קץ לחייה 3 פעמים עד שכמעט מתה ואושפזה בבי"ח סורוקה באר שבע, כשהתאוששה, הוחזרה לבעלות אביה והרוכש דרש את כל כספו בחזרה בטענה שהסחורה הייתה "פגומה" ולא צייתנית- מקח טעות.
11. המוכר והקונה ניהלו משא ומתן עסקי בו טען האב כי הקונה ביתק את בתוליה של הקטינה כעת היא "סחורה משומשת" ולכן לא יקבל מלוא החזר כספי על הסחורה, אלא רק חלק מהכסף.
12. בפרק "בין הזמנים" הזה, נכלאה העותרת הקטינה בבית אביה והפגיעה בכבוד משפחתה הפכה אותה מטרה לאלימות פיזית יומיומית, השפלות, קללות ואיומים ברצח מצד בני משפחתה.
13. זמן קצר לאחר מכן, האב מכר את העותרת בפעם השנייה, שוב בניגוד מוחלט לרצונה וחרף בכי, זעקות ותחנוניה לבל יעשה כן, הפעם נמכרה העותרת לגבר המבוגר ממנה ב- 30 שנים אסיר משוחרר מסוכן מאד בעל רקורד פלילי עשיר בעבירות אלימות, אדם נשוי עם ילדים.
14. כבר בלילה הראשון הרוכש אנס אותה באכזריות מאחר שהתנגדה לו הכה אותה קשות בכל חלקי גופה.
15. ההבדל הפיזיולוגי בין מימדיה הקטנים לבין מימדי גופו הגדול וכוחו הפיזי הרב, מנעו ממנה להדוף אותו ולהגן על עצמה.

16. בבוקר פנתה בתחנונים לשתי בנות משפחתו שיאפשרו לה לעזוב אך הן הבהירו לה שזהו עתידה ואיננה רשאית לעזוב כלל את הבית החדש-כילאה, בהיותה חבולה פיזית ונפשית, לאחר שנים של התעללות, כליאת שווא, 3 ניסיונות אובדנים, היה מצבה הנפשי בכי רע, היא סבלה מפוסט טראומה, דיכאון וחרדות מפני הישנות האלימות כלפיה.

17. מהמקום הפגוע והמפוחד הזה, באין אור בקצה מנהרת חייה, גמלה בליבה ההחלטה להרוג אותו, היא נטלה בהיחבא סכין מהמטבח עטפה אותה במגבת הטמינה אותה בתיקה ולמחרת ניצלה סיטואציה של חוסר ערנות מצדו ודקרה אותו למוות תוך שהיא צועקת: "אני לא רוצה אותך תמות" (או ביטוי דומה) ומייד הסגירה עצמה למשטרה.

18. המשיבה פרקליטות המדינה, ידעה את כלל העובדות הר"מ, אך מנעה מהקטינה ברשלנות ושללא כדין את מעמדה המשפטי כ "קורבן סחר בבני אדם" כפי שהייתה מחויבת לעשות מיד עם מעצרה, וחובה ערבית מוסרית משפטית הייתה עליה להעמיד לדין את האבא והקונים שסחרו בה וכל מי שסייע בכליאתה, הכאתה, וסחר בגופה לצרכי מין, חלף כך הפרקליטות שללה ממנה זכות בסיס זו והאשימה רק אותה: באיומים נגד הקונה הראשון (היא באצת צרחת עליו שאם יגע בה שוב היא תהרוג אותו) וברצח הקונה השני.

19. הקטינה הורשעה ללא שבית המשפט שמע את עדותה, בעסקת טיעון שנקמה בין שתי זרועות של המשיבה 1: הפרקליטות והסניגוריה הציבורית ונגזרו על הקטינה 11 שנות מאסר בפועל מתוכן חלפו כבר 4.

20. הנערה מתנהגת למופת, השתתפה בסדנאות וטופלה בכלא יפה מאוד, למדה עברית קרוא וכתוב, אך היא בודדה בכלא, איש כמעט לא מבקר אותה, איום ברצח על רקע "כבוד המשפחה" ממתין לה כחרב על צוואר, וכל עתידה מאחוריה.

21. יודגש כי הפרקליטות ידעה כי הקטינה הייתה "שבוייה" כלואה בידי אביה ואחר כך נכלאה בחדר בבית הרוכש הראשון ואחר כך נכלאה בבית הרוכש השני וצעדיה נשמרו - היא לא הייתה בת חורין כלל כשנאנסה הוכתה והרגה את הרוכש אותה.

22. בשים לב לתיקון חוק העונשין המכונה: חוק "שי דרומי" חוואי שסבל בעבר מפריצות גנבים לחווה החקלאית שלו, לא הורשע בגין ירי בגבו של בדואי שהסתנן לחווה שלו-והירי במקרה כזה הוכר כהגנה עצמית, בהתאמה תטען העותרת כי אף היא הייתה זכאית שהמשיבים יתחשבו בנסיבות היותה קטינה הבדואית ויחילו את הצדק שבמקרה שי דרומי-גם עליה, ולו יאבקו בחירוף נפש כפי שעשו-להרשעתה וכליאתה בפעם הרביעית בחייה הקצרים-הפעם בכלא נווה תרצה ולו מטעמי צדק.

23. העותרת הגישה בעצמה לפני כשנה בקשת חנינה לנשיא המדינה אך המשיבים לא המליצו על חנינה בנימוק כי נסיבות חייה הקשים כבר נלקחו בחשבון מראש בגזר הדין-האמנם?

24. העותרת תטען כי נסיבות היותה של העותרת קורבן סחר בבני אדם שנכלאה כחיה כל ימי חייה-כלל לא נלקחה בחשבון בידי המשיבים!

25. בעקבות סירוב המשיבים להמליץ על חנינה בפעם הראשונה כבוד הנשיא דחה את בקשת העותרת לדעתנו בשוגג ומבלי שהמשיבים יעמידו לפניו את היות האסירה קורבן סחר באדם-כנתון שעליו לשקול בין יתר שיקוליו, היה עליהם להבהיר לכבוד הנשיא כי לפניו ניצבת בקשת "קורבן סחר בבני אדם" שנכלאה בשבי מרבית ימי ילדותה והרגה את הרוכש אותה שאיים לכלוא אותה לשארית חייה.

26. אילו היו המשיבים מעניקים לה את ההגדרה הנכונה המשפטית כ "קורבן סחר בבני אדם", אין ספק שההריגה שנאלצה להרוג הייתה מוכרת כהגנה עצמית של אדם שמנסה לגונן על עצמו מפני אונס נוסף וכנגד הפיכתה לחפץ שמוכרים וקונים.

27. אך את הנעשה אין להשיב, ואין העותרת מבקשת במסגרת עתירה זו לערער על הגשת כתב האישום נגדה, או כנגד הרשעתה, במסגרת זו כל בקשתה שהמשיבים ישיבו מדוע הם לא מכירים בה כקורבן סחר בבני אדם?

ג. מחויבות מדינת ישראל למאבק ומיגור סחר בבני אדם - מחלקת המדינה האמריקנית

28. ממשלת ישראל המחויבת להסכמות שנתנה למחלקת המדינה האמריקאית לפעול בתוך ישראל למיגור תופעת הסחר בנשים – ולכן היה על המשיבים לקבוע מראש כי העותרת עונה להגדרת "קורבן סחר בבני אדם" בהתאם להנחיות מחלקת המדינה האמריקאית והנחיות היחידה למיגור סחר בבני אדם במשיבים.

29. בשולי העתירה מבקשת העותרת להבהיר כי הביאה לידיעת המשיבים בפניותיה הקודמות כי איננה קורבן סחר בבני אדם היחידה בשבטים הבדואים, לטענתה יש לה עוד 5 אחיות, 2 צעירות ממנה שכולן נמכרו בניגוד לרצונן החופשי לגברים, הצעירה נמכרה בגיל 14 לגבר שהיה כבר נשוי והרתה מכך-מדובר באונס חמור ביותר-מדוע המשיבים עוצמים עין מסחר באדם בקטינות בתוך שטח בריבונות ישראל?

30. מסתבר שילדות בדואיות הפכו בעידן המודרני לסחורה "שוות כסף", כולאים אותן, מונעים מהן חירות, מחתנים אותן בגיל אסור לפי חוק, בכוח הזרוע, סוחרים בגופן מאפשרים אינוסן בידי הרוכשים ואף בתנאי ביגמיה! ואם יעזו להגן על עצמן-יואשמו ברצח או שפשוט ירצחו כי "במרדנות" הן פוגעות ב"כבוד המשפחה".

31. בעניין הגדרתה בחוק של העותרת כקורבן סחר אפנה להלכה שקבע בעניין זה בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 480/05 אלי בן עמי נ' פלונית [מופיע במאגר נבו] :

"העבדות המודרנית" או פניו המודרניים של הסחר בבני אדם, היא אחת התופעות הבזויות המתרחשות למגינת הלב בימים אלה. מדובר בתופעה בינלאומית חמורה בהיקפה ובמימדיה. הסחר בבני-אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט התפתח על מצע העוני, הזעזועים הכלכליים ופירוק רשתות התמיכה החברתיות בארצות מתפתחות שעברו תהליך של כרסום בדפוסי התנהגות מסורתיים. תופעת הסחר בבני-אדם פשטה נוכח תהליכי הגלובליזציה אשר מחד גיסא, העמיקו את חוסר השוויון בין מדינות מפותחות למדינות מתפתחות, ומאידך גיסא, אפשרו ניידות קלה וזולה בין מדינות. הסחר בבני אדם נעשה למטרות שונות ובהן ניצול מיני, נטילת אברי גוף או שעבוד ומתאפיין בשליטה מוחלטת בקורבן וניצולו במטרה להפיק ממנו ריווח כספי.

"העסקתם" של קורבנות הסחר כוללת במקרים רבים עבודה סביב השעון, עיכוב דרכונים, שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחרים, הונאה, כליאה ותשלום תמורה זעומה בעד ביצוע העבודה, אם בכלל.

תופעת הסחר בבני אדם צמחה במדינת ישראל בראשית שנות ה-90 של המאה הקודמת. התופעה הלכה והתעצמה עם השנים, והגיעה לשיא מימדיה בראשית שנות האלפיים. עוד בראשית ימיה של המדינה, חתמה ישראל ואישררה שורת אמנות ומסמכים בינלאומיים העוסקים במאבק בסחר בבני אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט. דה פקטו, החקיקה והאכיפה בתחום לא הייתה משמעותית עד ראשית שנות ה-2000.

מפנה במגמת הטיפול של רשויות המדינה בתופעת הסחר בבני אדם התרחש, כפי הנראה, בעקבות קיתונות של ביקורת בינלאומית שספגה ישראל בנוגע למימדי תופעת הסחר בבני אדם בתחומה.

ביולי 2000 תוקן חוק העונשין, תשל"ז-1977 והוכנסה בו לראשונה עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות. בנוסף, הוחלט על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית לבחינת תופעת הסחר בנשים בישראל. שלא כעבירות האחרות היא העבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות; עבירה זו, עבירה חמורה היא במיוחד.

עבירה זו עבירה נגזרת היא מתופעות בזויות שנתגלו בחיי המדינה, תופעות של "יבוא" המלווה בהתנהגות נקלית ובזויה כלפי אותן נערות ונשים המבקשות למצוא פת-לחם. יש בה מן הזוועה שבמכירת אדם, מן האכזריות וההשפלה שבניצול המיני ומן האימה שבסחיטה.

בתוך עבירה זאת מובנים המורא והפחד שמטיל הסוחר על קורבנותיו ואף על מעורבים אחרים במסחרו, בתקופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות.

בשל סיבה זו חזרו בתי המשפט והדגישו את הצורך בהחמרת עונשם של מי שנטלו חלק בביצוע עבירות אלו, הן לשם המחשת הפסול שמייחסת החברה למעשים אלו והן לשם הרתעתם של העוסקים בעיסוק זה".

32. הנה כי כן, עצימת העין של המשיבים נוכח תופעת הסחר בקטינות בדואיות כאילו הן רכוש יש לבחון בראי התופעה "התאומה" של רצח נשים במגזר הבדואי על רקע פגיעה בכבוד המשפחה, קרי, אי ציות לדרישות האב והאחים הגברים = פגיעה בכבודם.

33. במצב דברים כזה, תטען העותרת כי אסור למשיבים להעמיד לדין נשים או ילדות נסחרות או משועבדות לעבדות הקמות להגן על עצמן מהשיעבוד האונס והכפייה.

34. העותרת תפנה לפסק דינו של כבוד השופט העליון ז"ל מישאל חשין אשר קבע בפסק דין מהחשובים ביותר בתחום "חירות האדם" בפרשת חנוכוב כך:

"כי אין נפקא מינה אם מדובר בשכירת גופה של אישה לשעה קלה או קנייתה לשנה שלמה, כל עיסקה בגופו של אדם כאילו היה חפץ היא אסורה".

35. וכן ראה בע"פ 7757/04 לאוניד בורשטיין נ. מדינת ישראל [מופיע במאגר נבו]:

"יש המוכרים או הקונים אדם להעסקתו בזנות - אלה הסוחרים בבני-אדם כמו היו שולחנות או כסאות או כבשים או מחשבים-נישאים - ויש המתווכים למכירתם או לקנייתם של בני-אדם להעסקתם בזנות", "מיהם ומהם אותם מתווכים? מה מעשה יעשה אדם עד שיזכה לתואר המפוקפק של מתווך לסחר בבני-אדם לעיסוקם בזנות?"

ד. מיצוי הליכים

36. העותרת פנתה בערב יום הכיפורים 26.9.2017 במכתב שנמסר בדואר רשום עם אישור מסירה באמצעות דואר ישראל לראש הממשלה מר בנימין נתניהו, לשרת המשפטים הגב' איילת שקד ולשרת החוץ ציפורה חוטבלי, בבקשה לגרום למדינת ישראל הכיר בעותרת כקורבן סחר בבני

אדם, הן מכוח החוק והן מכוח התחייבות ממשלת ישראל בפני מחלקת המדינה האמריקנית לפעול אקטיבית למיגור סחר בבני אדם בשטח ישראל.

37. כבוד ראש הממשלה לא ענה כלל לפנייה.

38. כבוד שרת המשפטים -ענתה ביום 22.10.17 כי העבירה את הפניה לגורמים במשרדה אך עד היום לא ענתה כמצופה ממנה על הבקשה להכרה וגם לא נימקה מדוע לא תכיר בעותרת? **משרדה סירב למסור עד לרגע זה מיהו הגורם במשרדת ישראל הממונה מטעם המדינה על הכרה בקורבנות סחר בבני אדם** והמשיבים אף לא גרמו להכרה כזו בידי גורם ממלכתי חלופי.

39. שרת החוץ הנכבדה לא ענתה כלל לפנייה, על אף שהתחייבות מדינת ישראל למאבק בסחר בבני אדם מצויה במתחם משרדה כחלק מהקשר עם מחלקת המדינה האמריקנית שמדרגת את ישראל במדרג בהתאם למאבקה בסחר כזה בתחומה.

נספח א' - הפנייה לרוה"מ, שרת המשפטים ושרת החוץ מיום 26.9.17 כולל אישורי מסירה כדין של הפנייה לשלושת הנמענים.

נספח ב' - תושבת שרת המשפטים מיום 22.10.2017.

40. בשנת 2016 הגישה העותרת בעצמה ללא סיוע משפטי בקשת חנינה לנשיא המדינה, על אף שהיו בידיו כל הממצאים המעידים על היותה קורבן סחר בבני אדם, הוא דחה את בקשתה.

נספח ג' - תשובתו השלילית של נשיא המדינה בבקשת החנינה הראשונה מיום 15.2.17

41. העותרת הגישה בקשת חנינה חדשה באמצעות ב"כ ביום 15.10.17 לנשיא המדינה.

נספח ד' - בקשת החנינה החדשה מיום 15.10.17 שהוגשה לנשיא.

42. ביום 23.10.17 פנתה העותרת לח"כ אעידה תומא סולימאן יו"ר הועדה למעמד האישה ולוועדת המשנה למאבק בסחר בנשים ואף העבירה אליה כל המסמכים הרלוונטים אך זו לא טרחה כלל לענות לעותרת.

נספח ה' - הפנייה לח"כ סולימאן ולחברות הועדה למאבק בסחר בנשים.

43. העותרת פנתה ליו"ר סיעת מר"צ זהבה גלאון שסירבה לסייע בתירוץ שאיננה מתערבת בעניין התלוי ועומד בבית משפט-על אף שהובהר לה כי אין כאן כל עניין התלוי כיום בבית משפט.

44. העותרת פנתה לח"כ מהסיעות הערביות אך איש מהם אפילו לא ענה לה.

45. ביום 4.10.17 פנתה העותרת בדוא"ל לעו"ד דינה דומיניץ המתאמת הבינ-משרדית במשיב 1 **משרד המשפטים** לעניין המאבק בסחר בבני אדם בישראל, בבקשה להכיר בעותרת כקורבן סחר בבני אדם.

נספח ו' - פניית העותרת לעו"ד דומיניץ ממשרד המשפטים 4.10.17, וכן חלופת המכתבים בדואר-אלקטרוני בינה לבין ב"כ העותרת.

46. העותרת תטען כי המתאמת הבינ-משרדית במשיב 1 לעניין המאבק בסחר בבני אדם, **בבקשה להכיר בעותרת כקורבן סחר בבני אדם**, אך זו טענה כי המשיב 2 משטרת ישראל הוא הגורם המוסמך לקבוע אם אדם הוא "קורבן סחר" לפי החוק, לא ידעה לציין מיהו אותו גורם וכיצד

ניתן לפנות אליו, אך הבטיחה כי תבדוק את המסמכים שהוגשו לה תפנה בעצמה לאותו הגורם במשטרה ותשיב תשובה.

47. עד לרגע זה, גם בחלופ חודשים ארוכים של המתנה, לא נתנו המשיבים כל תשובה לעותרת בעניין מעמדה כקורבן סחר בבני אדם וכן המשיב 2 משטרת ישראל, טרם ענתה לבקשה שהעבירה העותרת באמצעות המתאמת הבינ-משרדית הנכבדה כאמור.

48. המשיבים כולם מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף 15 (ב) לחוק העונשין בחוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006 איסור מוחלט להשיא קטין למי שכבר נשוי בנישואים מקבילים.

49. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף ח374א. חטיפה לשם מטרות סחר בבני אדם (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006 :

"374א. החוטף אדם לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או כדי להעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף, דינו – מאסר עשרים שנים."

50. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת בעת מכירתה כעולה מסעיף 375 לחוק העונשין בעניין כליאת אדם חטוף [א/259] – ומזכותה להתראיין על כך :

"375. המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו."

51. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת בעת הרצח שביצעה לפי סעיף החזקה בתנאי עבדות (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006 :

"375א. (א) המחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין, דינו – מאסר שש עשרה שנים.
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר עשרים שנים.
(ג) בסימן זה, "עבדות" – מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם; לענין זה, יראו שליטה ממשיה בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור."

52. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף 369 לחוק העונשין האוסר חטיפה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980 :

"369. הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, דינו – מאסר עשר שנים."

53. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף 371 לחוק העונשין האוסר חטיפה לשם כליאה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980 :

"371. החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כחוק, דינו – מאסר עשרים שנים."

54. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף 372 חטיפה לשם רצח או סחיטה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980 :

372". החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להעמידו בסכנת רצח, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר עשרים שנים".

55. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת לפי סעיף 374 האוסר חטיפה לשם חבלה חמורה [258/א] [1944] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980 (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006:

374". החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה נתון במצב כאמור, דינם - מאסר עשרים שנים".

56. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת בעת העבירה שביצעה את הרצח לפי סעיף 376-עבד המבצע עבודת כפיה (תיקון מס' 91) תשס"ז:

376". הכופה שלא כדין אדם לעבוד, תוך שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחר או תוך איום באחד מאלה, או בהסכמה שהושגה בתרמית, והכל בין בתמורה ובין שלא בתמורה – דינו מאסר שבע שנים".

57. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת בעת הרצח של הקונה שכלא אותה לפי סעיף 377 לחוק העונשין האוסר כליאת שווא [262/א] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980:

377". העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל מעמד רשמי או מתיימר שיש לו צו, דינו - מאסר חמש שנים".

58. המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת שביצעה את העבירה רק בשל ביצוע עבירה קודמת בה לפי סעיף 377א(א) האוסר סחר בבני אדם (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006-ומזכותה להתראיין על כך:

377א. (א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו – מאסר שש עשרה שנים:
(3) הבאתו לידי עבדות;
(4) הבאתו לידי עבודת כפיה;
(7) ביצוע עבירת מין בו.
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר עשרים שנים.
(ג) המתווך לסחר באדם כאמור בסעיף קטן (א), בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו כדין הסוחר באותו אדם.
(ד) בסעיף זה, "סחר באדם" – מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה." [הדגשה שלנו]

59. העותרת תטען כי המשיבים מתעלמים ממעמדה של העותרת כ"נפגעת עבירה פלילית" לפי חוק זכויות נפגעי עבירה ומתעלמים מהיותה קורבן לאלימות קשה לפי סעיף 378 לחוק העונשין האוסר לתקוף אדם, קל וחומר אישה, ועוד קטינה:

378". המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות." [ההדגשות שלנו]

60. העותרת תטען כי המשיבים חייבים בהתאם לכללי הצדק הטבעי להכיר בה כקורבן סחר בבני אדם בהתאם לחוק, בשל הנסיבות יוצאות הדופן-העונות לדרישת חוק. סיפורה המזעזע כשפחה נרצעת הנמכרת מיד ליד, צריך לזכותה בהכרה כקורבן סחר בבני אדם ולו מטעמי צדק ובשל אכיפה בדרגית שהרי, נגד איש מהקונים והמוכרים, התוקפים, המשעבדים, הכולאים והאנסים-לא הוגש כתב אישום, אלא רק כנגדה!

ה. המשיבים הפרו חובת תום לב בכריתת הסכם הטיעון כשהסתירו מהעותרת מעמדה כקורבן סחר בבני אדם

61. העותרת תטען כי עסקת טיעון שהביאה להרשעת העותרת ברצח הקונה שרכש אותה ובאיומים כלפי הקונה הראשון- היא חוזה שנכרת בין שני אורגנים של המשיב 1: הפרקליטות והסיגוריה הציבורית.

62. עיסקת הטיעון היא חוזה לכל דבר ועניין כהגדרתו בחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 ומאחר שהעותרת הינה צד ג' מוטב בחוזה והמשיבים לא העמידו בפניה מלוא המידע שהיה נחוץ לה כדי לקבל החלטה מושכלת באם להעתר לעסקת הטיעון או לא- עולה כדי מצג שווא במו"מ לכריתת חוזה.

63. העותרת לא קיבלה מידע על מעמדה כקורבן סחר בבני אדם, ומאחר שדיווחה למשטרה ולמשרד המשפטים (פרקליטות) על קנייתה, מכירתה, כליאתה, שלילת חירותה, אינוסה, הכאתה והמשיבים לא שקלו בכלל בשום שלב הגשת כתבי אישום כנגד הסוחרים בה, ובהינתן כי העותרת לא ידעה אז קרוא וכתוב ולא הבינה כלל את פרטי עסקת הטיעון הרי שלא הייתה לה גמירות דעת או מסוימות כדרישת חוק החוזים, חוזה פסול כזה מצד המשיבים מקים להם חובת הגינות מוגברת כעת למהר ולתקן את העוול הנורא שגרמו לעותרת.

64. לא יהיה זה בלתי סביר לקבוע בנסיבות הקיצוניות של מקרה זה, כי המשא ומתן לכריתת החוזה (עיסקת הטיעון) נעשה בחוסר תום לב מצד המשיב 1 ואורגניו משרד המשפטים (הפרקליטות) שהסתירה ממנה מידע מהותי על מעמדה כקורבן עבירה וכקורבן סחר בבני אדם בפרט.

65. העותרת תטען כי המשיבים ברשלנות מקצועית מקוממת העניקו מעמד "קורבן עבירה" דווקא לרוכש הראשון שאנס וכלא אותה ומעמד "קורבן עבירה" לנרצח הקונה השני שרכש אותה אנס וכלא אותה.

66. בנסיבות אבסורד משפטי זה העותרת תטען כי חובה משפטית, ערכית, מוסרית מוטלת כיום על המשיבים להכיר בה כקורבן סחר בבני אדם, על אף היותה אסירה שהרגה את הרוכש אותה.

67. נפנה לסעיף 12 לחוק החוזים הקובע חובת תום לב במשא ומתן לכריתת חוזה:

12. (א) במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב.
(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום לב חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יחולו בשינויים המחוייבים."

68. נפנה גם להוראות פרק ב' סעיף 14 : טעות בכריתת החוזה :

14" (א) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך, רשאי לבטל את החוזה.

(ב) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני לא ידע ולא היה עליו לדעת על כך, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הצד שטעה, לבטל את החוזה, אם ראה שמן הצדק לעשות זאת; עשה כן, רשאי בית המשפט לחייב את הצד שטעה בפיצויים בעד הנזק שנגרם לצד השני עקב כריתת החוזה.

(ג) טעות אינה עילה לביטול החוזה לפי סעיף זה, אם ניתן לקיים את החוזה בתיקון הטעות והצד השני הודיע, לפני שבוטל החוזה, שהוא מוכן לעשות כן.

(ד) "טעות", לענין סעיף זה וסעיף 15 - בין בעובדה ובין בחוק, להוציא טעות שאינה אלא בכדאיות העסקה".

69. הנה כי כן, העותרת לא הייתה מסכימה לעולם לעסקת הטיעון אילו היו המשיבים מביאים לידעתה כי היא למעשה קורבן סחר באדם, והייתה מעמידה לדין את הסותרים בה וסייעניהם.

70. נפנה להוראות סעיף 15 לחוק החוזים בעניין הטעייה של צד בהסכם :

15" מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעייה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לענין זה, "הטעייה" - לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן."

נספח ז' - מכתבה של האסירה על מה שקרה לה

נספח ח' - כתב האישום

נספח ט' - גזר הדין

נספח י' - פרוטוקול דיון מעצרים 27.8.13

נספח י"א - החלטת בית המשפט העליון מיום 15.1.14 בש"פ 218/14

נספח י"ב - מחקר הכנסת, "סוגיות ביישום חוק איסור סחר בבני אדם" 27.7.09

נספח י"ג - חוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה) התשנ"ז

נספח י"ד - חו"ד פסיכולוגית מטעם שירות המבחן מדינת ישראל.

נספח ט"ו - נייר עמדה לכנסת: "קשר השתיקה: אלימות במשפחה נגד נשים ערביות בדואיות בנגב", איתך-מעכי-משפטניות למען צדק חברתי.

נספח ט"ז - תצהיר העותרת.

ו. נימוקי העותרת מדוע יש להכיר בה כקורבן סחר בבני אדם בהתאם להגדרת החוק

71. מדינת ישראל עצמה עין שנים רבות מול תופעת "סחר בנשים למטרת רווח" במדינת ישראל. אכן נשמע נורא, אבל זו למצער עדיין המציאות בתוך קבוצות סגורות פרימיטיביות החיות בתוך שטח מדינת ישראל, והמדינה כשלה עד כה במיגור התופעה.
72. הקהילה הבדואית שחיה בתוך שטחי מדינת ישראל, נוהגת לסחור בילדות ולמכרן בניגוד לרצון בתעריפים הנעים בסביבות 5000 דיןר ירדני לילדה בתולה בגילאי 13-16.
73. העותרת בת שבט השוכן בתל-שבע חייתה בתנאי שבי, הזנחה ואלימות כל ילדותה, חטפה מכות קשות דרך קבע מאחיה ואביה אשר עליה ללמוד בבי"ס לאחר כיתה ז' בניגוד לרצונה.
74. מעולם לא הורשתה כילדה לצאת ממתחם השבט אפילו לא לבאר שבע. כל ילדותה אולצה בכפייה לעבוד עבודות פרך קשות ולשרת את הגברים במשפחה, כשהעזה להתנגד ולעמוד על שלה, חטפה מכות מכל בני המשפחה ונקשרה לעיתים בחדר סגור, עד שוותרה על רצונה.

ז. מכירתה הראשונה של העותרת תמורת 5000 דיןר ירדני

75. בגיל 16 אבא שלה מכר אותה בפעם הראשונה תמורת 5000 דיןר כאמור, לגבר עיוור מבוגר, בניגוד מוחלט לרצונה של הילדה, תחנוניה לא עזרו, היא נלקחה בכח לבית הרוכש ונכלאה בחדר מבלי יכולת לצאת בחופשיות. בשל התנגדותה, הוכתה ברמה יומיומית בידי הרוכש ומשפחתו, כאילו הייתה "חפץ", מדובר בעבירה פלילית חמורה של חטיפה, סחר בבני אדם, אונס ותקיפה פיזית כלפי קטין בסיכון.

76. יובהר כי כל יחסי המין שנכפו עליה עולים כדי "אונס" כהגדרתו בחוק העונשין.

77. נור התנגדה בכל תוקף למכירתה לקונה זה, ובאחת הפעמים שרצה שוב לאנסה איימה עליו שאם יגע בה היא תהרוג אותו.

78. נור הנואשת ניסתה לברוח כמה פעמים מכילאה אך נתפסה והוכתה ונכלאה מחדש, היא ניסתה לשים קץ לחייה מספר פעמיים בבית הקונה הראשון ואושפזה בבי"ח סורוקה, משם הוחזרה לבעלות אביה והרוכש דרש וקיבל חלק מכספו בחזרה (הסחורה הייתה "פגומה" לא צייתנית מספיק), למה רק חלק מכספו? כי "השתמש" בגוף הקטינה וביתק את בתוליה, קרי "ערכה הכספית" צנח.

ח. מכירתה השנייה של העותרת תמורת 5000 דיןר ירדני

79. האב מכר אותה בשנית בניגוד לחוק איסור סחר בבני אדם ובניגוד מוחלט לרצונה וחרף תחנוניה לבל יעשה כן, הפעם היה הקונה גבר המבוגר ממנה ב 30 שנים(!), אסיר משוחרר שהיה כבר נשוי ואב לילדים, אדם אלים מאד ומסוכן המוכר היטב למשטרה בשל עבריינות אלימה חוזרת.

80. כבר בלילה הראשון הרוכש השני אנס אותה באכזריות.

81. מאחר שהעותרת התנגדה לו בכל תוקף, הכה אותה קשות בכל חלקי גופה והשפיל אותה. כשנרדם פנתה העותרת לאמו ואחותו שהיו במטבח והתחננה לפניהן כי ישחררו אותה ויתנו לה ללכת וכי איננה רוצה להיות עם הרוכש אותה, נשים אלו איימו עליה והבהירו לה כי לעולם לא תשחרר וכי עליה להסכים ולהתרגל לדרישות הרוכש אותה.

82. העותרת ביקשה נפשה למות, נואשת וכואבת בכל גופה, וחרדה מהידיעה כי הרוכש יבצע בה שוב היום את האונס שלשמו רכש אותה, ורק אז גמלה בלב הקטינה הנסערת ההחלטה להרוג אותו. נטלה סכין מטבח החביאה אותה במגבת בתיק היד שלה ולמחרת ניצלה סיטואציה של חוסר ערנות מצדו ודקרה אותו למוות בסכין ומייד ללא כל דיחוי הסגירה עצמה למשטרה.

83. משרד המשפטים (פרקליטות המדינה) מנעה מהקטינה שלא כדין את מעמדה המשפטי כ "קורבן סחר בבני אדם" כפי שהייתה מחויבת לעשות מיד עם מעצרה ועם התברר נסיבות הרצח וחובה ערכית מוסרית משפטית הייתה עליה כנציגת מדינת ישראל להעמיד לדין את האבא והקונים שסחרו בה, וכן על עבירות חטיפה, תקיפה, כליאת שווא ואונס בריבוי מקרים, חלף כך הפרקליטות שללה ממנה זכות בסיס זו להחשב כ: "נפגעת עבירה פלילית" וכן: "קורבן סחר בבני אדם" והאשימה אותה ברצח הקונה השני ובאיומים כלפי הקונה הראשון.

ט. מקרה החוואי שי דרומי מהווה תקדים למצב בו קורבן משקים להרוג את הפוגע בו גם ללא התגרות מיידית

84. הקטינה הורשעה ונגזרו עליה 11 שנות מאסר מתוכן חלפו כבר 4. התנהגותה בכלא למופת, והיא אמורה הייתה לעלות לוועדת שחרורים לניקוי שליש מאסרה בשנת 2020, אך התנאי לוועדת שליש לטענתה הוא שתצא לחופשות רצופות למשל 48 שעות, יציאות לחופשה שלא ניתן לאסירה העותרת לממשן מאחר שהתנאי ליציאה אליהן הוא שאדם כלשהו יגיע לכלא יקבל אותה יסיע לתחנת משטרה קרובה יחתום על ערבות וישיבה לכלא בתום החופשה.

85. הנערה הבדואית נתפסת בשבט שלה כמי שהמרתה את פי אביה ואחיה ו "פגעה בכבוד המשפחה", אשר על כן אסר אביה על מי מבנות משפחתה להגיע אליה לבקרה או לשוחח עמה.

86. הילדה שבגרה בין קירות וסורגים, כיום בת 20 בודדה בכלא ואין לה דרך חלופית להשמיע את קולה מלבד פנייה זו לבית המשפט העליון הנכבד.

87. יודגש כי הפרקליטות ידעה בזמן אמת כי הקטינה הייתה "שבוייה" כלואה בידי אביה ואחר כך כלואה ואף קשורה בחלק מהזמן בתוך חדר בבית הרוכש הראשון וכי נכלאה בבית הרוכש השני וצעדיה נשמרו - היא לא הייתה בת חורין כלל כשנאנסה הוכתה והרגה את הרוכש אותה, בטרם יכלא אותה שוב, יאנוס ויכאיב לה בשנית.

88. בשים לב לחוק שחוקק בעניין "שי דרומי", הרי שעמדה לעותרת טענת "הגנה עצמית" על אף שבשעות שטרם רצחה, לא הייתה פגיעה שהצדיקה את הרצח, אך הרי לילה קודם נקנתה נכלאה הוכתה ונאנסה וידעה כי זה מה שעומד לקרות שוב בשעות הקרובות. בנסיבות אלו, הרי זוהי "הגנה עצמית" לכל דבר ועניין.

89. העותרת תפנה לתפ (ב"ש) 1010/07 מדינת ישראל נ' שי דרומי [מופיע בנבו], שם הרג הנאשם פורץ שברח בגבו אל הנאשם ובית המשפט המחוזי הנכבד קבע כך:

" ביהמ"ש זיכה את שי דרומי מעבירת הריגת הפורצים. גם אם אין מעשיו עומדים במבחן הסבירות הרגיל הקבוע בסייג ההגנה העצמית הרי שהצליח לעורר

את הספק הסביר לשם תחולת הסייג במבחן החדש שנקבע בהגנת בית מגורים, מבחן ה"בלתי סביר בעליל".

הנאשם, חוואי מאזור מיתר, אשר התעורר בלילה מנביחות כלבו, נתקל בארבעה פורצים בשער החווה. הנאשם ירה אל עבר הפורצים, פצע אחד והרג פורץ נוסף בשעת הימלטם. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות הריגה, חבלה בכוונה מחמירה ועבירה של החזקת נשק ללא רישיון. עיקר הדיון נסב בטענת הנאשם כי מעשיו נבעו מהגנה עצמית. הדיון בסוגיה נערך לאור תיקון 98 לחוק העונשין אשר הרחיב את ההגנה העצמית על קניינו של אדם במקום מגוריו ועסקו.

בית המשפט המחוזי זיכה בדעת רוב את הנאשם מעבירות הריגה וגרימת חבלה (מפי השופטת ברקאי ובהסכמת השופט פלפל מול דעתו החולקת של השופט ואגו), הרשיע את הנאשם פה אחד בעבירות החזקה ונשיאת נשק וקבע כי: הנאשם סיפר אודות תחושת הפחד והאימה אשר ליוותה את שהותם בחווה, אודות תחושת חוסר האונים אל מול אוזלת ידה של המשטרה, אשר על אף תלונות שהגיש, כ- 13 תלונות במספר, אודות הצתה, גניבת בקר והיזק לרכוש ועל אף ממצאים שהביא בפני המשטרה, לא נעשה דבר, כשתחושת ההפקר ברכושו ובחיינו לא סרה.

השאלות לדיון הנן: האם הירי היה דרוש מיידית להדיפת הפורצים, האם הייתה נחיצות בירי והאם הירי, כפי שנעשה, לא היה בלתי סביר בעליל. בנסיבות דנן בהן ברור היה לנאשם כי הפורצים נמצאים בחווה וכי בתוך השניות הקרובות עומד להיגנב עדר הצאן מן המכלאה, עמדה לנאשם הזכות לפעול מיידית כדי למנוע את הפריצה למשקו ואין לדרוש ממנו כי ייסוג חזרה לביתו כדי להזעיק את עזרת המשטרה או עזרת השוהים בחווה. כמו כן לא עמדה לנאשם כל אפשרות אחרת מלבד האפשרות לפעול מיידית, אף תוך שימוש בכוח כנגד הפורצים. בנוסף, יציאתו ממקום מחבואו אל השער כדי לעצור את הפורצים מלפרוץ את השער הייתה הכרחית ומוצדקת.

השאלה המכרעת נוגעת לסבירות המעשה ככל שהיא נוגעת להמשך הירי של חמישה קליעים נוספים אל עבר הפורצים אשר בשלב זה, לאחר הירייה הראשונה, כבר החלו להימלט.

על פי ההגנה החדשה, עת הורד רף "מבחן הסבירות" לרף נמוך יותר והוא מבחן ה"בלתי סביר בעליל", גילה בכך המחוקק דעתו כי יש להעביר את נקודת האיזון לטובת נסיבותיו הסובייקטיביות של המתגונן בעת האירוע. כך, יכול שימצא כי על פי מבחן הסבירות הרגיל לא תוכר פעולת ההגנה של המותקף כפעולה סבירה אולם, על פי המבחן החדש לא יראו בה כבלתי סבירה בעליל.

כאמור, הנאשם לא רק נמצא בסכנה ממשית לרכושו, סכנה עליה גם לא חלקה המאשימה, אלא נמצא הוא בסכנה ממשית גם לגופו וחיייו בעת המפגש עם ארבעת הפורצים, אשר לפחות אחד מהם החזיק כלי נשק בידיו, זוג מספרי הברזל, במובן בו על פי המבחן האובייקטיבי קמה סכנה ממשית ומוחשית לגופו וחיייו של הנאשם. פיסית הייתה לנאשם אולי היכולת להריס את האצבע מההדק ולהפסיק את הירי.

אולם, תחושת האימה והפחד אשר אחזו בו, גרמו לו לפעול במהירות רבה עד מאד כדי להבריח מעליו את הפורצים, אשר נוכחותם היוותה סכנה ממשית לחייו.

מאותו רגע ניתן לומר כי הנאשם פעל בהרף אחד, שארץ פחות משניה וחצי, בהן הפנה את הנשק אל הקרקע, אז השתחררה יריה וחזר והרימו אל עבר הדמויות

סחט את ההדק בירי רציף של 5 קליעים נוספים. בתוך שברירי שניות אלו בתוך תחושת הפחד המשתקת אשר ליוותה אותו, נורו היריות.

בין אם נורו בצרור אחד, אפשרות אשר כאמור לא נפסלה באופן מוחלט ואשר יש בה כדי לפעול לטובת הנאשם, בעצם קיומו של הספק, ובין אם לחץ הנאשם חמש פעמים על ההדק כדי לשחרר את חמשת היריות, לא ניתן לומר כי במצב הדברים הנדון, בנסיבות המיוחדות של אירוע זה, היה הירי של חמשת הקליעים הנוספים בלתי סביר בעליל."[ההדגשה שלנו]

90. אותו החוואי שי דרומי לא הורשע בהריגה משום "הגנה עצמית" על רכשו, על אף שלא הייתה סכנה מוחשית שהצדיקה את הירי של הירייה הראשונה ובוודאי שלא את 5 היריות הנוספות כשהמסתננים כבר ברחו בגבם אליו.

91. אם המדינה סוברת כי יש זכות לאדם להגן על רכשו גם במחיר הריגה ויש בכך הגנה עצמית, קל וחומר על אותו המשקל, הייתה זכאית העותרת, קטינה, בדואית, בנסיבות אלו שהמדינה תחיל את הלכת "שי דרומי" גם בעניינה שהרי גופה, וההסתננות ללא רשות לתוך גופה חמור הרבה יותר מהסתננות של פורץ לחווה חקלאית.

92. העותרת תטען כי היה על המדינה להימנע מהגשת כתב אישום בשל היות הקטינה "קורבן עבדות" המנסה להשתחרר משוביה ולמנוע מהקונה האנס לפגוע בה פגיעה נוספת שהיה ברור לה שתגיע.

93. הקטינה הגישה בכוחות עצמה לפני כשנה בקשת חנינה לנשיא המדינה אך הוא דחה את בקשתה, לדעתנו בשוגג ומבלי שהוא עצמו יבחן את הבקשה אלא עשה זאת במקומו עוזר שלא הבין כי מולו ניצבת "קורבן סחר בבני אדם" שהרגה את הרוכש אותה. בשים לב לעובדה כי המשיב 3 מעביר נתונים רלוונטים לנשיא המדינה במסגרת המלצה לחנינה, עולה כי המשיב לא הביא לידיעת הנשיא כלל כי האסירה הינה קורבן סחר בבני אדם- מקום בו חובה הייתה עליו לעשות כן.

94. אילו הייתה העותרת מקבלת מהמדינה את זכות ההגדרה הנכונה המשפטית כ "קורבן סחר", אין ספק שההריגה שנאלצה להרוג הייתה מוכרת כהגנה עצמית של אדם שמנסה לגונן על עצמו מפני אונס נוסף וכנגד הפיכתה לחפץ שמוכרים וקונים.

95. את הנעשה אין להשיב, ואין בעתירה זו כדי לערער על עצם הרשעתה.

96. ואולם טוב מאוחר מאשר אף פעם- על המשיבים חלה חובה מכוח הסכם עם מחלקת מזכירות המדינה ארה"ב לפעול בתוך ישראל למיגור תופעת הסחר בנשים – המדינה צריכה לקבוע כי נור עונה להגדרת "קורבן סחר בבני אדם" בהתאם להנחיות מחלקת המדינה האמריקאית והנחיות היחידה למיגור סחר בבני אדם במשרד המשפטים.

97. העותרת נפלה קורבן לליקוי מאורות ובלבול טרמינולוגיה משפטית כשמעמדה החוקתי כ: "קורבן סחר בבני אדם" שנכלאה כעבד ושימשה שיפחה חרופה, נכלאה ונסחרה לצורכי מין בניגוד לרצונה ונאנסה באכזריות שוב ושוב בניגוד מוחלט לרצונה בידי 2 הגברים העבריינים ה "רוכשים" אותה- כל זה נעלם כמסתבר מתודעת הפרקליטות המאשימה, שהרי אילו הייתה המדינה נוהגת על פי חוק איסור סחר בבני אדם והפסיקה המנחה בעניין זה, לא היה נולד מלכתחילה כתב אישום זה, העותרת לא הייתה מורשעת ברצח ולא הייתה מאבדת את חירותה בפעם השלישית בחייה הקצרים.

י. ממצאי ומסקנות הכרעת הדין כוללים הגדרת העותרת כ: "שפחה" ו: "עבד"-ראיה חלוטה לפי סעיף 42 א' לפקודת הראיות

98. העותרת מצרפת לעתירה נספחים מתוך ההליך הפלילי בו הורשעה, בהם סומנו מראי מקום לציטוטי מומחים מדויקים המעידים על "ליקוי המאורות"-קרי: המשיב 1 באמצעות הפרקליטות השתמש באישום נגד העותרת במונחים משפטיים: "עבד" וכן: "שיפחה" וכי הייתה: "כלואה ונעולה" וכי "נאנסה" בידי שני גברים שקנו אותה בכסף.

99. למחרת האונס הקשה ובבוקר בו הודיעו לה בנות משפחתו כי לא תשוחרר מעבדותה לעולם-רק אז נטלה סכין המתינה לרגע הנכון בו תוכל לגבור על הרוכש האנס שהיה גדל ממדים וחזק ממנה עשרות מונים -ורצחה אותו בבכי כשהיא צועקת: "תמות אני לא רוצה אותך".

100. מילים אלו מכילות בתוכן התנגדות לבעלתה המינית והרכושית בידי הנרצח ובהקשר ישיר לכך, ראייה להגנה עצמית.

101. על אף שאין מחלוקת בין העותרת, המדינה ובית המשפט הנכבד כעולה מכתבי בית הדין כי היא "עבד": "שיפחה": "הייתה נעולה", "נאנסה" וכיוצ"ב תיאורי קורבן סחר בבני אדם כהגדרתו בחוק הישראלי ובהנחיות מחלקת המדינה האמריקנית- ובכל זאת לא נדונה כלל כקורבן סחר בבני אדם, אלא הואשמה והורשעה ללא ניהול משפט במסגרת עסקת טיעון שגויה מיסודה שהיא (VOID) מלכתחילה.

102. העותרת מבקשת לבחון את עתירתה בראי מעמדן "החפצי" של ילדות בדואיות בשטח בריבונות מדינת ישראל, שהפכו כמוה בעידן המודרני לסחורה "שוות כסף", כולאים אותן, מונעים מהן חירות, מחתנים אותן בגיל אסור לפי חוק, בכוח הזרוע, סוחרים בגופן ומאפשרים אינוסן בידי הרוכשים ואף בתנאי ביגמיה! ואם יעזו להגן על עצמן-יואשמו ברצח או שפשוט ירצחו כי "במדרנות" הן פוגעות ב"כבוד המשפחה".

103. העותרת תטען כי אין לדון בעתירתה מבלי לתת את הדעת להקשר של רצח נשים במגזר הערבי ובהקשר למעמדן של קטינות כסחורה ביד בעליה: האב והאחים.

104. להוכחת הגדרת מעמדה של העותרת כקורבן סחר נפנה להלכה שקבע בעניין זה בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 480/05 אלי בן עמי נ' פלונית [מופיע במאגר נבו]:

"העבדות המודרנית" או פניו המודרניים של ה "סחר בבני אדם", היא אחת התופעות הבזויות המתרחשות למגינת הלב בימים אלה, כאן בחצר האחורית של הפריפריה הישראלית".

105. על אף שמדובר בתופעה רחבת היקף בשבטים הבדואים שבישראל, לא מתקיים כל שיח ציבורי בצורך למגר תופעה חמורה ובווערת זו.

יא. נימוקי העותרת מדוע יש להכיר בה כקורבן סחר בבני אדם

106. העותרת תטען כי הסחר בבני-אדם בכלל ובקטינות למטרות מין בפרט, נעשה למטרות שונות ובהן ניצול מיני, שעבוד ככוח עבודה חינו, נטילת אברי גוף ומתאפיין בשליטה מוחלטת

בקורבן וניצולו במטרה להפיק ממנו ריווח כספי-במקרה של העותרת ובנות מגזרה-מדובר בקטינות.

107. תופעת הסחר בבני אדם צמחה במדינת ישראל בראשית שנות ה-90 של המאה הקודמת. התופעה הלכה והתעצמה עם השנים, והגיעה לשיא מימדיה בראשית שנות האלפיים. עוד בראשית ימיה של המדינה, חתמה ישראל ואשררה שורת אמנות ומסמכים בינלאומיים העוסקים במאבק בסחר בבני אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט. דה פקטו, החקיקה והאכיפה בתחום לא הייתה משמעותית עד ראשית שנות ה-2000.

108. בעקבות קיתונות של ביקורת בינלאומית שספגה ישראל בנוגע למימדי תופעת הסחר בבני אדם בתחומה, חל בסוף שנות ה-2000 מפנה במגמת הטיפול של רשויות המדינה בתופעת הסחר בבני אדם, אך הוא נגע רק לקורבנות סחר זרות שאינן ישראליות.

109. ביולי 2000 תוקן חוק העונשין, תשל"ז-1977 והוכנסה בו לראשונה עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות. בנוסף, הוחלט על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית לבחינת תופעת הסחר בנשים בישראל-הנושא של סחר בקטינות בפזורה הבדואית לא נדונה כלל על אף שלא כעבירות האחרות העבירה של סחר בקטינות תמורה במיוחד.

110. בתוך דברי ההסבר לחוק איסור סחר בבני אדם מובנים המורא והפחד שמטיל הסוחר על קורבנותיו ואף על מעורבים אחרים במסחרו, בתקופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות. בשל סיבה זו חזרו בתי המשפט והדגישו את הצורך בהחמרת עונשם של מי שנטלו חלק בביצוע עבירות אלו, הן לשם המחשת הפסול שמייחסת החברה למעשים אלו והן לשם הרתעתם של העוסקים בעיסוק זה-הנה כי כן העותרת תטען כי מול מחדל קולוסלי זה כלפי ציבור גדול של קטינות פלסטיניות-קמה לה הזכות להתראיין ולהביא בכך קול קורא ממקור ראשון נגד התופעה בכלל והמקרה האישי שלה בפרט.

111. העותרת תטען כי יש קשר ישיר בין תופעת הסחר בקטינות בדואיות לבין רצח נשים במגזר הבדואי על רקע "פגיעה בכבוד המשפחה", שכן אי ציות לדרישות האב ואחיהן הגברים מתורגם מיידית לפגיעה בכבוד של כלל המשפחה. העותרת תטען כי במצב דברים משפטי זה כזה, אין להעמיד לדין נשים או ילדות הקמות להגן על עצמן מהשעבוד האונס והכפייה.

112. העותרת תפנה לפסק דינו של כבוד השופט העליון ז"ל מישאל חשין אשר קבע בפסק דין תקדימי בפרשת חנוכוב כך:

"כי אין נפקא מינה אם מדובר בשכירת גופה של אישה לשעה קלה או קנייתה לשנה שלמה, כל עיסקה בגופו של אדם כאילו היה חפץ היא אסורה".

113. וכן ראה בע"פ 7757/04 לאוניד בורשטיין נ. מדינת ישראל [מופיע במאגר נבו]:

"יש המוכרים או הקונים אדם להעסקתו בזנות - אלה הסוחרים בבני-אדם כמו היו שולחנות או כסאות או כבשים או מחשבים-נישאים - ויש המתווכים למכירתם או לקנייתם של בני-אדם להעסקתם בזנות", "מיהם ומהם אותם מתווכים? מה מעשה יעשה אדם עד שיזכה לתואר המפוקפק של מתווך לסחר בבני-אדם לעיסוקם בזנות?"

יב. אכיפה בדרנית מגדרית בה הואשמה האישה ולא הואשמו הגברים

114. העותרת תטען לחוסר הצדק באכיפת החוק הבררנית שבה לא הוגש שום כתב אישום נגד האבא שמכר אותה תמורת כסף פעמים כשהחוק הישראלי קובע עונש מאסר מינימום של 16 שנים על סחר בבן אדם ובכך המדינה למעשה גיבתה אותו במעשיו ואפשרה לו בפועל למכור עוד ילדות וכך אכן הוא עשה בפועל לטענת נור.

115. הגבר הראשון שקנה אותה בכסף ואנס אותה היכה וכלא אותה ושלט בה עד שניסתה ללא הרף להתאבד - לא הועמד כלל לדין בעוד היא הורשעה בכך שאיימה עליו בסכין שאם יגע בה שוב תהרוג אותו- מדובר באכיפה סלקטיבית על רקע מגדרי ברור ומפורש.

116. שתי נשים בנות משפחת הרוכש, ששמן מפורט בהכרעת הדין וכתב האישום הפרו הוראת חוק העונשין "חוק חובת דיווח", כשהקטינה סיפרה להן בזמן אמת כי הרוכש השני אנס אותה במכות קשות אך חלף מילוי חובתן החוקתית לדווח מידית למשטרה או לרווחה, לא הוגש נגדן כל כתב אישום על כך שאיימו על הקטינה ולחצו עליה להסכים להישאר בתנאי העבדות שנכפו עליה והבהירו לה שככה זה יהיה לתמיד-עליה להסכים להמשיך להיאנס בידי הרוכש שקנה אותה ולשרת אותו-ועשו כן ביודעין כי איננה רוצה ביחסים אלו.

יג. סיכומם של הדברים

117. לבית המשפט הנכבד הסמכות המוקנית לו בהתאם להוראות החוק שפורטו לעיל וכן מכוח **סעיף 75 לחוק בתי המשפט**, להורות למשיבים ביחד ולחוד להשיב מדוע לא יכירו בה **כקורבן סחר בבני אדם** בהתאם לחוק איסור סחר בבני אדם וחוק העונשין וכקורבן עבירה לפי חוק זכויות נפגעי עבירה.

118. בית המשפט הנכבד במתבקש להורות למשיבים להשיב מדוע לא יאפשרו קליטה ב"מעגן" המקלט לשיקום נשים קורבנות סחר באדם של מדינת ישראל, באמצעות עובדות המקלט שיאספו אותה ויחזירו אותה לכלא בתום החופשות, וישכן אותה תחת קורתו כשתשתחרר ותעבור בו הליך שיקומי הניתן לקורבנות סחר בבני אדם, סל שיקומי, וכל הטבה המוקנית לקורבנות סחר בבני אדם.

119. בית המשפט הנכבד מתבקש להעתר לעתירה ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט ריאליות, שכר טירחת עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

רוני אלוני סדובניק, עו"ד
מ.ר. 51656
גליקסון 2, ת"א 63141
ב"כ העותרת

תל-אביב, היום 21 בפברואר 2018

יפוי-כח

אני הח"מ אלכסנדר ברגמן 315807107 מייפה בזאת את כוחו של ע"ד רוני אלזני סדובניק מרח"ג לקסון 2 תל אביב, ואו ע"ד נחום סדובניק ואו ע"ד תמר לרמן כון / או ע"ד ג'ני בביב / או ע"ד אהרן ממשרד עורכות דין אלזני-סדובניק, להיות באי כוחו ולחזות בשמינו במקומינו בפני בית משפט ואו בית דין ואו כל ערכאה שיפוטית אחרת (כולל בודרות, גישור וכיוצא) ואו בכל ערכאה שרעור בכל חדרות ואו משרד ביטוח לאומי, רשויות חביעות טיקיות אורחות... (להלן: "נושא הטיפול") ולכל הקשור בכך, ללא יוצא מן הכלל. מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, יחזקו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול ובמקומי בכל המעלות הבאות, כוך או מקצתן, הכל בקשר לענין הנ"ל וכל הנובע ממנו, כדלקמן:

1. לתתם על ולחזות כל תביעה ואו תביעה שכנגד ואו כתב הגנה ואו כל בקשה (כסון, אך לא רק, למתן סעד זמני, התנגדות, התנגדות כלשהי (כולל בקשת רשות להתמנות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, חרעה, לפגוע באמור גם לחזות ואו לפגוע בשמי במשפטים פליליים.
2. לחזות בקשר לנושא הטיפול ואו לכל אחת מהמעלות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים כלשהם, חן ממשלתיים וחן אחרים, עד לדגה אחרונה.
3. להתפשר בכל ענין הנוגע ואו הנובע מנושא הטיפול ואו מהעניינים המנויים לעיל, הכל לפי שיקול דעתם של באי כוחינו, ולתתם על משרד כוז בבית המשפט או בכל מקום מתוצה לו.
4. לבנות סכום תביעה ואו כל סכום אחר הקשור לנושא הטיפול ואו לכל ענין מהעניינים המנויים לעיל, לרבות התאמת בית משפט ושכר סדרות עורך דין, לקבל בשמינו ובמקומינו כל מסמך ואו חפץ ולתת בשמינו ובמקומינו קבלות ואו שחרורים, הכל כמי שבאי כוחנו ימצאו לנכון.
5. להוציא לפועל כל פסק דין ואו החלטה ואו צו ולדרוש צוים כלשהם ואו פקודות מאסר ולעשות את כל המעלות המותרות עפ"י חוק והתקנה לפועל.
6. לקסו בכל המעלות הקשורות לנושא הטיפול ולתתם על כל מסמך ואו כתב, ללא יוצא מן הכלל, אשר באי כוחנו ימצאו לנכון בכל ענין הקשור לנושא הטיפול ואו הנובע מכל ענין מהעניינים המנויים לעיל.
7. לייצגנו ולחזות בשמינו בפני רשם החברות, רשם השותפויות, רשם האגודות השיתופיות ורשם העמותות, לתתם בשמינו במקומינו על כל בקשה ואו כל מסמך אחר בקשר ליישום נוף משפטי, לטפל ביישומם או מחיקתו של כל נוף משפטי, ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה בקשר לאותו נוף משפטי.
8. להעביר יפוי כח זה, על כל הסמכויות שבו או כל חלק מהן, לעורך דין אחר, לפי שיקול דעתם של באי כוחינו, עם זכות העברה לעורכי דין אחרים, לפסד את עורכי הדין האמורים ולמנות אחרים במקומם, ולתת את הטיפול בנושא הטיפול לפי ראות עיניהם של באי כוחינו, ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ואו למנועל בקשר עם נושא הטיפול. חבני מאשר בזאת מראש את מעשיהם של באי כוחנו ואו מעשי ממלאי מקומם שיעשו בתוקף יפוי כח זה.

המילים דלעיל בלשון יחיד תכלולנה את חרבים, ולחפך, לפי הענין, ומילים בלשון זכר תכלולנה את חנקבה, ולחפך, לפי הענין.

12.9.17

החתימה/ות

אישור עורך דין

חבני מאשר את חתימת/ות מרשנו הנ"ל

רשימת נספחים לעתירה

נספח א' - הפנייה לרוה"מ, שרת המשפטים ושרת החוץ מיום 26.9.17 כולל אישורי מסירה כדין של הפנייה לשלושת הנמענים.

נספח ב' - תושבת שרת המשפטים מיום 22.10.2017.

נספח ג' - תשובתו השלילית של נשיא המדינה בבקשת החנינה הראשונה מיום 15.2.17

נספח ד' - בקשת החנינה החדשה מיום 15.10.17 שהוגשה לנשיא.

נספח ה' - הפנייה לח"כ סולימאן ולחברות הועדה למאבק בסחר בנשים.

נספח ו' - פניית העותרת לעו"ד דומיניץ ממושרד המשפטים 4.10.17, וכן חלופת המכתבים בדואר-אלקטרוני בינה לבין ב"כ העותרת.

נספח ז' - מכתבה של האסירה על מה שקרה לה

נספח ח' - כתב האישום

נספח ט' - גזר הדין

נספח י - פרוטוקול דיון מעצרים 27.8.13

נספח י"א - החלטת בית המשפט העליון מיום 15.1.14 בש"פ 218/14

נספח י"ב - מחקר הכנסת, "סוגיות ביישום חוק איסור סחר בבני אדם" 27.7.09

נספח י"ג - חוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה) התשנ"ז

נספח י"ד - חוו"ד פסיכולוגית מטעם שירות המבחן מדינת ישראל.

נספח ט"ו - נייר עמדה לכנסת: "קשר השתיקה: אלימות במשפחה נגד נשים ערביות בדואיות בנגב", איתך-מעכי-משפטניות למען צדק חברתי.

נספח ט"ז - תצהיר העותרת.

נספח

א'

משרד עורכות-דין

רוני סדובניק

15/10
-08 NJ

15/10
-08 NJ

15/10
-08 NJ

ערב יום הלימודים
26 בספטמבר 2017

פנייה דחופה ל:

ראש הממשלה- מר בנימין נתניהו
שרת המשפטים- חגבי איילת שקד
שרת החוץ חגבי ציפי חוטבלי

שלום רב,

**הנדון: התעלמות מדינת ישראל מסחר בקטינות למטרות רווח בקהילה הבדואית-
הרשעתה של ילדה בדואית קורבן סחר ברצח הגבר שרכש אותה ואנס אותה-
בקשה להכיר בקורבן כ "קורבן סחר בבני אדם"**

מדינת ישראל עצמה עין שנים רבות מול תופעת "סחר בילדים למטרות רווח" במדינת ישראל. אכן נשמע נורא, אבל זו המציאות בתוך קבוצות סגורות פרימיטיביות החיות בתוך שטח מדינת ישראל, והמדינה כשלח עד כה כשל קולוסאלי במיגור התופעה.

הקהילה הבדואית שחיה בתוך שטחי מדינת ישראל, נוהגת לסחור בילדות ולמכור מניגוד לרצון בתעריפים הנעים בסביבות 5000 דולר ירדני לילדה בתולה בגילאי 14-16.

נור (שם בדוי, השם המלא מצוי בספחים המצורפים), משבט חשוך בתל-שבע הייתה בתנאי שבי כל ילדותה, חטפה מכות רצח מאחיה ואביה לא הורשתה לבקר בבית ספר באופן סדיר ומעולם לא יצאה ממתחם חשבת אפילו לא לבאר שבע. כל ילדותה אולצת בכפייה לעבוד עבודות פרך קשות ולשרת את הגברים בשבט.

בגיל 16 אבא שלה מכר תמורת 5000 דולר כאמור, לגבר עיוור בניגוד מוחלט לרצונה של הילדה, תחנוניה לא עזרו, היא נלקחה בכח לבית הרוכש ונכלאה בחדר מבלי יכולת לצאת בחופשיות. בשל התנגדותה, חוקתה ברמה יומיומית בידי הרוכש ומשפחתו, כאילו הייתה שק אגרוף.

יובהר כי כל יחסי המין שנכפו עליה עולים כדי "אונס" כהגדרתו בחוק העונשין.

נור ניסתה לשים קץ לחייה מספר פעמיים ואושפזה בבית סוהר, משם הוחזרה לבעלות אביה והרוכש דרש וקיבל את כספו בחזרה (הסחורה הייתה "פגומה" לא צייתנית מספיק) האב מכר אותה בשנית בניגוד מוחלט לרצונה וחריף תחנוניה לבל תעשה כן, הפעם לגבר חמבורג ממנה ב 30 שנים אסיר משוחרר שכבר נשוי עם ילדים, אדם אלים ומסוכן.

כבר בלילה הראשון הרוכש אנס אותה באכזריות מאחר שהתנגדה לו חכה אותה קשות. אז גמלה בליבה להתלחש לחרוג אותו. למחרת ניצלה סיטואציה של חוסר ערנות מצדו ודקרה אותו למוות בסכין מטבח ומיד חסגרה עצמה למשטרה.

1

עין חרוד 3 תל-אביב, תד. 11294 תל-אביב מיקוד: 61112

טל: 03-5280926 פקס: 077-2342701 נייד: 052-5727776

www.alonilaw.com ronione@netvision.net.il

הנתונים המופיעים במסמך זה חוסים תחת חוק חגת הפרטיות וחיסיון עורך דין לקוח, אין לעשות כל שימוש בפרטים ללא קבלת אישור מפורש ובכתב

פרקליטות המדינה מנעה מהקטינה שלא כדין את מעמדה המשפטי כ"קורבן סחר בבני אדם" כפי שהייתה מחויבת לעשות מיד עם מעצרה, וחובה ערכית מוסרית משפטית הייתה עליה להעמיד לדין את האבא והקונים שסחרו בה, חלף כך הפרקליטות שללה ממנה זכות בסיס זו והאשימה אותה ברצח. הקטינה הורשעה ונגזר עליה 11 שנות מאסר מתוכן חלפו כבר 4.

הילדה בודדה בכלא, איש כמעט לא מבקר אותה, איום ברצח על רקע "כבוד המשפחה" ממתין לה כחרב על צוואר, וכל עתידה מאחוריה.

יודגש כי הפרקליטות ידעה כי הקטינה הייתה "שבויה" כלואה בידי אביה ואחר כך בחדר בבית הרוכש הראשון ואחר כך נכלאה בבית הרוכש השני וצעדיה נשמרו - היא לא הייתה בת חורין כלל כשנאנסה הוכתה והרגה את הרוכש אותה.

בשים לב לחוק "שי דרומי" אשר לא הורשע בגין ירי בגבו של מסתנן לחווה שלו, קל וחומר הייתה זכאית הקטינה הבדואית לאי הגשת כתב אישום נגדה ואי הרשעתה מלכתחילה.

הקטינה הגישה בעצמה לפני כשנה בקשת חנינה לנשיא המדינה אך הוא דחה את בקשתה לדעתנו בשוגג ומבלי שהוא עצמו יבחן את הבקשה אלא עשה זאת במקומו עוזר כשלהו שלא הבין כי מולו ניצבת "קורבן סחר בבני אדם" שהרגה את הרוכש אותה.

אילו הייתה מקבלת את ההגדרה הנכונה המשפטית כ"קורבן סחר", אין ספק שהחריגה שנאלצה לחרוג הייתה מוכרת כהגנה עצמית של אדם שמנסה לגונן על עצמו מפני אונס נוסף וכנגד הפיכתה לחפץ שמוכרים וקונים.

אך את הנעשה אין לחשיב, אך ממשלת ישראל המחויבת להסכמות שנתנו למחלקת המדינה האמריקאית לפעול בתוך ישראל למיגור תופעת הסחר בנשים - יכולה בהחלט לקבוע כי נור עונה להגדרת "קורבן סחר בבני אדם" בהתאם להנחיות מחלקת המדינה האמריקאית והנחיות היחידה למיגור סחר בבני אדם במשרד המשפטים.

אני מבקשת מכם להעביר אלינו מכתב מטעם ממשלת ישראל המכיר בנור כקורבן סחר בבני אדם, כך שנוכל לפנות מחדש לכבוד נשיא המדינה בבקשת חנינה חדשה.

בשולי פנייתי אבהיר כי נור איננה קורבן סחר בבני אדם היחידה בשבטים הבדואים, היא סיפרה לי שיש לה עוד 5 אחיות, 2 צעירות ממנה שכולן נמכרו בניגוד לרצון החופשי לגברים, הצעירה נמכרה בגיל 14 וחרתה מכך-מדובר באונס חמור ביותר.

מסתבר שילדות בדואיות הפכו בעידן המודרני לסחורה "שוות כסף", כולאים אותן, מונעים מהן חירות, מחתנים אותן בגיל אסור לפי חוק, בכח הזרוע, סוחרים בגופן מאפשרים אינוסן בידי הרוכשים ואף בתנאי ביגמיה! ואם יעזו להגן על עצמן-יואשמו ברצח או שפשוט ירצחו כי "במרדנותן" הן פוגעות ב"כבוד המשפחה".

בעניין הגדרתה בחוק של נור כקורבן סחר אפנה להלכה שקבע בעניין זה בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 480/05 אלי בן עמי נ' פלונית [מופיע במאגר נבו] :

"העבדות המודרנית" או פניו המודרניים של הסחר בבני אדם, היא אחת התופעות הבזויות המתרחשות למגינת הלב בימים אלה. מדובר בתופעה בינלאומית חמורה בהיקפה ובמימדיה. הסחר בבני-אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט התפתח על מצע העוני, הזעזועים הכלכליים ופירוק רשתות התמיכה החברתיות בארצות מתפתחות שעברו תהליך של כרסום בדמוסי התנהגות מסורתיים. תופעת הסחר בבני-אדם פשטה נוכח תהליכי הגלובליזציה אשר מחד גיסא, העמיקו את חוסר השוויון בין מדינות מפותחות למדינות מתפתחות, ומאידך גיסא, אפשרו ניידות קלה וזולה בין מדינות. הסחר בבני אדם נעשה למטרות שונות ובהן ניצול מיני, נטילת אברי גוף או שעבוד ומתאפיין בשליטה מוחלטת בקורבן וניצולו במטרה להפיק ממנו ריווח כספי.

"העסקתם" של קורבנות הסחר כוללת במקרים רבים עבודה סביב השעון, עיכוב דרכונים, שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחרים, הונאה, כליאה ותשלום תמורה ועומה בעד ביצוע העבודה, אם בכלל.

תופעת הסחר בבני אדם צמחה במדינת ישראל בראשית שנות ה-90 של המאה הקודמת. התופעה הלכה והתעצמה עם השנים, והגיעה לשיא מימדיה בראשית שנות האלפיים. עוד בראשית ימיה של המדינה, חתמה ישראל ואישררה שורת אמנות ומסמכים בינלאומיים העוסקים במאבק בסחר בבני אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט. ד"ר פקטו, החקיקה והאכיפה בתחום לא הייתה משמעותית עד ראשית שנות ה-2000.

מפנה במגמת הטיפול של רשויות המדינה בתופעת הסחר בבני אדם התרחש, כפי הנראה, בעקבות קיתונות של ביקורת בינלאומית שספגה ישראל בנוגע למימדי תופעת הסחר בבני אדם בתחומה.

ביולי 2000 תוקן חוק העונשין, תשל"ז-1977 והוכנסה בו לראשונה עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות. בנוסף, הוחלט על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית לבחינת תופעת הסחר בגברים בישראל. שלא כעבירות האחרות היא העבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות; עבירה זו, עבירה חמורה היא במיוחד.

עבירה זו עבירה נגזרת היא מתופעות בזויות שנתגלו בחיי המדינה, תופעות של "יבוא" המלווה בהתנהגות נקלית ובזויה כלפי אותן נערות ונשים המבקשות למצוא פת-לחם. יש בה מן הזוועה שבמכירת אדם, מן האכזריות ותחשפלה שבניצול המיני ומן האימה שבסחיטה.

בתוך עבירה זאת מובנים המורא והפחד שמטיל הסוחר על קורבנותיו ואף על מעורבים אחרים במסחרו, בתקופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות. בשל סיבה זו חזרו בתי המשפט והדגישו את הצורך בהחמרת עונשם של מי שנטלו חלק בביצוע עבירות אלו, הן לשם המחשת הפסול שמייחסת החברה למעשים אלו והן לשם הרתעתם של העוסקים בעיסוק זה."

משרד עורכות-דין

רוני סדובניק

הנה כי כן, עצימת העין של ממשלת ישראל נוכח תופעת הסחר בקטינות בדואיות כאילו הן רכוש עומד לצד התופעה הנוספת של רצח נשים במגזר הבדואי על רקע פגיעה בכבוד של המשפחה, קרי, אי ציות לגחמות האב הפטריאך ואחיהן הגברים. אי ציות = פגיעה בכבוד.

במצב דברים כזה, אין להעמיד לדין נשים או ילדות הקמות להגן על עצמן מהשיעבוד האונס והכפייה.

לסיום פנייתי אבקש להפנות לפסק דינו של כבוד השופט העליון ז"ל מישאל חשין אשר קבע בפסק דין תקדימי בפרשת חנוכוב כך:

"כי אין נמקא מינה אם מדובר בשכירת גופה של אישה לשעה קלה או קנייתה לשנה שלמה, כל עיסקה בגופו של אדם כאילו היה חפץ היא אסורה".

וכן ראה בע"פ 7757/04 לאוניד בורשטיין נ. מדינת ישראל [מופיע במאגר נב]:

"יש המוכרים או הקונים אדם להעסקתו בזנות - אלה הסוחרים בבני-אדם כמו היו שולחנות או כסאות או כבשים או מחשבים-נישאים - ויש המתווכים למכירתם או לקנייתם של בני-אדם להעסקתם בזנות", "מיהם ומהם אותם מתווכים? מה מעשה יעשה אדם עד שיזכה לתואר המפוקפק של מתווך לסחר בבני-אדם לעיסוקם בזנות?"

מן הצדק והדין להעתר לבקשתנו להכיר בכתב באופן פורמלי בנור כקורבן סחר בבני אדם לפי הוראות חוק איסור **בבני אדם** כדי שנוכל לבקש עבודה חנינה חדשה מכבוד נשיא המדינה ראובן ריבלין שמסרב לחון את הנערה על אף הנסיבות יוצאות הדופן.

בברכה,

רוני אלוני סדובניק
ב"כ האסירה

מצורף: יפוי כוח לייצוג, תצהיר האסירה, סירוב הנשיא למתן חנינה.

נגישות

מעקב משלוחים

ידע מקוון על פריטים אשר משלחו באמצעות דואר שליחים, דואר רשום בפנים הארץ, בשירות ECO POST או בשירות EMS משלוח לחו"ל ומחוז"ל

מידע על פריט רשום: RR806204043IL

15/10/2017	מסר למיג הנמען	חידה בטחון שיקוף שיקוף	ירושלים
		ירושלים	
08/10/2017	התקבל למשלוח והועבר להמשך סיפול	סכף דיזינגוף סנטר	תל אביב-יפו

לפרטים
נוספים >>

My Post עד אלי
קבלו לביתכם את החבילות הממתכות
לכם בסניף עם שליח עד הבית

נגישות

מעקב משלוחים

ידע מקוון על פריטים אשר משלוח באמצעות דואר שליחים, דואר רשום בפנים הארץ, בשירות ECO POST או בשירות EMS משלוח לחו"ל ומחו"ל

מידע על פריט רשום: RR806204114IL

ירושלים	חידה בטחון שיקוף שיקוף	נמסר למציג הנמען	15/10/2017
	ירושלים		
תל אביב-יפו	סכף דידינגוף סנטר	התקבל למשלוח וחזעבר להמשך טיפול	08/10/2017

לפרטים נוספים >>

My Post עד אלי

קבלו לביתכם את החבילות הממתינות לכם בסניף עם שליח עד הבית

נגישות

מעקב משלוחים

ידע מקוון על פריטים אשר נשלחו באמצעות דואר שליחים, דואר רשום בפנים הארץ, בשירותים ECO POST או בשירות EMS משלוח לחו"ל ומחוז

מידע על פריט רשום: RR806204088IL

ירושלים	חידה בטחון שיקוף שיקוף ירושלים	נמסר למציג הנמען	15/10/2017
תל אביב-יפו	סניף דיזינגוף סנטר	התקבל למשלוח והועבר לחמשך טיסול	08/10/2017

**לפרטים
נוספים >>**

My Post עד אלי
קבלו לביתכם את החבילות הממתינות
לכם בסניף עם שליח עד הבית

נספח

ב'

1

לשכת שרת המשפטים

נסרק

ירושלים

ב' חשוון תשע"ח
22 אוקטובר 2017

מס' מכתב: 2017-16725
פנימי: ל-ב

לכבוד
ע"ד סדובניק אלוני רוני
רח' עין חרוד 3
מיקוד: 61112
ת.ד. 11294
תל אביב

שלום רב,

הנדון: התעלמות מדינת ישראל מסחר בקטינות למטרות רווח בקהילה הבדואית- הרשעתה של ילדה בדואית קורבן סחר ברצח הגבר

הריני לאשר כי מכתבך לשרת המשפטים בענין שבנדון התקבל בלשכתנו ביום 15 אוקטובר 2017.

אתכבד להשיבך כי מכתבך הועבר לטיפול הגורמים המקצועיים במשרדנו, מטעמם תעני במישרין, ככל שיימצא לנכון.

בברכה,
מורן שניידר (רוזנבלום), ע"ד
יועצת משרה

העתק: ע"ד דינה דומיניץ, מתאמת המאבק בסחר בבני אדם

נספח

ג' .

.

.

בית הנשיא

המחלקה המשפטית

ירושלים, י"ט בשבט
התשע"ז

15 בפברואר 2017 14.3.2017

בתשובה נא לחזכיר:
61/82822

לכבוד
גב' אחלם אבו רכבה ת"ז 315807107
באמצעות מחל ב"ס "נוח תרצה"
ת.ד. 229
רמלה

גברת אבו רכבה הנכבדה,

הנדון: בקשת חנינה

1. נשיא המדינה נתן דעתו לעבירות שבוצעו על ידך ולנסיבותיהן וכן לכל הדברים שנאמרו בבקשתך ולחומר שחובא בפניו, והחליט שלא להיענות לבקשה.
2. הורשעת על פי חזאתך במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות חמורות של של גרימת מוות בכוונה תחילה ואיזמים.
3. בשל נסיבותיך האישיות והמשפחתיות הקשות ונכח גילך חצניר בעת המעשה, בית המשפט החליט שלא לחטיל עליך עונש מאסר עולם, וחטיל עליך 11 שנות מאסר בפועל.
4. מוסד החנינה אינו חוליה נוספת במערכת המשפט והוא נועד למקרים בודדים וחריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות ייחודיות ויוצאות דופן.
5. מובנים הקשיים שגורם לך עונש המאסר, אך נוכח האמור לעיל, לא נמצאה הצדקה לחנינה, בשלב זה. עם זאת, תוכלי לחדש את פנייתך לאחר שתעברי הליכי טיפול ושיקום בכלא.
6. צר לנו על שלא נמצאה הצדקה להיענות לבקשה,

בכבוד רב,

ג' 7.2
ג'מאל קדרי, ע"ד

סגן בכיר חיוצת המשפטית לנשיא המדינה

העתק: מנחלת מחלקת החנינות, משרד המשפטים, ירושלים

נספח

די

משרד עורכות-דין

רוני סדובניק

RC054241585 IL

2.4.7 -

RC054240619 IL

15 באוקטובר 2017

לכבוד,
נשיא מדינת ישראל, ראובן ריבלין

אדוני שלום רב,

הנדון: בקשת חנינה בשמה של קטינה בדואית "קורבן סחר בבני אדם" שהייתה שימחה ונמכרה לעבדות בישראל ודחה את הרוכש שקנה וכלא אותה

מדינת ישראל עצמה עין שנים רבות מול תופעת "סחר בילדים למטרת רווח" במדינת ישראל. אכן נשמע נורא, אבל זו המציאות בתוך קבוצות סגורות פרימיטיביות החיות בתוך שטח מדינת ישראל, וחמדינה כשלח עד כה כשל קולוסאלי במיגור התופעה.

הקהילה הבדואית שחיה בתוך שטחי מדינת ישראל, נוהגת לסחור בילדות ולמכרן מניגוד לרצון בתעריפים הנעים בסביבות 5000 ד"ר ירדני לילדה בתולה בגילאי 14-16.

נור (שם בדוי, השם המלא מצוי בנספחים המצורפים), משבת השוכן בתל-שבע הייתה בתנאי שבי כל ילדותה, חטפה מכות רצח מאחיה ואביה נאסר עליה ללמוד בבי"ס לאחר כיתה ז' ומולם לא יצאה ממתחם חשבת אפילו לא לבאר שבע. כל ילדותה אולצה בכפייה לעבוד עבודות פרך קשות ולשרת את הגברים בשבת.

בגיל 16 אבא שלה מכר תמורת 5000 ד"ר כאמור, לגבר עיוור בניגוד מוחלט לרצונה של הילדה, תחנוניה לא עזרו, היא נלקחה בכח לבית הרוכש ונכלאה בחדר מבלי יכולת לצאת בחופשיות. בשל התנגדותה, הוכתה ברמה יומיומית בידי הרוכש ומשפחתו, כאילו הייתה שק אגרוף.

יובחר כי כל יחסי חמין שנכפו עליה עולים כדי "אונס" בהגדרתו בחוק העונשין.

נור ניסתה לשים קץ לחייה מספר פעמיים ואושפזה בבי"ת סורוקה, משם הוחזרה לבעלות אביה והרוכש דרש וקיבל את כספו בחזרה (הסתורה הייתה "פגומה" לא צייתנית מספיק) האב מכר אותה בשנית בניגוד מוחלט לרצונה וחרף תחנוניה לבל יעשה כן, הפעם לגבר המבוגר ממנה ב 30 שנים אסיר משוחרר שכבר נשוי עם ילדים, אדם אלים ומסוכן.

כבר בלילה הראשון הרוכש אנס אותה באכזריות מאחר שהתנגדה לו הכה אותה קשות. אז גמלה בליבה ההחלטה לחרוג אותו. למחרת ניצלה סיטואציה של חוסר ערנות מצדו ודקרה אותו למוות בסכין מטבח ומייד הסגירה עצמה למשטרה.

פרקליטות המדינה מנעה מהקטינה שלא כדין את מעמדה המשפטי כ "קורבן סחר בבני אדם" כפי שהייתה מחויבת לעשות מיד עם מעצרה, וחובה ערכית מוסרית משפטית הייתה עליה לחעמיד

לדין את האבא והקונים שסחרו בה, חלף כך הפרקליטות שללה ממנה זכות בסיס זו והאשימה אותה ברצח. הקטינה הורשעה ונגזרו עליה 11 שנות מאסר מתוכן חלפו כבר 4.

הילדה בודדה בכלא, איש כמעט לא מבקר אותה, איום ברצח על רקע "כבוד המשפחה" ממתין לה כחרב על צוואר, וכל עתידה מאחוריה.

יודגש כי הפרקליטות ידעה כי הקטינה הייתה "שבוייה" כלואה בידי אביה ואחר כך בחדר בבית הרוכש הראשון ואחר כך נכלאה בבית הרוכש השני וצעדיה נשמרו - היא לא הייתה בת חורין כלל כשנאנסה הוכתה והרגה את הרוכש אותה.

בשים לב לחוק **"שני דרומי"** אשר לא הורשע בגין ירי בגבו של מסתנן לחווה שלו, קל וחומר הייתה זכאית הקטינה הבדואית לאי הגשת כתב אישום נגדה ואי הרשעתה מלכתחילה.

הקטינה הגישה בעצמה לפני כשנה בקשת חנינה לנשיא המדינה אך הוא דחה את בקשתה לדעתנו בשוגג ומבלי שהוא עצמו יבחן את הבקשה אלא עשה זאת במקומו עוזר כשלחו שלא הבין כי מולו ניצבת **"קורבן סחר בבני אדם"** שחרגה את הרוכש אותה.

אילו הייתה מקבלת את החגירה הנכונה המשפטית כ **"קורבן סחר"**, אין ספק שהחריגה שנאלצה להרוג הייתה מוכרת כהגנה עצמית של אדם שמנסה לגונן על עצמו מפני אונס נוסף וכנגד הפיכתה לחפץ שמוכרים וקונים.

אך את הנעשה אין לחשיב, אך ממשלת ישראל המחויבת להסכמות שנתנו **למחלקת המדינה האמריקאית** לפעול בתוך ישראל למיגור תופעת הסחר בנשים - יכולה בחלט לקבוע כי נור עונה להגדרת **"קורבן סחר בבני אדם"** בהתאם להנחיות מחלקת המדינה האמריקאית והנחיות היחידה למיגור סחר בבני אדם במשרד המשפטים.

אני מבקשת להעביר אליך מכתב מטעם הנערה בכתב ידה המדבר בעד עצמו.

הבסיס המשפטי לבקשת החנינה

לצערי הרב נראה שהנערה הבדואית נפלה קורבן לליקוי מאורות ובלבול טרמינולוגיה משפטית כשמעמדה החוקתי כ: **"קורבן סחר בבני אדם"** שנכלאה כעבד ושימשה שיפחה חרופה, נכלאה ונסחרה לצורכי מין בניגוד לרצונה ונאנסה באכזריות שוב ושוב בניגוד מוחלט לרצונה בידי 2 חגברים העבריינים **"הרוכשים"** אותה-כל זה נעלם כמסתבר מתודעת הפרקליטות המאשימה, שהרי אילו הייתה המדינה נוהגת על פי **חוק איסור סחר בבני אדם** והפסיקה חמנחה בעניין זה, לא היה נולד מלכתחילה כתב אישום מזעזע זה.

מצורפים בזאת 7 נספחים מתוך החליף הפלילי בו הורשעה, אשר סימנתי בהם כדי להקל על אדוני, את אותם מראי מקום המעידים על **"ליקוי המאורות"**-קרי: חמדינה ידעה שהיא **"עבד"** וכן **"שיפחה"** וכי הייתה: **"כלואה ונעולה"** וכי **"נאנסה"** בידי שני גברים שקנו אותה בכסף.

מסמכי בית המשפט המצורפים כאן מעידים כי הנערה נכלאה ונשלטה, חירותה נגזלה, נאנסה וחובחר לה ע"י הרוכש וננות משפחתו כי לעולם לא ישחרר אותה מכבליו-למחרת האונס הקשה

ובבוקר בו חזיעו לה קרובותיו כי לא תשוחרר מעבדותה לעולם-נטלה סכין המתינה לרגע הנכון בו תוכל לגבור על הרוכש האנס שהיה גדל ממזים ממנה-ודצחה אותו בבכי כשהיא צועקת: "תמות אני לא רוצה אותך".

נדגיש שוב כי גם המדינה וגם בית המשפט הנכבד חוזרים בכתבי בית הדין על כך שהיא **"עבד"**: **"שיפחה"**: **"הייתה נעולה"**, **"נאנסה"** וכיוצ"ב תיאורי **קורבן סחר בבני אדם** כהגדרתו בחוק הישראלי ובהנחיות מחלקת המדינה האמריקנית- ובכל זאת הואשמה/הורשעה ללא משפט בעסקת טיעון שגויה מלכתחילה.

הנערה יושבת כבר 4 שנים בכלא והגישה בעצמה בקשת חנינה אליך שנראה שכלל לא הגיעה לטיפולך אלא לאחד העוזרים בבית הנשיא החתום על הדחייה. נראה לי מהיכרותי איתך כי אין לחעלות על הדעת שהובאו לידעתך פרטים אלו והיית דוחה את בקשה כזו- מכירה אני את כבודו וידעת עד כמה רחום ליבו.

כבוד הנשיא, אני מציגה בפניך מסמכים חסויים אלו בהתאם לרשות מרשתי ומבקשת ממך בכל לשון של בקשה לעזור לה לא רק במתן חנינה, אלא גם לוודא כי תשוחרר לאלתר מבין חומות הכלא ללא כל דיחוי נוסף.

בנוסף אבקשך להרתם כנשיא המדינה ולסייע לנו מול מפקדת כלא נווה תרצה לחרוג מהנחלים בשל היות הקטינה קורבן סחר בבני אדם ולאפשר לנערה לצאת לחופשות מעכשיו במקלט "מעגן" (מקלט סגודי לקורבנות סחר בבני אדם של משרד הרווחה) וכן בקיבוץ פלוני שנאות לפנייתי לקלוט אותה לחיות בקרבו לאחר ואם תחון אותה.

סיכום הבקשה

בשולי פנייתי אבהיר כי נור איננה קורבן סחר בבני אדם היחידה בשבטים הכדואים, היא סיפרה לי שיש לה עוד 5 אחיות, 2 צעירות ממנה שכולן נמכרו בניגוד לרצון החופשי לגברים, הצעירה נמכרה בגיל 14 והרתה מכך-מדובר באונס חמור ביותר.

מסתבר שילדות בדואיות הפכו בעידן המודרני לסחורה "שוות כסף", כולאים אותן, מונעים מהן חירות, מחתנים אותן בגיל אסור לפי חוק, בכח הזרוע, סוחרים בגופן מאפשרים אינוסן בידי הרוכשים ואף בתנאי ביגמיה ואם יעזו להגן על עצמן-יואשמו ברצח או שפשוט ירצחו כי "במרדנותן" הן פוגעות ב"כבוד המשפחה".

בעניין הגדרתה בחוק של נור כקורבן סחר אפנה להלכה שקבע בעניין זה בית הדין הארצי לעבודה בע"ע 480/05 אלי בן עמי נ' פלונית [מופיע במאגר נבו]:

"העבדות המודרנית" או פניו המודרניים של הסחר בבני אדם, היא אחת התופעות הבזויות המתרחשות למגינת הלב בימים אלה. מדובר בתופעה בינלאומית חמורה בהיקפה ובמדיניות. הסחר בבני-אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט התפתח על מצע העוני, הזעזועים הכלכליים ומירוס רשתות התמיכה החברתיות בארצות מתפתחות שעברו תהליך של כרסום בדפוסי התנהגות מסורתיים. תופעת הסחר בבני-אדם משטה נוכח תהליכי הגלובליזציה אשר מחד גיסא, העמיקו את חוסר השוויון בין מדינות מפותחות למדינות מתפתחות, ומאידך גיסא, אפשרו ניידות קלה חולה בין

מדינות. הסחר בבני אדם נעשה למטרות שונות ובהן ניצול מיני, נטילת אברי גוף או שעבוד ומתאמין בשליטה מוחלטת בקורבן וניצולו במטרה להפיק ממנו ריווח כספי.

"העסקתם" של קורבנות הסחר כוללת במקרים רבים עבודה סביב השעון, עיכוב דרכונים, שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחרים, הונאה, כליאת ותשלום תמורה זעומה בעד ביצוע העבודה, אם בכלל.

תופעת הסחר בבני אדם צמחה במדינת ישראל בראשית שנות ה-90 של המאה הקודמת. התופעה הלכה והתעצמה עם השנים, והגיעה לשיא מימדיה בראשית שנות האלפיים. עוד בראשית ימיה של המדינה, התמנה ישראל ואישררה שורת אמנות ומסמכים בינלאומיים העוסקים במאבק בסחר בבני אדם בכלל ולמטרות זנות בפרט. זה פקטו, החקיקה והאכיפה בתחום לא הייתה משמעותית עד ראשית שנות ה-2000.

מפנה במגמת הטיפול של רשויות המדינה בתופעת הסחר בבני אדם התרחש, כפי הנראה, בעקבות קיתונות של ביקורת בינלאומית שספגה ישראל בנוגע למימדי תופעת הסחר בבני אדם בתחומה.

ביוני 2000 תוקן חוק העונשין, תשל"ז-1977 והוכנסה בו לראשונה עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות. בנוסף, הוחלט על הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית לבחינת תופעת הסחר בנשים בישראל. שלא כעבירות האחרות היא העבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות; עבירה זו, עבירה חמורה היא במיוחד.

עבירה זו עבירה נגזרת היא מתופעות בזויות שנתגלו בחיי המדינה, תופעות של "נבוא" המלווה בהתנהגות נקלית ובזויה כלפי אותן נערות ונשים המבקשות למצוא פת-לחם. יש בה מן הזוועה שבמכירת אדם, מן האכזריות והחשפלה שבניצול המיני ומן האימת שבסחיטה.

בתוך עבירה זאת מובנים המורא והפחד שמטיל הסוחר על קורבנותיו ואף על מעורבים אחרים במסחרו, בתשופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות. בשל סיבת זו חזרו בתי המשפט והדגישו את הצורך בהחמרת עונשם של מי שנטלו חלק בביצוע עבירות אלו, הן לשם המחשת הפסול שמייחסת החברה למעשים אלו והן לשם הרתעתם של העוסקים בעיסוק זה."

הנה כי כן, עצימת העין של ממשלת ישראל נוכח תופעת הסחר בקטינות בדואיות כאילו הן רכוש עומד לצד התופעה הנוספת של רצח נשים במגזר הבדואי על רקע פגיעה בכבוד של המשפחה, קרי, אי ציות לגחמות האב הפטריאך ואחיזת הגברים. אי ציות = פגיעה בכבוד.

במצב דברים כזה, אין להעמיד לדין נשים או ילדות הקמות להגן על עצמן מחשעבוד האונס והכפייה.

לסיום פנייתי אבקש להפנות לפסק דינו של כבוד השופט העליון ז"ל מישאל חשין אשר קבע בפסק דין תקדימי בפרשת חנוכך כד:

"כי אין נפקא מינה אם מדובר בשכירת גופת של אישה לשעה קלה או קנייתה לשנה שלמה, כל עיסקה בגופו של אדם כאילו היה חפץ היא אסורה".

וכן ראה בע"פ 7757/04 לאוניד בורשטיין נ. מדינת ישראל [מופיע במאגר נבו]:

"יש תמוכים או תקונים אדם להעסקתו בזנות - אלה הסותרים בבני-אדם כמו חיו שולחנות או כסאות או כבשים או מחשבים-נישאים - ויש המתווכים למכירתם או לקנייתם של בני-אדם להעסקתם בזנות", "מיהם ומהם אותם מתווכים? מה מעשה יעשה אדם עד שיזכה לתואר הממוקם של מתווך לסחר בבני-אדם לעיסוקם בזנות?"

אכיפת בררנית

בשולי בקשת החנינה אפנה את אדוני לחוסר הצדק באכיפת החוק הבררנית שבה לא הוגש שום כתב אישום נגד האבא שמכר אותה תמורת כסף פעמים כשהחוק הישראלי קובע עונש מאסר מינימום של 16 שנים על סחר בבן אדם ובכך המדינה למעשה גיבתה אותו במעשיו ואיפשרה לו בפועל למכור עוד ילדות וכך אכן הוא עשה בפועל לטענת נור.

חגבר הראשון שקנה אותה בכסף ואנס אותה היכה וכלא אותה ושלט בה עד שניסתה ללא הרף להתאבד - לא הועמד כלל לדין בעוד היא חורשה בכך שאימה עליו בסכין- מדובר באכיפת סלקטיבית על רקע מגדי ברור.

שתי נשים ששמן מפורט בחכרעת הדין וכתב האישום הפרו חוראת חוק העונשין "חוק חובת דיווח", כשהקטינה סיפרה לחן בזמן אמת כי הרוכש השני אנס אותה במכות קשות אך חלף מילוי חובתן החוקתית לדווח מידית למשטרה או לרווחה-הן איימו עליה ולחצו עליה להסכים להישאר בתנאי העבדות שנכפו עליה וחבירו לה שככה זה יהיה לתמיד-עליה להסכים להמשיך להיאנס בידי הרוכש שקנה אותה.

תקדים שי דרומי

החקלאי שי דרומי הואשם בהריגת בדואי שפרץ לחווה ולא ריצה אף לא יום מאסר אחד, זאת בשעה שגור לא זכתה לשיפוט שוויוני על שאף שנסיבות מעשיה הרבה יותר משכנעות כי אין להרשיעה.

תקדים פרשת קו 300

בפרשת קו 300 רצחו בכוחה תחילה בכירים במערכת הביטחון מחבל שכבר נוטרל, הם קיבלו חנינה מהנשיא עוד בטרם הוגש נגדם כתב אישום-בכך תבע בית הנשיא תקדים מכונן שגור זכאית לחנות ממנו בשל הנסיבות המיוחדות המתוארות.

משרד עורכות-דין

רוני סדובניק

אדוני הנשיא, מן הצדק והדין כי תעתר לבקשתנו לחון את נור בשל היותה קורבן סחר בבני אדם לפי חוראות חוק איסור בני אדם ובשל האכיפה הברדנית המגדרית שנעשתה בעניינה.

בברכה,

רוני אלוני סדובניק
ב"כ האסירה

מצורף: ייפוי כוח לייצוג, תצהיר האסירה, סירוב הנשיא למתן חנינה ונספחים;

נספח

ה'

ה

עו"ד רוני אלוני סדובניק

מאח:
כשלה:
אל:
כרשא:

עו"ד רוני אלוני סדובניק
יום שני 23 אוקטובר 2017 13:01
'ועדה למעמד האישה'

פנייה דחופה לי"ר הועדה לעידה תומא סולימן-התעלמות מפניותנו בבקשת סיוע לנערה
הבדואית שנסחרה כקורבן סחר בבני אדם
נספחים לחנינה.pdf; תצהיר הנערה הבדואית קורבן סחר בבני אדם.pdf

קבצים מצורפים

אעידה שלום,
שלחתי ללשכתך כבר לפני שלושה שבועות את הכרעת הדין והמסמכים של נור, אשר נכלאה, מאנסה נמכרה פעמים והוכתה
קשות עד שקמה והרגה את הקונה שרכש אותה.
ביקשם שהועדה למאבק בסחר בבני אדם שאת הרי עומדת בראשה, תכתוב לנו בדחיפות מכתב המכיר בנערה כקורבן בסחר
בבני אדם עם המלצה לתת לה חנינה-הנ"ל יושבת כבר מגיל 17 בכלא, 4 שנים עברו וחבל על כל דקה שהיא בכלא.
אבקש התייחסותך בהקדם האפשרי. גם תשובה שלילית מצדך זה בסדר-העיקר שתתייחסי לבקשה שלנו בשם הנערה הזו.

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: רוני סדובניק
Sent: Tuesday, October 6, 2015 4:01 PM
To: <v3@KNESSET.GOV.IL> ועדה למעמד האישה
Subject: הי יקרתי זו רוני אלוני סדובניק דחוף חייבת אותך- 052-5727776

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
רח' גליקסון 2, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

עו"ד רוני אלוני סדובניק

מאת:

נשלח:

אל:

נושא:

קבצים מצורפים:

עו"ד רוני אלוני סדובניק

יום שני 23 אוקטובר 2017 13:50

דלית אזולאי-הועדה לקידום מעמד האישה אזולאי

פנייה דחופה ליו"ר הועדה אע"פ תומא סולימן-בקשה חוזרת מהועדה ומארגוני הנשים

לסייע לנערה הבדואית שנסחרה כקורבן סחר בבני אדם-באמצעות מכתב

נספחים לחנינה.pdf; תצהיר הנערה הבדואית קורבן סחר בבני אדם.pdf

לנציגות ארגוני הנשים המשתתפים בוועדה למעמד האישה בכנסת ובוועדת המשנה למאבק בסחר בנשים

שלום רב לכולן,

אנו מנסות לעזור בהתנדבות לנערה בדואית שהייתה כל ילדותה "חפץ" לשימוש האחים והאבא שלה.

שק אגרוף לכל מי שבא לו להוציא קצת עצבים.

מעולם לא יצאה מגבולות השבט, רצה נורא ללמוד אך אביה לא הרשה לה מעבר לכיתה ז'. אפילו בבאר שבע מעולם לא

הייתה-כך אמרה לי כדי להמחיש לי עד כמה מנותקת חייתה במאהל הבדואי.

בגיל 16 נמכרה תמורת 5000 ד"ר ירדני לגבר שכלא אותה במנעול כי רצתה לברוח. היכה אותה אנס אותה יומיום עד

שניסתה פעמים להתאבד. החזיר אותה לאביה ודרשו את הכסף בחזרה. היה משא ומתן כי הקונה כבר "השתמש" ונהנה

מ"בתוליה" לכן הוחזר לו חלק מהכסף.

האב שוב מכר בסכום של 5000 ד"ר את הקטינה לגבר נוסף מבוגר ממנה ב 30 שנה אסיר משוחרר עברין אלים נשוי ואב

לילדים שחשקה נפשו ב"בשר טרי".

היא סרבה להימכר לגבר זה, לכן כבר בלילה הראשון הוא היכה אותה ואנס אותה. בבוקר התחננה לפני קרובות משפחה

שיוציאו אותה משבייה-אך הן הודיעו לה שזהו גורלה וזהו זה.

באותו בוקר הנערה נטלה סכין מטבח, המתינה לרגע בו תוכל לגבור על הקונה ואז דקה אותה למוות באומרה: "תמות אני לא

רוצה אותך".

מיידית לאחר מעשה התקשרה למשטרה והסגירה עצמה. היא הייתה ביום ההוא בת 17.

משום מה איש מהמעורבים לא הועמד לדין פלילי מלבדה-היא הואשמה ברצח בכוונה תחילה ונשפטה בשל גילה הצעיר ל 11

שנות מאסר בפועל.

היא יושבת כבר מגיל 17 בכלא, 4 שנים עברו וחבל על כל דקה שהיא בכלא.

אני מצרפת באופן דסקרטי למנהלות מספר ארגונים את האסמכתאות הרלוטיות הכרעת הדין ותצהירה של הנערה-וממש

מבקשת לסייע לנו במכתב מטעמן המכיר בנערה כקורבן בסחר בבני אדם עם המלצה לתת לה חנינה-

פניתי למטה למאבק בסחר בנשים אבל נאמר לי שהם עמוסים. פניתי לעוד גורמים-אמרו לי שיבקשו ולא חזרו אלי.

עד כה אף אחד מכל החכ"ם והשרים לא נענה לבקשתי זו לקבל מכתב כזה פשוט-אולי אתו?

עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל

רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112

טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776

mail: ronilone@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: עו"ד רוני אלוני סדובניק

Sent: Monday, October 23, 2017 1:01 PM

To: <v3@KNESSET.GOV.IL> ועדה למעמד האישה

נספח :

ר'

ד

עו"ד רוני אלוני סדובניק

אל:

נחש:

קבצים מצורפים:

AyeletD@justice.gov.il

פנייה דחופה לעו"ד דינה דומיניץ מתאמת המאבק בסחר בבני אדם-משרד המשפטים-
בקשה להכיר באחלם אבו רכבה כקורבן סחר
נספחים לחנינה.pdf; ויתור סודיות רפואית ויפוי כוח.pdf

4 באוקטובר

עו"ד דומיניץ מתאמת המאבק בסחר בבני אדם-משרד המשפטים
2017

דינה היקרה רוב שלומות,

חרי עושה פנייה דחופה מאד זו בהתאם לייפוי הכוח המצורף בשם אסירה השפוטת ל 11 שנות מאסר (קטינה) בשל רצח
בכוונה תחילה.

לצערי הרב נראה שהנערה הבדואית נפלה קורבן לליקוי מאורות ובלבול טרמינולוגיה משפטית כשמעמדה החוקתי
כ: "קורבן סחר בבני אדם" שנכלא כעבד ושימשה שיפחה חרופה, נכלאה ונסחרה לצורכי מין בניגוד לרצונה ונאנסה
באכזריות שוב ושוב בניגוד מוחלט לרצונה בידי 2 הגברים העבריינים ה"רוכשים" אותה-כל זה נעלם כמסתבר מתודעת
הפרקליטות המאשימה, שהרי אילו הייתה המדינה נוהגת על פי חוק איסור סחר בבני אדם והפסיקה המנחה בעניין זה, לא
היה נולד מלכתחילה כתב אישום מזעזע זה.

נערה נכלאה ונשלטה, חירותה נגזלה, נאנסה והובהר לה ע"י הרוכש ובנות משפחתו כי לעולם לא ישחרר אותה מכבליו-
למחרת האונס הקשה ובבוקר בו הודיעו לה קרובותיו כי לא תשוחרר מעבדותה לעולם-נטלה סכין המתינה לרגע הנכון בו
תוכל לגבור על הרוכש האנס שהיה גדל ממדים ממנה-ורצחה אותו בבכי כשהיא צועקת: "תמות אני לא רוצה אותך".

לתדהמתנו גם המדינה וגם בית המשפט הנכבד חוזרים בכתבי בית הדין על כך שהיא "עבד": "שיפחה": "הייתה נעולה",
"נאנסה" וכיוצ"ב תיאורי קורבן סחר בבני אדם כהגדרתו בחוק הישראלי ובהנחיות מחלקת המדינה האמריקנית- ובכל
זאת הואשמה/הורשעה ללא משפט בעסקת טיעון שגויה מלכתחילה.

הנערה יושבת כבר 4 שנים בכלא והגישה בעצמה בקשת חנינה שהנשיא דחה משלא הוסבר לו שהמבקשת הינה "קורבן סחר
בבני אדם".

אני מציגה בפניך מסמכים חסויים אלו בהתאם לרשות מרשתי ומבקשת ממך בכל לשון של בקשה לעזור לי לעזור לה בכך
שתכתבי לנו כי לאור המסמכים שצורפו כאן היא אכן עונה להגדרת: "קורבן סחר".
שנית אם תוכלי לסייע לנו בהלצה למחלקת חנינות ולשרה שקד כי יזרזו את הטיפול בבקשה הומניטרית חשובה זו-יהיה
בכך משום צדק טהור עבור מרשתי.

בנוסף אבקשך לסייע לנו מול מפקדת כלא נווה תרצה לתרוג מהנהלים בשל היות הקטינה קורבן סחר בבני אדם ולאפשר
לה לצאת לחופשות מעכשיו במקלט "מעגן" וכן בקיבוץ פלוגי שנאות לקלוט אותה לחיות בקרבו.

לציין כי מצאתי עבורה מקום מקלט זמני לכשתשוחרר ב "מעגן" ומייד לאחר מכן תעבור לקליטה בקיבוץ פלוגי שערך
הצבעה והחליט לקבל אותה לגור אצלו ולטפל בה ולשקמה.

אודה לטיפולך המהיר.

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

עו"ד רוני אלוני סדובניק

אל: Dina Dominitz
נושא: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה RE:

דינה שלום רב,

לפני הכל, תודה על מסירתך ופעולותיך המהירות בעניין, אני מקווה שנוכל להציל את המתוקה הזו, כזו חמודה ויפה, את תבכי אם תראי אותה.

א. האם את ממליצה שאפנה למפק"ל שיגיד אם הוא מכיר בה כקורבן סחר? אני חייבת שהיא תוכר לפני שאני מגישה שוב חנינה אחרת הנשיא שוב יסרב ומה עשינו?

ב. אם תעזרי לי מול המשטרה שיכיר בה, נוכל לשחררה ולהכניס אותה למלקט "מעגן" כפתרון זמני עד שקיבוץ נען יקלוט אותה במסודר. ללא הכרה שלך בה כקורבן סחר היא לא תזכה למקום במעגן.

ג. אם המשטרה תסרב להכיר בה ערכאת הערעור זה בג"צ נכון? אף פעם לא עשיתי כזה צעד אז לא מכירה...

ד. כתבת שמי שמוסמך להכיר בה כקורבן סחר הוא "הממונה המשטרתי שמונה לשם כך". יש לך אולי מושג מי זה? שם או מייל או טלפון שלו?

ה. הוצאתי הבוקר ברשום עם אישור מסירה בקשת חנינה חדשה עבורה עותק למשיא ועותק למחלקת החנינות כאמור בנהלים.

ו. פניתי לחברות/י כנסת שרים ארגונים שיכינו מכתב המלצה לתת לה חנינה-אף אחד לא מוכן. אפילו אעידה תומא סולימאן לא טרחה לחזור אלי למרות הטלפונים ההודעות והמיילים אליה. אפילו המטה למאבק בסחר בנשים סירב לעזור במכתב כי הם "עסוקים". עצוב אבל זה מה יש ועם זה נצטח.

ז. אני מרגישה כל כך לבד בעניין הזה, לא מובן לי למה אף חברת כנסת ערבים (ויש כאלה בכל המפלגות כמעט) לא נרתם לעזור לה. כנראה שהדאגה ל-"בודאים" לא כוללת את "הבדואיות".

בברכה,

עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל

רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112

טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776

mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: Dina Dominitz [mailto:DinaDo@Justice.gov.il]

Sent: Wednesday, October 25, 2017 11:22 AM

To: <roni@sadovnik-law.com> עו"ד רוני אלוני סדובניק

Cc: Ayelet Dahan <AyeletD@Justice.gov.il>

Subject: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

רוני שלום רב,

שלחת מייל לאיילת שעובדת איתי אך זה המייל הישיר שלי,

אבקש להבהיר שבעלת הסמכות לקבוע שיש ראשית ראיה שנעברה כנגד אדם אחת העבירות בפרק הסחר בבני אדם שבחוק העונשין, היא המשטרה באמצעות הממונה המשטרתי שמונה לשם כך, ולא אני, אף שניתן להתייעץ איתי. כך נקבע בהחלטת הממשלה. על כן אינני מוסמכת להנפיק אישורים בדבר היותו של אדם קורבן סחר. במקרה הזה התקיים הליך פלילי ממשון בו מרשתת הייתה מיוצגת בייצוג משפטי ולא נבחנה או הועלתה טענה לפיה היא קורבן סחר או עבדות.

בשים לב לכלל הנסיבות, ובמסגרת תפקידי כמתאמת, העברתי את פנייתך לגורמים הרלוונטיים השונים, בין היתר גם למחלקת חנינות, והנשיא בבדיקה. אני כמובן מלווה הבדיקה ואחווה דעתי המקצועית ככל שידרש.

בכל מקרה אעדכןך כמובן,

בברכה דינה

From: עו"ד רוני אלוני סדובניק [mailto:roni@sadovnik-law.com]
Sent: Sunday, October 15, 2017 5:15 PM
To: Dina Dominitz
Subject: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

דינה המון תודה, שלחתי לך את המסמכים הרלוונטים קיבלת נכון? מה שאני צריכה עברה זה שאתם מכירים בה כקורבן סחר בבני אדם היא הייתה קטינה, נכלאה, נמכרה פעמים, נאנסה בידי שני הקונים שקנו אותה.

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
יח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: Dina Dominitz [mailto:DinaDo@justice.gov.il]
Sent: Sunday, October 15, 2017 9:57 AM
To: <roni@sadovnik-law.com> עו"ד רוני אלוני סדובניק
Subject: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

עו"ד אלוני סדובניק שלום רב,
סליחה על העיכוב במענה לפנייתך, ראיתי רק היום.
אין לי הכרות עם התיק ולא היינו מעורבים בשלבי ההליך הפלילי. אני עורכת בירור ואשיבך בהקדם האפשרי.
בברכה,
דינה

עו"ד רוני אלוני סדובניק

מאת: Dina Dominitz <DinaDo@justice.gov.il>
גשלה: יום רביעי 25 אוקטובר 2017 11:22
אל: עו"ד רוני אלוני סדובניק
עותק: Ayelet Dahan
נושא: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה RE:

רוני שלום רב,
שלחת מייל לאיילת שעובדת איתי אך זה המייל הישיר שלי,
אבקש להבהיר שבעלת הסמכות לקבוע שיש ראשית ראייה שנעברה כנגד אדם אחת העבירות בפרק הסחר בבני אדם שבחוק העונשין, היא המשטרה באמצעות הממונה המשטרתי שמונה לשם כך, ולא אני, אף שניתן להתייעץ איתי. כך נקבע בהחלטת הממשלה. על כן אינני מוסמכת להנפיק אישורים בדבר היותו של אדם קרבן סחר. במקרה הזה התקיים הליך פלילי ממשון בו מרשתת הייתה מיוצגת בייצוג משפטי ולא נבחנה או הועלתה טענה לפיה היא קרבן סחר או עבדות.
בשים לב לכלל הנסיבות, ובמסגרת תפקידי כמתאמת, העברתי את פנייתך לגורמים הרלוונטיים השונים, בין היתר גם למחלקת חנינות, והנושא בבדיקה. אני כמוכן מלווה הבדיקה ואחווה דעתי המקצועית ככל שיידרש.
בכל מקרה אעדכןך כמובן,
בברכה דינה

From: עו"ד רוני אלוני סדובניק [mailto:roni@sadovnik-law.com]
Sent: Sunday, October 15, 2017 5:15 PM
To: Dina Dominitz
Subject: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

דינה המון תודה, שלחתי לך את המסמכים הרלוונטיים קיבלת נכון? מה שאני צריכה עבורה זה שאתם מכירים בה כקורבן סחר בבני אדם היא הייתה קטינה, נכלאה, נמכרה פעמים, נאנסה בידי שני הקונים שקנו אותה.

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronione@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: Dina Dominitz [mailto:DinaDo@justice.gov.il]
Sent: Sunday, October 15, 2017 9:57 AM
To: <roni@sadovnik-law.com> עו"ד רוני אלוני סדובניק
Subject: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

עו"ד אלוני סדובניק שלום רב,
סליחה על העיכוב במענה לפנייתך, ראיתי רק היום.
אין לי הכוח עם התיק ולא היינו מעורבים בשלבי ההליך הפלילי. אני עורכת בירור ואשיבך בהקדם האפשרי.
בברכה,
דינה

עו"ד רוני אלוני סדובניק

אל: Dina Dominitz
נושא: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

דינה שלום,
אני יודעת שזה לא יגרום אוטומטית לשחרורה, אבל אז אוכל להשיג לה מקלט מדיני בקנדה וגם בארה"ב, הסיוע לקורבנות סחר הרבה יותר רחב שם, הן זכויות לסל שיקום וקצבה וכד', גם בצרפת.
זה ממש יעזור לי גם בהליך החנינה. אני אוכל לטעון כי מאחר שלא העמידו אף אחד מהשותפים לסחר בה לדין, אז גם אותה צודק לשחרר בשלב הזה.

בברכה,
עו"ד רוני אלוני סדובניק

רוני אלוני-סדובניק, משרד עורכות דין, עריכת דין פמיניסטית, משפט מגדרי, חקיקה וממשל
רח' עין חרוד 3, תל אביב, ת.ד. 11294 מיקוד 61112
טל: 03-5280926, פקס: 077-2342701, נייד: 052-5727776
mail: ronilone@netvision.net.il www.alonilaw.com

From: Dina Dominitz [mailto:DinaDo@justice.gov.il]
Sent: Thursday, October 26, 2017 3:19 PM
To: <roni@sadovnik-law.com> עו"ד רוני אלוני סדובניק
Subject: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

שלום רוני ותודה על הדברים,
צר לי על תחושת הבדידות בנסיונותייך לסייע למרשתך,
הממונה המשטרתי זה סנ"צ רובי קיים, אני מעביר לו באופן ישיר אין צורך שתפני וגם למפכ"ל נראה לי שאין טעם.

אבקש רק להבהיר כי אף אם תוכר כקרבן סחר או עבדות, וכאמור טרם הוחלט כך טורם ידוע אם יש סיכוי כזה, זה לא יכול להתגבר על ההרשעה בפלילים או על עונש המאסר ולכן זה לא אומר שתשחרר למקלט לקרבנות סחר באופן מידי או בכלל. אחד הדברים שצריך לשקול, בין היתר, הוא ברמה הפרקטית כיצד תסייע לה הכרה, ככל שתוכר, בין אם במסלול החנינה ובין במסלולים אחרים. אכן במקרים "רגילים" ההכרה פותחת את שערי המקלט ויתר הזכויות הניתנות לקרבנות סחר, אך כאן מדובר במקרה חריג מאד בו מרשתך נשפטה למאסר בשל רצח בעלה, לאחר הליכים ממושכים בהם היתה מיוצגת בייצוג משפטי ולא נטענה טענה בדבר היותה קרבן סחר.

על אף התסכול והרצון לפתרון מהיר, מדובר במקרה מורכב ואבקש שהות להתייעצות ובחינת כל ההיבטים על ידי הגורמים הרלוונטיים,

בברכה,
דינה

From: עו"ד רוני אלוני סדובניק [mailto:roni@sadovnik-law.com]
Sent: Wednesday, October 25, 2017 11:57 AM
To: Dina Dominitz
Subject: RE: פנייתך בעניין אחלאן אבו רכבה

נספח

ז'

ד

ש"ס

2017

סיפור חיי

אני אולמאס אבא-רבה, שפוטרה ל-11 שנות אסור
 בגין רצח העם, שמו הייתי נשואה בהיותי קטנה,
 ובעל קטן, סבלתי מאוד. עם כל זה הייתי חוטבת אלה
 אם לך בעלם שיצאתי אחרת, או עם זקנים אחרים,
 או בעלם שספצוים הייתי חולה, ואני גלגלתי לעצמי לעצמי
 של הבית. אימא של הייתה שולחת כל הצימן את האחים
 של שיהיו ע. לא האיתי ימים ימים בחיים של
 אימא לא חיברה אותי או אימא אלה אלה.
 לא הייתי מתקשרת עם אנשים, כי כל הצימן היה ע' אסור
 מצאתי אחרות לשם חקום. חול אחר שזה, אני לא אכירה
 ע' אחרת או חקום אחר.

בעל 16 דור חיתן אולי לא ארצות עם בחור
 ציור בן 22, ובעלם הפלחה והבדלות, גור נכון להגיד
 שאבא של חור אולי תמורת 5000 דין גרתי למשפחת החתן
 לאחר חודשים של סבל ושת נסיונות התאבדות, הוללם להפריד
 בינינו והתחלתי.

חור לאחר הגרושין, אבא של ארצו ע' חתן חדש בעל
 בת 14, עבר בן 46. שוב באותה מחלוקה, נאכחתי
 באותה האחר, לעלם הבחור וכל שוב אופשתי להתעל
 לפני החתונה, אימא של אבא של שאני לא רוצה להתחתן
 עם הפחד הזה, אבא אבא של אחר ע' או שאת מתחננת
 אחר, או שתחתני עם בן דודה שלם. אני שתקתי,
 הסבתי להתחתן איתו.

לאחר החתונה נפלתי, והצדק הייתה אחרת, הפעם הלכתי
 דמו אחר שסוף חיים לעצמי באותה בית אסון
 בשכונת לבית אסון, החלפון סגרים, הוא דחף אותי למיטה
 ושבתי אולי הכח, ניסיתי לרשן עם עצמי, ואני התחלתי
 מתחלל לבדתי ובקשת שיקח אותי לבית של אבא של
 אולי הוא לא הסכים.
 סקחתי את הטלפון, והשארתי הודעה למחותי במה קול

שאומצת משה. אחר כך, הוא התקשר לדודה שלו ח'מא
ואמר לה שאחלםאם בוכה, שאם זה עצור, הדודה
אומרת: "תבא אותה אל' לבית",
הוא אומר לה לאסוף את כל הציד, ושאונו חזרים,
עליו לאסוף וחזרו חזרה.

בדרך אומרת לו לקחת אווז לאבא של, והוא לא הסכים.
אמר שאונו חזרים לדודה שלו ח'מא, אולי התעצב
והוא לא התחם,

תעצב לבית של דודה של ח'מא, הכנים אותו לתק
חזה, ונעלו את הצלע, ואולי נשארו בפנים בזה
התחלה לחשוב זה עצור, תשאר לבד, אולי פחדת
שיהרג אותי, אז לא ברחתי, אומרת לעצמי שאין
פחדו אחר, אולי רק להרג אותו.

תכננת להרג אותו, חשבת שהוא יסב, עצב את
העניים גסים ימים אחרת לראש וילק לישון, זו הייתה
האחשה השלישית של, פחדית בתוך חדר בשעה חמש
בבוקר, אשתו של את באה אל' לידר איתו, וראתה
אותו בוכה ושאלה מה קרה, אומרת לה שאין לא
דבר אולי, לא אורבת אותו, ושהוא שוב איתו בזה
ולא רצית, בקשת להעיר ממנו, והוא אומרת:
"אבא שלך גרש אותך מהעץ הראשון, ולא לרש
אותך מהעץ השני".

אשתו של את אומרת שצדק עם בעל שיבא לבקש
ממנו סלחה, ונשאלה, הסכמת, בעל שיש לו רצון בראש
הסכמת לסלוח לו, אחרי כמה דקות הוא בא לבקש
ממנו סלחה, ואמר לה להתאם, כי אומנו חזרים
להשיק את גור הצבא.

הבוקר בשעתו את הצלע, והעני לאטבא, פתח
את הארובה שהייתה חלשה בסכנים, לקחת סבן גדולה
והחבאת אותה.

אחר כך דודה ח'מא בא לאטבא וטאלה זה אולי
עושה של, אומרת לה שבת לשתת אים, והוא נמנה

ל כלם והלכה הלכות אחד לחדד והחבאת את
 הסכין בתוך חנק קטן ושחת מעלו לל איני דברים
 שכל גרסא את הסכין, עמדה חכן, הכלל הוא ושכל
 אורח הפס אין חוכה, ושאר אורח סוד התק העצום,
 לקחת את התק הקטן, עליו לטאטא וסענו לל איני מקוואת
 ומסעצות אובלן ושחין, אכלם לל אכלהם
 כשחם הלכה, פחדת שכל בעשה את אורח הדבר - לשכ
 איתר הכח.

הלכה לשכין המעצב וסאלן, וכל הוא קהל סלפון,
 כל היה חדר שכל שסמך לו למען להיות שכל, אור
 נהללת הדק היתה, אומת לו: "הוא נלך ע"פ",
 הוא איז שכל עם עשין, שמאחר מאור, רצת לעלוק
 אורח לל ע"פ לל רצח. אומת לו שכל אין לל,
 נלך לעצמך, הוא אומך: "אחר נלך עם היסוד וסאלת
 סאלן היתה אומת לו שכל אכל אורח, אן שפסל עשין
 אן שכל לל הלה, שכל רצה להיות איתר לל, הוא רחל
 ושחח וחשק שיהיה חשק אחד, רצח לעצמך, ועד עפן
 שירדן מהאור, רוצות את הסכין אורח התק, ושחת
 אורח בתוך המכת שכל, וירדן מהאור, נלפן בין רצח
 שכל גרסא אורחין אומת לו שישב, געצא את עין וליש
 את היסוד אומת לרשע וילך עשין, הוא שכל אורח אין
 רצה לעלות, אומת שכל רצה לעלוק אורח, והוא שחח
 עשה את אור שביקשת, רחשבת ע"ד ונישקת אורח רפסח החשון
 אורח לל נישקת אורח רפסח חשון, ורפסח חשון אומת
 לו רחש, אל תפתח את העין אין רצה לעלוק אורח רפסח
 הוא אורח אין לל פותח את העין, אן רוצות את
 הסכין מהמכת והחנקת אומת כשת היסוד, ורצת אורח
 באמצע החנה, אורח שחנת אורח, הוא קל לל רחש
 ורצח את השם שכל חנק, אן נהללת שכל בעשה ע"פ
 חשבת את הסכין אורחנה, שכל, ורצת אורח רחש
 רחשין ורצה שכל אורח, וכל הוא רחש
 עבר בחור לשכל, עשית את עצמי אורח אורח,

כאילו הלא יסן, אחרי שהחור הלך, הורדת את
החכם בעלם שהלא שכן לא הצליח לקחת את העל
ואת המפתח של הדב, ואת הטלפון. אע"הורדת את
החכם בני להוציא את הצדק, ואחר כך בחזרה ישר
למול, ואני לא יוצאת לנתיב. נתיב וצחצח כל הדין
אחריה לא להכנס באולא אחר.

הסוף נכנסת הבית של הדב, נכנסת לתיב הקר, וצחצח
חשדל נעם, והלך החור התקשר למשטרה והוציא להם שהיה
בחור וברח. אחר הצלח השנה יצאה בחורה בסונצ'ית ואני
לא יצאת אף לעשות, יצאת צחצח ונתיב למעלה
שהפכת את העל.

לא יצאת לתקשר עם אנשים, לא ציבחת עברית
התקשרת למשטרה ואמרת להם: "אני הפכת את העל"
אני נמצאת בעמוד". לא יצאת איפה לך: נתתי למישה
אחריה לדבר עם המשטרה.

אחר כך התקשרת למבא של אמרת לא: "פכת את
אחריה, הלא השתעל". הלא אמר לך: "למה עשית אותה?"
סיפרת לו אף קרה והלא שאל למה לא בחזרה ובלא
אלו הפיתח, אמרת לו שנישט של סומי ציבחה אולי,
אמרת לה שאני צריכה ולמה להשתעל וסתור הפיתח
והלא לא הסכימה, אע"הלא היה לך שום פתרון אחר,
חול אחרת אולי.

אחרי לך המשטרה הטעה, בקרה, ורמתה שהלא את.
אחר כך באו אבא של אחי, ראון אף שקרה, והוא בשוק
לא האמינו שאני עשית את לך.
לאחר מכן, לקחת מחקרות והוצית שאני עשית את
המעשה הזה.

נספח

ח'

•

•

ח

1

בית משפט המחוזי לנוער בבאר-שבע

בפני הרכב

תנ"ח

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום - פלילי
רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 84105

- ד ג ג -

המאשמת:

אחלם בת עבדאללה אבו רכבה
תלדה 25.8.1995 ת.ז. 315807107 (קטינה)
שולח 5 בית 42 תל שבע
נחה במעצר בתאריך 3.1.2013

כתב אישום

המאשמת הנ"ל מאשמת בהאם כדלקמן:

אישום ראשון

א. האלת חו השפלות:

1. המאשמת ומוחמד אבו דאוד (להלן: "המנוח") נישאו בתאריך 2.1.2013. מסיבת הנישואין התקיימה בתל שבע בביתו של אביה של המאשמת במועד הנ"ל בשעת הערב. במועד הנ"ל סמוך לשעה 22:00, הסתיימה מסיבת הנישואין, והמאשמת והמנוח נסעו ברכבו של המנוח, רכב מסוג מרצדס מ.ר. 9707169 (להלן: "הרכב"), לבית מלון באשקלון.

2. בבית המלון, ומיד לאחר שנכנסו לחדר, משך המנוח את המאשמת ודחף אותה לעבר המיטה, הפשיל אותה מבגדיה, החזיק את חיה של המאשמת מאחורי ראשה, נשק אותה בכוח וקיים עימה יחסי מין תוך שהמאשמת מנסה לדחוף אותו. המאשמת כבהלת מחתכמתו של המנוח, החלה לבכות, סירבה לשון, קמה והתקלחה וביקשה מהמנוח לחזור אותה לבית אביה.

3. מיד לאחר מכן התקשר המנוח לקרובת משפחתו בשם חלימה אלוג חמקנה "אוס סופיאקי" (לחלקי "חלימה"), וסיפר לה כי הנאשמת בזכר ורצתה לחזור לבית אביה. בתגובה לכך הציעה חלימה למנוח שיגיע ביחד עם הנאשמת לביתה שבשכונת 5 בית 34 בתל שבע.
4. בהמשך לאמור לעיל עזבו המנוח והנאשמת את בית חמלון ונסעו לביתה של חלימה. הנאשמת והמנוח הגיעו לביתה של חלימה בסמוך לשעה 03:30 לפנות בוקר, שם הציעה חלימה לנאשמת לחיכנס לשון בחדרו של בנה, והיא והמנוח נשארו בסלון.
5. בהמשך לאמור לעיל סמוך לשעה 06:30 בבוקר, הוזקשה חלימה לנאחא אמו רכבת, אשתו של אחיה של הנאשמת, סיפרה לה כי הנאשמת לא רוצה להישאר עם המנוח וביקשה ממנו להגיע לביתה על מנת לדבר עם הנאשמת.
6. מיד לאחר מכן הגיעה נאחא אמו רכבת לביתה של חלימה, ושתייהן נכנסו לחזור בו שחתה הנאשמת על מנת לדבר איתה. בחדר סיפרה הנאשמת לנאחא ולחלימה על התנהגותו של האדם כלפיה בבית חמלון, ואמרה להן כי היא לא מסכימה להישאר עם המנוח. נאחא וחלימה אמרו לנאשמת כי אינה צריכה לשמט את המנוח לפי התנהגותו בלילה הראשון, וכי המנוח אינו אדם שלילי, וכי עליה להישאר עם המנוח.
7. בשלב זה, גמלה בליבה של הנאשמת החלטתה לעזוב למותו של המנוח באמצעות דקירה, ולשם כך החליטה כי תצטייד בסכין.
8. בהמשך נכנס המנוח לחדר ושוחח עם הנאשמת ביחידות. המנוח הסביק לנאשמת את משר התנהגותו, והנאשמת השלימה עם המנוח, והסכימה להישאר עמו, וזאת במטרה לבצע את זממה ולהמית את המנוח.
9. מיד לאחר מכן, ולצורך ביצוע זממה, ובמסגרת הנאשמת למסכת בביתה של חלימה ונטלה ממגירה בארון המטבח, סכין בעלת להב חדד באורך של כ- 20 ס"מ. הנאשמת הסמינה את הסכין במותן מתחת לבגדית, ולאחר שהגיעה לחדר בו חיו חפציה העבירה את הסכין לתיק חדי שלה.
10. בהמשך לאמור לעיל בסמוך לשעה 8:00 עזבו המנוח והנאשמת את ביתה של חלימה ונסעו ברכב של המנוח לטויל. המנוח והנאשמת בילו ביחד, במהלך כל שעות היום, במקומות שונים, בין היתר היו ברחט, בחיפה, ישבו בבני קפה וערכו קניות.

11. סמוך לשעה 18:00 הותקשר למנוח חסן אבו סריתאן, חברו של חמנו, והודיע לו כי הבית שחכין למנוח ולנאשמת מוכן, וכי הם יכולים לחזור לתל שבע. בעקבות זאת החליט חמנו לחזור לתל שבע. הנאשמת ששמעה את שיחת הטלפון בין חמנו לחסן אבו סריתאן, ועל מנת שיתאפשר לה לבצע את זמנה, ביקשה מחמנו שלפני שיטען לבית בתל שבע, ייקח אותה חמנו לתוך הים, חמנו סירב, והנאשמת ביקשה ממנו שיטען לישוב עמך הסמוך לתל שבע. חמנו הסכים, והם נסעו לעומר.

12. בחמש לאמור לעיל, בסמוך לשעה 18:30 הגיעו הנאשמת וחמנו לעומר, לפארק המשחקים שברחוב תמז. חמנו החזיק את הרכב בחניה של הפארק, והנאשמת נטלה את הסכין מתיקח והטמינה אותו במגף שמלה, מבלי שהחמנו תבחין בכך. חמנו והנאשמת יצאו מרחוב הלכו לכיוון המדשאה, והנאשמת ביקשה מחמנו שילכו, למקום במדשאה ממנו לא יראו אותם.

13. כשחצו חמנו והנאשמת למדשאה, חשעה הנאשמת כי חמעיל שלבש חמנו יקשה עליה לזקוד אותו, ולכן ביקשה הנאשמת מחמנו שיזקן לה ללבוש את חמעיל בטענה שקר לה. חמנו נשט את חמעיל ותקן את חמעיל לנאשמת, והיא לבשה אותו.

14. בחמש לאמור לעיל, ובעודם יושבים על חדשא ביקשה הנאשמת מחמנו לשכב על גבו כשידיו מאחורי ראשו, ולעצום את עיניו, באמתלה שהיא רוצה לשק אותו. חמנו שעה לבקשת הנאשמת, נשכב על גבו, כשידיו מאחורי ראשו, ועצם את עיניו. הנאשמת נשקה את חמנו שתי נשיקות ואז שלפה את הסכין מחמני שמלה, החזיקה אותו בשתי ידיה, כיוונה את הסכין למרכז בית החזה של חמנו, דקרה את חמנו דקירה בבית החזה מימין.

15. חמנו נעמד, קרא בשמה של הנאשמת, הלך כשני צעדים, והנאשמת דקרה את חמנו דקירה נוספת בגוו השמאלי. חמנו ותמזטט, נפל על חדשא כשהוא שוכב על ביטנו, ומיד לאחר מכן דקרה הנאשמת את חמנו שתי דקירות נוספות בגבו. בשלב זה חסכין נשברה והנאשמת זרקה את חלקי הסכין בסמוך למקום נפילת חמנו. לאחר מכן, בעטת הנאשמת בחמנו ואמרה "לא רוצה אותך, אתה לא מבין, תמות".

16. בחמש לאמור לעיל, משכה הנאשמת את מבטני של חמנו עד למרכז ונטלה מכיסיו את מכשיר הטלפון שלו וכן כסף בסכום 700 ₪.

17. בשעה 19:11 הותקשרה הנאשמת למסורה והודיעה כי היא רצחה את חמנו.

18. בסמוך לשעה 19:50 נקבע מותו של חמנו, עיני פראמדיקית שהוזעקה למקום בגידת מגן דוד אדום.

19. כתוצאה מהדקירה בבית החזה מימין נפער בחזהו של המנוח פצע דקירה בדמות תעלה באורך של לפחות כ- 8 ס"מ שעברה דרך רקמות רכות של בית החזה, דרך סחוט הצלע 2 מימין ודרך שרירי המרווח הבין צלעי השני, דרך הוריד הנבוג העליון עם ניתוב כמעט שלם, דרך קנה הנשימה, דרך קרום הכפורה, דרך קשת חותך, דופן קדמית האחורית.

20. כתוצאה מהדקירה בגו משמאל נגרם למנוח פצע דקירה בדמות תעלה באורך של לפחות כ- 8 ס"מ שעברה דרך שרירי חגור משמאל, דרך קרום הצפק, דרך הסחוט עובר אותו כולו, דרך רקמת השומן האחור ציפקית משמאל עד לסוחת השמאלית.

21. כתוצאה מהדקירות בגב נגרמו למנוח פצע דקירה בגב מימין בדמות תעלה באורך של כ- 4 ס"מ, עם דימום שעברה דרך שרירי חגב ללא חדירה לתוך רקמת השומן האחור הציפקית. הפצע דקירה נסף בגב משמאל בדמות תעלה באורך של כ- 5 ס"מ עם דימום, לא חדר לתוך חלל הצוואר ולא לרקמת שומן האחור ציפקית.

22. מותו של המנוח נגרם כתוצאה מן הדקירות שדקרה אותו הנאשמת, בבית החזה ובגו שגרמו לנזק חמור לכלי הדם הראשיים של בית החזה עם איבוד דם מאסיבי שגרם ממצער לתב הסכין, דרך בית החזה בשילוב עם נזק לסחוט ולסוחת.

23. הנאשמת במעשיה כמתואר לעיל, גרמה בכוונה וחזילה למותו של המנוח, לאחר שחחליטה להמיתו, והמיתתו אודות בדם קר, בלי שקדמה התנגדות בתכופ למעשה, במסיבות בהן יכולה לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיה, ולאחר שהכיתה עצמה לחמיתו.

הוראות החיפוש:

רצח בכוונה וחזילה - עבירה לפי סעיף 203(a)(2) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

אישום שניא. אגרת תביעה:

א.

1. בתאריכים שבין 19.11.2011 ועד סמוך לחודש נובמבר 2012 הייתה התאשמות נשואה למוחמד אבו טאה (לחלן) - (חמתלוקין).

2. במתקשרים שאינם ידועים למאשימה בשתי הודמנויות בתקופת הזמן, לאחר שחשד לה חמתלוק על כך שחיא דיברה בטלפון, איימה התאשמות על חמתלוק כי תדקור אותו, תוך שחיא מנופפת כנגדו בסכין.

הוראות חיסוק:

ב.

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

עדי התביעה:

ג.

1. פקד יוסי אסנסי, מ.א. 1124593, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
2. רס"ד מויכאל רייצין מ.א. 1174176, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
3. שוטף יוסף אלסטרש מ.א. 8-99592, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
4. שוטף אלכסיי גסטוף מ.א. 402 600, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
5. רס"ר עזאדין אלסטרש מ.א. 1125616, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
6. רס"מ ארנון שריקר מ.א. 933408, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
7. רפ"ק שי אבוקסיס מ.א. 1135342, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
8. רס"מ מוריס בן סימון מ.א. 973743, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
9. רס"מ אמיר עטאונה מ.א. 1067750, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
10. רפ"ק דורון אביגדורי דורון מ.א. 1027226, משטרת ישראל, תחנת עיירות.
11. רס"ר אלעד פורת מ.א. 110466-0 מו"פ נב.
12. חר"ד מומתח 3/19/2013 תוגש ג"י ד"ר ריקרדו נתמן.

13. טל בזמנרטרן - פארמוזיקית ת.ז. : 037069192 חומה ומגדל 10 באר שבע.
14. נגואה אבו רכבה ת.ז. : 032514671 שכונה 5 בית 26 תל שבע.
15. עבדאללה אבו רכבה ת.ז. : 53693222 שכונה 5 בית 42 תל שבע.
16. יונב בן ארי ת.ז. : 302779335 משה שרת 12/31 באר שבע.
17. איגור קולוסניקוב ת.ז. : 323206664 שאול ומלך בן - דירה 41 באר שבע.
18. תאלח אבו רכבה ת.ז. : 315431080 שכונה 5 בית 42 תל שבע.
19. חסן אבו סריחאן ת.ז. : 040889826 שכונה 7 בית 7 תל שבע.
20. חלימה אלוג ת.ז. : 030451371 שכונה 5 בית 34 תל שבע.
21. מוחמד אבו טאה ת.ז. : 201625134 שכונה 3 בית 42 תל שבע.
22. שוטר לחייב סימיון משטרת ישראל
23. שאדי אבו רכבה ת.ז. : 036937498 שכונה 5 בית 42 תל שבע.
24. ממקח יואב בדיקן מ.א. 1184449 מו"פ נב.
25. פלסי איכונים ושיתות יוצאות ונכנסות לפאלפון 054-6171883 שיוגשו עיי נציג חברת אורנג.
26. סמיר סימה אברהמי מ.א. 121989-8 מטה ארצי.
27. רסויב אבו רביע ואליד מ.א. 996876 ימ"ר נב.

מזרח יבנה, עיני
ממונה בפרקליטות מחוז דרום פלילי

באר-שבע

פמ"ד

פליא 5378/13 תוצת עירחת

חודשת לאשמות

הנאשמת יכולה לבקש שימונה לה סגור ציבורי אם מתקיים בה אחד מהתנאים לזכאות נאשם
לייצוג המוניים בסעיף 18(א) לחוק הסגוריה הציבורית, תשנ"ו - 1995.

חודעה לבית-המשפט בהחלטם להוראת סעיף 18(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]
התשמ"ב -- 1982
המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות למיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשמת
עונש מאסר בפועל, אם יורשע בהזיק זה.

נספח

ט'

•

•

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 13-01-12893

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואג
כב' השופט י. צלקובניק

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד ס. דהן-הירש, פמ"ד

נגד

הנאשמת

אתלם אבו רכבה
על ידי ב"כ עוה"ד ת. אורינג ואלעטאונה

גזר דין

ס. הנשיא רוטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של רצח בכוונה תחילה ואיומים. תחילה, כפרה הנאשמת במיוחס לה והתביעה החלה בהכאת ראיותיה, אולם במהלך שמיעת הראיות, הגישו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו, הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום והתביעה התחייבה להגביל את טיעוניה לעונש ל-15 שנות מאסר בפועל. הדיון נדחה, בין היתר בשל גילה הצעיר של הנאשמת (קטינה בעת ביצוע העבירות), לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן לנוער, ולאחר שזה חוגש לביהמ"ש, הודישו הצדדים, כי הגיעו להסכמה גם לעניין העונש, ושני הצדדים עתרו להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל של 11 שנה, בניכוי ימי המעצר ועונשים נלווים.

הנאשמת הודתה, כי ביום 02/01/13 השיאו אותה הוריה למוחמד אבו-דאוד (הוא המנוח), שהיה מבוגר ממנה ב-21 שנה ומשוי כבר לאחרת, במסיבה שנערכה בבית אביה בתל-שבע. סמוך לשעה 22:00, לאחר שהסתיימה מסיבת הנישואין, נסעו הנאשמת והמנוח ברכב של המנוח לבית מלון באשקלון. בבית המלון, ומיד לאחר שנכנסו לחדר, משך המנוח את הנאשמת ודחף אותה לעבר המיטה, הפשיט אותה מבגדיה, החזיק את ידיה מאחורי ראשה, נישק אותה וקיים עמה בכוח יחסי מין, תוך שהנאשמת מנסה לדחוף אותו. הנאשמת נבהלה מהתנהגותו של המנוח, החלה לבכות וסירבה לישון. היא קמה להתקלח וביקשה מהמנוח שיתזיר אותה לבית אביה.

המנוח התקשר לקרובת משפחתו בשם חלימה אלוג' (המכונה "אום סופיאן") וסיפר לה, כי הנאשמת בוכה ורוצה לקזור לבית אביה. חלימה הציעה למנוח, שיגיע ביחד עם הנאשמת לביתה שבתל-שבע, והשניים אכן עזבו את בית המלון ונסעו לביתה של חלימה, לשם הגיעו בסמוך לשעה 03:30. חלימה הציעה לנאשמת להיכנס לישון בחדר של בנה והיא והמנוח נשארו בסלון.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42893-01-13

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

בסמוך לשעה 08:30, התקשרה חלימה לאשתו של אחיה של הנאשמת (היא נגואה אבו-רכיבה), סיפרה לה כי הנאשמת אינה רוצה להישאר עם הממח, וביקשה ממנה להגיע לביתה על מנת לדבר עם הנאשמת. נגואה אכן הגיעה לביתה של חלימה ושתייה נכנסו לחדר בו שהתה הנאשמת כדי לדבר עמה. בחדר סיפרה הנאשמת לנגואה ולחלימה על התנהגות של הממח כלפיה בבית המלון, ואמרה להן, כי היא לא מסכימה להישאר עמו: נגואה וחלימה אמרו לה, כי אינה צריכה לשפוט את הממח לפי התנהגותו בלילה הראשון; כי הממח אינו אדם שלילי וכי עליה להישאר עמו.

בשלב זה, גמלה בליבה של הנאשמת ההחלטה לגרום למותו של הממח באמצעות דקירה ולשם כך התליטה להצטייד בסכין. לאחר האמור, נכנס הממח לחדר ושוחח עם הנאשמת ביחידות. הוא הסביר לה את פשר התנהגותו, והנאשמת השלימה עמו והסכימה להישאר אתו, אך הכל במטרה לבצע את זממה ולהמיתו. לכן, הנאשמת נכנסה למטבח בביתה של חלימה ונטלה ממגירה בארון, סכין בעלת להב באורך של כ-20 ס"מ. היא הטמינה את הסכין באזור המותק מתחת לבגדית, ולאחר שהגיעה לחדר בו היו חפציה, העבירה את הסכין לתיק היד שלה.

בסמוך לשעה 08:00, עזבו הממח והנאשמת את ביתה של חלימה ונסעו ברכבו של הממח לטייל. השניים בילו ביחד במהלך כל שעות היום במקומות שונים, בין היתר, ברהט ובחיפה, ישבו בבית קפה וערכו קניות. בסמוך לשעה 18:00, התקשר אל הממח חברו חסן אבו-סריחאן, והודיע לו, כי הבית שהכין עבורו ועבור הנאשמת, מוכן. בעקבות זאת, החליט הממח לחזור לתל-שבע, ואילו הנאשמת, ששמעה את שיחת הטלפון, ביקשה ממנו, כי לפני שיסעו לבית בתל-שבע, ייקח אותה לחוף הים, וזאת על מנת שיתאפשר לה לבצע את זממה. הממח סרב, ואז ביקשה ממנו הנאשמת שייסע לישוב עומר הסמוך לתל-שבע, ולכן הסכים הממח.

בסמוך לשעה 18:30 הגיעו הנאשמת והממח לעומר, לפארק המשחקים שברחוב תפוז. הממח החנה את הרכב בחנייה של הפארק, והנאשמת נטלה את הסכין מתיקה והטמינה אותו במגף שנעלה, מבלי שהממח הבין בכך. הממח והנאשמת יצאו מהרכב והלכו לכיוון המדשאה, כאשר הנאשמת ביקשה שילכו למקום ממנו לא יראו אותם. כשהגיעו למדשאה, חששה הנאשמת שהמעיל שלבש הממח יקשה עליה לדקור אותו, ולכן ביקשה ממנו שייתן לה ללבוש את המעיל בטענה שקר לה. הממח פשט את מעילו, נתן אותו לנאשמת והיא לבשה אותו.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42893-01-13

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט א. ואגו
כב' השופט י. צלקובניק

הנאשמת והמנוח ישבו על הדשא ואז ביקשה הנאשמת מהמנוח לשכב על גבו כשידיו מאחורי ראשו ולעצום את עיניו, באמתלה שהיא רוצה לגשק אותו. המנוח נעתר לבקשתה; נשכב על גבו כשידיו מאחורי ראשו, ועצם את עיניו. הנאשמת נישקה את המנוח שתי נשיקות ואז שלפה את הסכין מהמגף שנעלה, החזיקה אותו בשתי ידיה, כיוונה אותו למרכז בית החזה, ודקרה את המנוח דקירה בבית החזה מימין. המנוח נעמד, קרא בשמה של הנאשמת, הלך כשני צעדים, והנאשמת דקרה אותו דקירה מספית בגוו שמאלי. המנוח התמוטט, נפל על הדשא כשהוא שוכב על בטנו ומיד לאחר מכן, דקרה אותו הנאשמת 2 דקירות מספיות בגבו. בשלב זה, נשברה הסכין והנאשמת זרקה את חלקיו בסמוך למקום נפילת המנוח. היא בעטה במנוח ואמרה "לא רוצה אותך, אותו לא מבין, תמות". לאחר מכן, משכה הנאשמת את מכנסיו של המנוח עד לברכיו ונסלה מכיסיו את מכשיר הפלאפון שלו ו-700 ש"ח. בשעה 19:11, התקשרה הנאשמת למשטרה והודיעה, כי רצחה את המנוח.

בסמוך לשעה 19:50 מקבע מותו של המנוח, שנגרם כתוצאה מן הדקירות שדקרה אותו הנאשמת בבית החזה ובגוו, דקירות שגרמו לנזק חמור בכלי הדם הראשיים של בית החזה עם איבוד דם מסיבי, שנגרם ממעבר להב הסכין דרך בית החזה בשילוב עם נזק לסחול ולטוהה.

נוכח מעשים אלה קבענו, כי הנאשמת, שהייתה קטינה בעת ביצוע המעשים, ביצעה עבירה של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

במסגרת האישום השני של כתב האישום, הודתה הנאשמת, כי בתאריכים שבין 19/11/11 ועד סמוך לחודש ספטמבר 2012, הייתה גשואה למוחמד אבו-טהה. בשתי הדמנויות במהלך התקופה האמורה, ולאחר שבעלה העיר לה על כך שהיא דיברה בסלפון, איימה עליו הנאשמת כי תדקור אותו, תוך שהיא מנספת כנגדו בסכין. נוכח מעשים אלה, קבענו כי הנאשמת עברה עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על הנאשמת עולה תמונה של ילדות קשה וחיים אומללים של הנאשמת. אין זה המקום לפרט את כל הנאמר בתסקיר אודותיה, אולם ניתן לציין, כי היא הייתה קורבן לאליומות פיזית מצד אביה ואחיה הגדולים ואלימות מילולית מצד אמה. לעיתים נפגעה עד זוב דם, אך לא הרשו לה לקבל טיפול רפואי. היא אף ניסתה לחתוך את עצמה, אך הדבר עבר בלי שאיש הבחין בכך.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42893-01-13

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד

כב' השופט א. ואגו

כב' השופט י. צלקובניק

הוריה ואחיה של הנאשמת השליטו סרור בבית באמצעות אלימות פיזית ומילולית והנאשמת חשה, שקופה, בודדה, מנוכרת ומנוצלת.

הורי הנאשמת השיאו אותה בביגוד לרצונה לראשונה בחיותה בת 16 בנובמבר 2011, לגבר כבד ראייה, בעל אינטליגנציה גבולית. במהלך הנישואין הפגין בעלה כלפיה אלימות פיזית ומינית, כאשר לאחר אחת מהתעללויותיו אף ניסתה להתאבד ונטלה כדורים. כשהשתחררה מבית החולים, אסרו הוריה עליה לצאת מתבית ומנעו ממנה כל קשר עם גורמי הטיפול. היות וחששה שבעלה לא יסכים להתגרש ממנה, ברחו יחד עם אחותה הצעירה מתבית, אולם הן אותרו על ידי המשפחה והוחזרו לבית הוריהן, ואז הוכתה קשות, ושוב ניסתה להתאבד. גם הפעם מלקחה לבית החולים לקבלת טיפול, ושותררה עוד באותו יום. בעקבות ניסיון ההתאבדות השני הזה, פנה האב אל בעלה ושילם לו 2,500 דינר עבור הגירושין (יצוין, כי תמורת הנישואין קיבלו הוריה נדוניה בסך 5,000 דינר).

בפעם השנייה השיאו הורי הנאשמת אותה בביגוד לרצונה למטבח. גם הפעם, ניתנה למשפחתה נדוניה בגובה של 5,000 דינר, כאשר המנוח היה מבוגר ממנה בשנים רבות (הוא היה יליד 1974 והיא ילידת 25/08/1995), נשוי לאשה אחרת ואב לילדים. כבר בפגישה הראשונה עם שירות המבחן הודתה הנאשמת בכל המעשים שיוחסו לה, כאשר אמנם בהמשך שינתה את גרסתה, אך במרבית השיחות דבקה בגרסתה המקורית וסיפרה בפירוט רב על השתלשלות האירועים מרגע היכרותה עם הקורבן ועד לביצוע העבירה. היא תארה את האלימות המינית שחוותה בליל נישואיה ואת ההשפלה והפחד שחשה בעקבות כך. היא הוצפה ברגשות של "אוש, פחד, בדידות וליאות" מהחיים בזמן המעשה, ובמחשבתה סברה שאין לה ברירה ושאפשרויות הבחירה שלה מצומצמות – או לבחור בחייה או לבחור בחיי בעלה. לדבריה, כיום הייתה פועלת אחרת, והיא שיתפה את שירות המבחן ברצונה להחזיר את הגלגל אחורה.

הנאשמת עברה אבחון פסיכו-דיאגנוסטי ואבחון פסיכיאטרי, לאורם, ולאור השיחות עם קצינת המבחן, הגיע שירות המבחן למסקנות אלה:

... "מצטיידת תמונה של צעידה אשר נפלה קורבן לאלימות מתמשכת – מילולית, פיזית ומינית. צעידה שגדלה במשפחה שנחגה בה כ"עבד", יחס אשר חתבטא באלימות על כל סוגיה, וחוסר התייחסות לרצונותיה או רגשותיה תיצול יומיומי. א' וזיה בתנאים קשים... והגיעה לנקודות מסכנות רבות בחייה עסן ניסוח להתמודד באמצעות ניסיונות התאבדות, בריחה ומחשבות על פגיעה באחר כמתואר באישום השני."

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42893-01-13

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד

כב' השופט א. ואגו

כב' השופט י. צלקובניק

במציאות בה גדלה והתפתחה הייתה תשופח לאליטות ויחס משפיל ומבוזה. על מנת שותיה מסוגלת להמשיך להתגורר בביתה, פיתוח מנגנוני הגנה שונים במהלך השנים, הכוללים הכחשה והדחקה... התרשמותי כי הצעידה צברה חוויות קשות, משפילות ומעורבות, עד אשר לא הייתה יכולה עוד לשאתן והתפרצותה הייתה בעלת תוצאות מדגיות. כיום היא עצמה מתקשה לעכל את אשר עשתה ומחפשת הסברים שיאפשרו לה להכיל את המציאות במסגרות פועלה כפי שפעלה עד כדי רצון...

ההתרשמות היא מצעידה אשר ביכולתה לחיותם מהליך טיפולי ארוך ומשמעתי גם בין כותלי הכלא. נוכח חומדת העבירות בהן נמצאה אשמה ותוצאותיהן המדאגיות, לא אוכל לבוא בהמלצה שיפולית בעניינה.

3. ההגנה הגישה במסגרת טיעוניה לעונש גם חוות דעת פסיכולוגית שהוכנה על הנאשמת. גם כאן פורטו נסיבות חייה הקשות של הנאשמת וההשפעה של כל אלה על אישיותה ומעשיה. בין היתר צוין, כי הנאשמת גדלה בבית אלים; סבלה מהתעללות פיזית ומילולית; נוצלה כשפחה; הוריה השיאו אותה בניגוד לרצונה לראשונה כשהייתה כבת 16 לאדם שהיה אלים כלפיה, התעלל בה ואף נעל אותה בביתה; ביצעה שני ניסיונות אובדניים בשל כל אלה (ר' גם המסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי ההגנה - ת/2 לעונש); שוב השיאו אותה בניגוד לרצונה למנוח, אשר פגע בה מינית כבר בליל כלולותיהם. לאחר תיאור מפורט של רגשותיה ומחשבותיה של הנאשמת, על רקע נסיבות חייה, מסקנת עורכת חוות הדעת, הפסיכולוגית איתן רחל, הייתה, כי לא מדובר במי שיש לה הפרעה פסיכוטית אלא בקטינה שסבלה חוויות של התעללות פיזית, מילולית ומינית; עברה השפלות וצברה תחושות פחד חזים שהתפרצו נוכח מעשי המנוח ותחושותיה כי אין לה מוצא אחר. הפסיכולוגית הוסיפה, כי הנאשמת זקוקה לטיפול ארוך טווח, כאשר "הפרודגנזה נראית חיובית - אם כי חתהליך יהיה ארוך".

4. היות והנאשמת הייתה קטינה בעת ביצוע העבירה, אין חובה להטיל עליה עונש של מאסר עולם, חרף העובדה שעברה עבירה של רצח בכונה תחילה. לפיכך, ולאור הנסיבות המיוחדות של המקרה שבפנינו, לרבות ובעיקר לאור נסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, ביקשתי באי כוח הצדדים במסגרת טיעוניהם לעונש, לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו כמפורט לעיל. ואכן, לאור כל המפורט לעיל, ולמרות חומרת המעשים ובעיקר חומרת תוצאותיהם - מצאנו כי הסדר הטיעון סביר ויש לאמץ.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 42893-01-13

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד

כב' השופט א. ואג

כב' השופט י. צלקובניק

יש לזכור, כי המקרה שבפנינו חריג ביותר. מדובר במי שהייתה קטינה, שעד לנישואיה עם המנוח חיה חיים אומללים ביותר, לשון המעטה, ואלה עיצבו את אישיותה, פחדיה ותחושותיה. אך גם השעות הספורות בהן הייתה נשואה למנוח היו אומללות וקשות, ועל רקע נסיבות חייה, ההתעללויות וההשפלות שעברה בחייה הקצרים, חרי שהעונש המוסכם על הצדדים – סביר.

5. אשר על כן, אנו מרשיעים את הנאשמת בעבירות שביצעה – היינו, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירת רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וזדים אותה לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 11 שנה החל מיום המעצר, היינו – החל מיום 03/01/13.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי שלא תעבור כל עבירה מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורה.

בנסיבות העניין, לא מצאנו כי יש להטיל על הנאשמת גם פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, במעמד הצדדים.

יורם צלקובניק, שופט

אריאל ואג, שופט

ס. הנשיא, רויטל יפה-כ"ץ
אב"ד

נספח

.

”

.

7

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבו רכבה (עציר)

1

בפני כב' השופט אלון אינפלד

אחלם אבו רכבה (עציר) - בעצמה

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד תומר אוריגוב

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד מסעד מסעד

מפקחת מעצרים מחוזית - גב' אסנת וסטרייך

פרוטוקול

הסנגור:

המבקשת מעצרה ביום 03/01/2013 ביחס תאירת כשחיא בת 17.5, קטינה. מאז חית טיעון לראיות שהיה בהיבט שלמרות שהיא הודתה ושחזרה, היא לא ביצעה את העבירה. חומר תראיות מעלה ותחילה, הטענות שלנו נדחו ומחמת העובדה שלא הייתה חלופה מוסדית מוטאומה לקלוט אותה, הסכמנו למעצר עד תום ההליכים, כך שלא היה דיון בשאלת המסוכנות והחלופות.

חלפו 6 חודשים חוגשה בקשה לבית המשפט העליון ועוד קודם הייתה אפשרות לקלוט אותה במקלט בצפון. בית המשפט העליון חורה על תארכת מעצר ב-45 יום שעתידים להסתיים ביום 07/09/2013 והנחה את החגנה לפנות בבקשה לעיון חוזר, לרבות חגשת תסקיר.

בדיון הקודם חוגש תסקיר שממליץ על קליטת הנערה במקלט. היום נאמר לי כי שירות חמבחן חוזר בו מההמלצה בשל עמדת הנערה לגבי הביקורים.

הנערה מסורה בפני פרטים אודות מבצע העבירה. מבדיקות שאנחנו ביצענו חן מאמותות את הגרסה הזו וביום ראשון הקרוב קבועה לנו פגישה עם פרקליט המחוז. כרגע לא חשפנו את הפרטים והגרסה החוזשה.

שוחחתי עם הנערה שוב והיא מוכנה לוותר על התנאי של קשר עם המשפחה. הביקורים של המשפחה את הנערה הם אחת לשלושה שבועות ואם היא תחיה במקלט זה יהיה אחת לחודשיים. בוקשר שלה, חשחות שלה במקלט היא לא בגלל המשפחה שלה, אלא בגלל אנשים אחרים. המבקשת היא זו שצריכה לקבל את החלטתה הזו, אני לא יכול להחליט בשבילה. מחצד שלי בוודאי עדיף שהיא תחיה במקלט ולא בבית סוחר, אבל היא זו שצריכה להחליט.

החלפה
למסמך
מס' 1167
מיום 11.8.13

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבו רכבה (עציר)

נב' וסטריינד:

אנחנו שותפים לאמביוולנטיות של בית המשפט, על אף שתסדר הוא לשקול את החלופה ואין ספק
שהמקרה הזה הוא בחלט מורכב, לא ברור לי שטובת הקטנה דווקא במקלט. מה גם, שזו מסגרת
שחיה פתוחה וחיה בחלט יכולה בעת מצוקת לקום ולברוח משם ואז היא חשופה לפגיעה גם מצד
משפחתה וגם מצד מבקשי נקמה. זה מקרה מאוד מורכב.

התובע:

אנחנו מתבצרים באותה עמדה. התסקיר מתבסס על תמונת עולמה של המבקשת, אך הוא לא
מתייחס למצב בו המבקשת משתחררת למעון נעול כזה או אחר. השאלה היא מה היא רמת הסיכון
העולה מהמבקשת לשותים באותו מעון נעול כזה או אחר. ידית של המבקשת מגואלות בדם ואנחנו
עדיין חושבים שנשקפת רמת מסוכנות גבוהה ביותר ולכן, עמדתנו נותרה מעצר עד תום החליטים.
גם בחתימת לתסקיר שבסופו של יום שירות המבחן הוא הגורם המקצועי והאובייקטיבי אינו בא
בהחלטה, אך מחטעמים שהוא מציין ולכן גם בחתימת לתסקיר אני סבור שדינה של המבקשת
להישאר במעצר עד תום החליטים.

חשגור:

ביחס לעמדה של המדינה – בכל התסקירים מעולם לא נכתב שחיה מסוכנת לציבור, במובן שאם
היא תשתחרר היא תפגע במישהו או בנערות, אין חשש כזה. נחפז הוא, לא קלטו אותה במעון סגור
לבנות מחמגור הערבי מחסיבה שחנערות שם אלימות והמבקשת לא מותאימה לאותן נערות. גם
נסיבות האירוע מלמדות על כך שהמסוכנות שלה היא נקודתית כלפי בעלים שחתחתנו איתה בניגוד
לרצונה והיא נאנסה על ידם. היא חתחתנה בניגוד לרצונה ולא רוצה לחיות איתם. גם לפי כתב
האישום המנוח אנס אותה בליל האירוע. היא שבה וחביעה את חוסר רצונה לצאת מהכלא כי היא
חוששת שיפגעו בה. לגבי חביקורים – גם כאן אני לא יודע עד כמה המשפחה מחוזה עוגן עבורה ואם
יש איזה שהוא פתרון יצירתי להתגבר על חביקורים. ברור שצריך להיעשות ויתור מצידה, אבל אני
חושב שבנסיבות האלה שלא באמת קיימת מסוכנות מההתנהגות שלה, אלא מחשש לפגיעה בה.
מסוכנות היא סוג של חיזוי ואנחנו יכולים ללמוד מהגורמים הסביבתיים – אין לה עבר פלילי ואין
לה הרשעות קודמות, שירות המבחן לא חביע חשש שאם תשתחרר היא תהיה מסוכנת. תסות הנוער
מאוד רצתה לקלוט אותה בשירותיה, אבל בגלל פרטים טכניים של שפה או נערות אלימות מאוד, לא
התאפשרה קליטתה של הקטינה. גם הדיווחים מהכלא מדווחים שההתנהגות שלה היא טובה וחיה
משתפת פעולה עם הגבולות. צריך לזכור שמדובר בנערה שחיה נשואה פעמיים – נשואים ראשונים
בגיל 16 בניגוד לרצונה. בעקבות הנישואים הראשונים היא ניסתה פעמיים לשום קץ לחייה ויש
מסמכים מבית החולים סורוקה המאמתים זאת.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבו רכבה (עציר)

בחנתה שהמבקשת עשתה את זה, יש לכאורה מסוכנות, אבל מסוכנות מאוד נקודתית. היא מעולם לא חיינה אלימה כלפי אנשים אחרים או כלפי בני משפחתה, אלא חויפה. היא חיינה קורבן לפגיעות פיזיות ומיניות ולכן ככל שיש מסוכנות היא מאוד נקודתית ובנסיבות מאוד מיוחדות. האירוע קרה כמה שעות אחרי שהיא חותנה, שאגב חשתחרר מבית סוחר בגין ביצוע עבירות והוא מבוגר ממנה ב-30 שנה והוא ביצע את המעשים המצוינים בכתב האישום. גם שירות המבחן התרשם שהיא חיינה בסוג של מלכוד שהיא חבנה שלא תוכל להתגרש. היא ביקשה לחזור לבית אביה, אחרי מה שקרה בבית המלון ושתי נשים אמרו לה לא לעשות זאת.

גב' וסטרלינד:

לעניין הסיכון והמסוכנות – שירות המבחן מבחן בין סיכון לבין מסוכנות. המסוכנות שלה מביצוע העבירה שלה. יתכן והיא נמוכה, אבל מכתב האישום כפי שעולה לפנינו יש מסוכנות גבוהה, גם אם היא נקודתית. אנתנו לא מדברים על רמת סיכון כזו או אחרת, אלא אנתנו מתייחסים לכתב האישום ולעבירות המיוחדות לו, בהתחשב בגורמים נוספים כמו זו העבירה הראשונה שבוצעה בחייה, נסיבותיה האישיות ועוד. לא ניתן לומר שעמדת שירות המבחן שאין מסוכנות.

המבקשת:

אני מבינה על מה הדיון. חסבירו לו על האפשרות לעבור למקלט, על חיתרונות והחסרונות. לשאלת בית המשפט, מה יש לומר על האפשרות הזו, תאם אני מעוניינת לעבור למקלט כשחמשמשעות היא התרחקות מהמשפחה שלי, אני אומרת שזו לא בעיה אם אני אדבר איתם או אם לא. אם אני לא מדברת איתם ואם גם לא... אין לי בעיה לדבר פחות עם המשפחה ואם יחיה ביקור פעם בחודשיים, שלושה, אז אין בעיה. אני רוצה את זה. אני רוצה לצאת מהכלא, לא כייף לי שם, לא טוב. אני לא רואה שם כלום חוץ מסורגים ובגלל זה אני רוצה לצאת מבית סוחר. אני צריכה לראות משהו אחר, לא כל יום סורגים, משהו אחר. גם ככה אני לא מדברת עם המשפחה, חוץ מאחותי שאיתה אני מדברת כל יום. אני מבקש שבמקלט זה שתי שיחות של 10 דקות בשבוע. אין בעיה שאני אראה את המשפחה פעם בכמה חודשים. אני לא מרגישה טוב בכלא, לצאת מהמקום, לראות משהו אחר, לראות חיים, ללמוד גם, לצאת לעבוד. לחצרת קצינת המבחן שלא כל יום יוצאים מהמקלט וגם לא פעם בשבוע, אני אומרת שבמקלא אני לא מדברת עם אף אחד חוץ מאחותי.

חסנגור:

אני מגיש פסיקה.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבי רמבה (נעיר)

התובע:

על בית המשפט לקחת בחשבון את שאלת הסיכון שבית המשפט מעמיד את השוחים במקלט נעול. לאור הערת קצינת המבחן שהמקום פתוח, אז לכלל הציבור. אני מפנה לטיעוני ב"כ המבקשת מיום 07/02/2013, שם נטען שהמבקשת מתוודה בתקירתה שכאשר היא מתעצבנת היא מרביצה. לכן, אני עדיין חושב ששקפת מהמבקשת מסוכנות גבוהה מאוד שנלמדת מטיב המעשים ואני לא רואה שצריך להעמיד את הציבור בסיכון ולשחרר אותה לתלופת מעצר.

החלטה

זהו דיון בשאלת מעצרה של המבקשת, קטינה אשר בגרה השבוע, בהתאם להוראת בית המשפט העליון, ולאחר שעלתה אמירות לחלופת מעצר בעניינה.

המבקשת נעצרה עד תום החליבים לאחר שנקבע כי בעניינה קיימות ראיות לכאורה לעבירות הרצח והאיומים. על פי כתב האישום עצמו מדובר בעבירה שבוצעה על רקע מצוקה מיוחדת וחריגה, במהלך היום הראשון לנושאיה השניים. זאת, לאחר שעברה התעללות מצד בעלה וכאשר מעשית נסגרה בפני המבקשת האפשרות לשוב למשפחתה. האיומים בוצעו כלפי בעלה הראשון לפני כשנהיים, אף איומים אלה בוצעו תוך שימוש בסכין, אולם, נראים הדברים שאף איומים אלה באו על רקע מצוקה קיצונית, מצוקה שבאה לידי ביטוי באותה תקופה, גם בניסיונות אוברניים.

עתה, לאחר חלוף חצי שנה מאז העבירה והמעצר, יש לבחון אם קיימות אפשרות להיעתר לבקשת הסגור ובקשת המבקשת המגובה בתגובה אמביוולנטית של שירות המבחן, לאפשר למבקשת לעבור לשחות במקלט שנועד בעיקרו של דבר להגן עליה.

ספקות שירות המבחן בהקשר זה, נובעים בראש ובראשונה מספקותיה של המבקשת עצמה, אשר משנה דעתה בעניין זה באופן תדיר. כללי המקום ימנעו ממנה את הקשר היומיומי בטלפון עם בנות משפחתה, ואף הביקורים, שהם עתה סדירים אחת לשבועיים, יתמכו להיות מועטים ונדירים. מאידך גיסא, רמת החופש במקלט גבוהה יותר, במובן זה שאין סוחרים, סורגים, כללי משמעת נוקשים וכל הכרוך בשחייה בבית המעצר.

בדיון היום ביקשה המבקשת לעבור למקלט.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבו רכבה(עציר)

שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את קצינת המבחן ואת המבקשת עצמה, ובסופו של יום, דעתי כדעת התובע המלומד, אשר בצדק החזיר את הדיון לפסים הנכונים, שאלת המסוכנות.

אמנם מדובר בקטינה, ואמנם יש ליתן עדיפות לחלופת מעצר, אם ניתן לעשות זאת, גם בעבירות מסוכנות וחמורות ובמיוחד ביחס לקטינים. בני המשפט, ואף מותב זה שחררו קטינים ממעצר עד תום ההליכים לחלופה, כאשר הנסיבות אפשרו זאת, אפילו בהתקיים אישום בדבר רצח.

לא שוכנעתי כי מקרה זה יאפשר זאת.

ראשית, מעשה הרצח - על מי כתב האישום וחלטה המעצר, היה מתוכנן היטב, הפעולות נמשכו לאורך זמן. אין מדובר בפעולה רגעית. מעשה רצח לעצמו מקים חזקה משמעותית מאוד למסוכנות. אולם, מעבר למעשה הרצח עצמו, שדי בו, יש אינדיקציות נוספות. האיומים בשכין כלפי הבעל הקודם, ואף ניסיונות אובדניים, שהם גם צורה של אלימות, מלמדים על חשש להתנהגות אלימה מצד המבקשת, חשש מוחשי וכבד.

הסנגור סוען כי האלימות שבוצעה עד היום הייתה ממוקדת כלפי זוג מתעללים, נסיבות הריגות במיוחד, שאין חשש שיחזרו על עצמן. אין בידי לקבל טענה זו באופן מלא. מדובר באלימות שבוצעה אמנם על רקע של מצוקה חריגה, אך מצוקותיה של המבקשת לא תמו. היא עדיין עומדת לפני משפט, היא עומדת בפני נתק ממשפחתה, היא עומדת בפני סיכונים מוחשיים של נקמה, אלו מצוקות קשות גם לגיבורים שבנו, והודאי לבחורה צעירה. לא נחה דעתי שלא נשקפת ממנה סכנה מוחשית, שבהתגבר גורם דחק תפעל לפגיע במוגע, אמיתי או מדומה.

התסקירים עד כה עסקו בעיקר בהערכת הסכנה בה נמצאת המבקשת, ולא הערכת מסוכנותה שלה לסובבים אותה. אין אינדיקציות מספיקות לעמוד מול חזקת המסוכנות החדה העולה ממעשה הרצח.

דיוק, אין המלצה חד משמעית להגיע למקלט זה, בשל צורך שיקומי ברור ומוחשי. המדובר ברצון להקל על המבקשת, ואף עניין זה אינו ברור כל צרכו וכלל אינו חד משמעי. אין אינטרס מוחשי משמעותי העומד נגד שיקול המסוכנות, מעבר לעצם הרצון להעדיף חלופה. נוכח עוצמת המסוכנות, ולמרות הקטינות, לא די בכך.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אוגוסט 2013

מ"ת 13-01-42903 מדינת ישראל נ' אבו רכבה (עציר)

1 נוכח כל האמור, הצעת החלופה נדחית ממבקשת תיוותר במעצר עד תום החליבים, עד תום
2 התקופה שנקבעה בהחלטת בית המשפט העליון מיום 18/07/2013.

3
4
5
6 ניתנה והודיעה היום ב"א אלול תשע"ג, 27/08/2013 במעמד הנכחים.

7
8

אלון אינזלד, שופט

9

נספח

יא'

•

•

בית המשפט העליון

בש"פ 218/14

כבוד השופט חי מלצר

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

פלוגי

המשיבה:

בקשה להארכת מעצר מעבר להשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

י"ד בשבט התשע"ד (15.1.2014).

תאריך הישיבה:

עו"ד אופיר מישלר

בשם המבקשת:

עו"ד תומר אוריגוב

בשם המשיבה:

החלטה

1. בעקבות חצרות בית המשפט חוסכם בין הצדדים כדלקמן:

המשיבה תסכים להארכת המעצר המבוקשת ובלבד שבתוך תקופת מעצר זו, תיבחן חלופת המעצר המוצעת על-ידה, ושירות המבחן יגיש לגביה תסקיר חלופת מעצר – עד לתאריך 2.3.2014 ועד בכלל, כדי שהתסקיר יהיה בפני בית המשפט, היה ותתבקש הארכת מעצר נוספת.

1. נוכח האמור במסקנה 1 שלעיל – אני מורה בזאת על הארכת מעצרה של המשיבה לתקופה של 45 ימים, שיימנו החל מתאריך 20.1.2014, או עד למתן פסק דין בתיק מ"ח 42893-01-13 בבית המשפט המחוזי לנוער בבאר-שבע, הכל לפי המוקדם מביניהם.

2. שירות המבחן מתבקש להכין עד לתאריך 02.03.2014 תסקיר חלופת מעצר
על-פי החלופה שתוצע על-ידי המשיבה עד לתאריך 19.1.2014.

ניתנה היום, י"ד בשבט ה'תשע"ד (15.1.2014).

ש ו פ ט

המחלקה המנהלית לטיפול בפרשנות 14002180_K01.doc
מרכז מידע, טל' 3333333-0700, אזור המנהל, אזור המנהל, אזור המנהל

נספח

יב' :

•

•

הכנסת

מרכז המחקר והמידע

**סוגיות ביישום חוק איסור סחר בבני-אדם
(תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006**

מוגש לוועדת המשנה למאבק בסחר בנשים

כתיבה: יהודה טרואן וחינה צדוק

אישור: שרון סופר, ראש צוות

עריכה לשונית: מערכת "דברי הכנסת"

גי' חשון תשי"ע

27 ביולי 2009

מבוא

מסמך זה נכתב לוועדת המשנה למאבק בסחר בנשים לקראת דיון בנושא יישום חוק איסור סחר בבני-אדם (תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006.

סחר בבני-אדם הוא תופעה עולמית. בני-אדם מועברים באמצעים בלתי-חוקיים (כוח, הונאה או תרמית) מסביבות עניות לסביבות אמידות יותר במטרה לנצל אותם.¹ הממדים המדויקים של הסחר בבני-אדם בעולם אינם ידועים, אך רוב מדינות העולם אינן חסונות מפני התופעה (כמדינות מקור, כמדינות מעבר או כמדינות יעד).²

במסמך יתוארו בקצרה תיקוני החקיקה שנחקקו ב-2006 ויוצגו סוגיות הקשורות ליישומם.

1. חקיקה

1.1. החקיקה הפלילית

בשנת 2000 נקבע לראשונה בחקיקה בישראל איסור מפורש לסחר בבני-אדם למטרה ספציפית של עיסוק בזנות.³ העונש שנקבע בגין עבירה זו היה 10-16 שנות מאסר.⁴

ב-2006 התקבל תיקון לחוק כדי לתת מענה רחב יותר לתופעת הסחר בבני-אדם.⁵ התיקון, שהתקבל לאחר דיונים ארוכים בוועדת החוקה, חוק ומשפט, הרחיב את איסור הסחר בבני-אדם לרשימה של מטרות המנויות בחוק (כגון זנות, עבדות ועבודת כפייה ונטילת איברים), ואף הוסיף והחמיר בעבירות נלוות לסחר בבני-אדם, ובכלל זה התנהגות שהיא למטרה רווחת של הסחר (כגון חטיפה לשם מטרה ממטרות הסחר, החזקה בתנאי עבדות ועבודת כפייה).

בעת הדיון בהצעת החוק במליאה בקריאה שנייה ושלישית אמר יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט דאז, חבר הכנסת מנחם כן-ששון: "זהו חוק שמעמיד את מדינת ישראל בשורה אחת עם הנאורות שבמדינות העולם בחתמודדות עם בעיה שהיא מבעיות הפשע והשחיתות הגדולות בעולם. יש בחוק הזה כמה ניסוחים ראשוניים שמאפיינים את העולם המודרני, ובהם סחר בעבדים, עבדות כפייה ואחריות החברה של הכפר הגלובלי למדוכאים ולחלשים."⁶

¹ לסקירה מקיפה על הסחר בבני-אדם ראו: רחל גרשוני, מתאמת בין-משרדית בנושא מאבק בסחר בבני-אדם, סחר בבני-אדם: התופעה ומאבק המדינה בה, נובמבר 2008, בקישור: [http://www.justice.gov.il/NR/rdonlyres/284A5275-4D99-4EEF-9ACA-25961192D8AE/0/Human Trafficking Overview.doc](http://www.justice.gov.il/NR/rdonlyres/284A5275-4D99-4EEF-9ACA-25961192D8AE/0/Human%20Trafficking%20Overview.doc), תאריך כניסה: 13 ביולי 2009. ראו גם: אתר האינטרנט של המשרד העוסק בסמים ופשעה מטעם האו"ם (UNODC – United Nations Office on Drugs and Crime), בקישור: <http://www.unodc.org/unodc/en/human-trafficking/what-is-human-trafficking.html>, תאריך כניסה: 13 ביולי 2009.

² שם. לרקע נוסף ולסקירה של חקיקה בשלם ראו: מרכז המחקר והמידע של הכנסת, סקירה משווקת בנושא איסור סחר בבני-אדם, כתיבה: דינה צדוק, 17 באפריל 2005, בקישור: <http://www.knesset.gov.il/MMM/data/docs/m01110.doc>, והחפיות שם.

³ האיסור נחקק כסעיף 203 לחוק העונשין, תתש"ז-1977; תיקון תש"ס(5), ס"ח 1746, 21 ביולי 2000, עמ' 226, נתקבל בכנסת ב-10 ביולי 2000.

⁴ בד בבד, כנגד סוחרים בבני-אדם שימשו עבירות כלליות (כגון איסור סרסרות, חטיפה וכליאת שווא) שאסרו התנהגות שהיא למטרת רווחת של הסחר בבני-אדם (כגון זנות או עבדות).

⁵ חוק איסור סחר בבני-אדם (תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006, שנכנס לתוקף באוקטובר 2006, ס"ח 2067, 29 אוקטובר 2006, עמ' 2, נתקבל בכנסת ב-18 באוקטובר 2006 (להלן: התיקון לחוק).

⁶ דברי הכנסת, 17 באוקטובר 2006, מופיע בקישור: <http://www.knesset.gov.il/TqI/mark01/f0008170.html#TQI>.

הכנסת

מרכז המחקר והמידע

מהאמצעים שהחוק נוקט כדי לתת מענה לשיפור המאבק בסחר בבני-אדם:

- הרחבת התחולה של עבירת הסחר בבני-אדם⁷ כדי שתחול, כאמור, לא רק על סחר למטרות זנות אלא גם על סחר בבני-אדם לכל אחת מהמטרות המנויות בחוק.⁸ העונש הקבוע בחוק על עבירת הסחר בבני-אדם הוא 16 שנות מאסר, ואם היא נעברה בקטין – 20 שנות מאסר.
- החמרה והרחבה של חלק מהעבירות הנלוות לסחר בבני-אדם.⁹
- הוספת עבירות נלוות חדשות – הוספה לחוק הגדרה של עבדות¹⁰ במסגרת הוספת העבירה של החזקה בתנאי עבדות, שעונשה 16 שנות מאסר, ובקטין – 20 שנות מאסר; הוספה עבירת חטיפה לשם מטרות סחר בבני-אדם, שעונשה 20 שנות מאסר; הוספה עבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות, שעונשה 10 שנות מאסר, ובקטין – 15 שנות מאסר.¹¹
- קביעת עונשי מינימום – לעבירות של החזקה בתנאי עבדות וסחר בבני-אדם נקבע כי העונש לא יפחת מרבע העונש המרבי על העבירה ולא יחיה כולו על תנאי (אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו).¹²
- הנחיה למסוק פיצויים לניזוק – ככלל, על בית-המשפט לפסוק פיצויים לקורבן בעבירות של החזקה בתנאי עבדות וסחר בבני-אדם, ואם אינו עושה כן – עליו לפרט את נימוקיו.¹³
- קביעת חילוט חובת של רכוש הקשור לעבירה – בד בבד עם הרשעת הנאשם בעבירות של החזקה בתנאי עבדות ושל סחר בבני-אדם, על בית-המשפט להורות על חילוט רכוש הקשור לעבירה הנמצא בידי הנאשם או רכוש שווה ערך לרכוש זה.¹⁴
- קביעת קרן ייעודית לכספי החילוט – רכוש שחולט או תמורתו יועברו לאפוטרופוס הכללי, והוא יפקיד אותם בקרן ייעודית שתנוהל על-פי הוראות שייקבעו בתקנות.¹⁵ הקרן אמורה לשמש לשיקום נפגעי עבירות של החזקה בתנאי עבדות וסחר בבני-אדם, לטיפול בהם ולהגנה עליהם,¹⁶ לתשלום פיצוי לקורבנות עבירות אלו במקרה שאין אפשרות סבירה לממש את פסק-הדין כנגד העברין, למניעת עבירות אלו ולביצוע התפקידים של רשויות אכיפת החוק בעניין העבירות. התקנות לניהול הקרן הותקנו בפברואר 2009 וטרם יושמו במלואן (ראו להלן); למשל הועדה שאמורה לקום על-פי תקנה 3 כדי לחמץ לאפוטרופוס הכללי בדבר הקצאת נכסים מהקרן נתונה בתהליך הקמה, והשרים הנוגעים בדבר לא השלימו את בחירת חבריה.¹⁷

⁷ ובתוך כך ביטול תאיסור המצומצם יותר בסעיף 203א על סחר למטרות זנות.

⁸ המטרות המפורטות בחוק שבגינן אסור לסחר באדם: (1) נטילת איבר מגופו; (2) חולדת ילד ונטילתו; (3) חבאתו לידי עבדות; (4) חבאתו לידי עבדות כפייה; (5) חבאתו לידי מעשה זנות; (6) חבאתו לידי חשתתפות בפרסום תועבה או בהצגת תועבה; (7) ביצוע עבירות מין בו; סעיף 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

⁹ למשל, בעבירות עיכוב דרכון הוחמרה הענישה משנת מאסר אחת לשלוש שנות מאסר (ובנסיבות מחמירות – חמש שנות מאסר); הגדרת העבירה של עבדות כפייה תוקנה והענש עליה הוחמר משנת מאסר אחת לשבע שנות מאסר; הענישה על עבירת עושק הוחמרה משנת מאסר אחת לשלוש שנות מאסר; סעיפים 376, 376א ו-431 לחוק.

¹⁰ עבדות הוגדרה כמצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קנייני.

¹¹ סעיפים 374א, 375 ו-376 לחוק.

¹² סעיף 377 לחוק.

¹³ סעיף 377 לחוק.

¹⁴ סעיף 377 לחוק, המפנה לחוראות חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, ולחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

¹⁵ התקנות שהותקנו הן תקנות העונשין (דרכי תהלת הקרן הייעודית לטיפול ברכוש שחולט ובקנסות שהוטלו בתיקי סחר בבני-אדם והחזקה בתנאי עבדות), התשס"ט-2009, קובץ תקנות 6759, 26 בפברואר 2009.

¹⁶ יש להקצות לנושא זה בכל שנה סכום שלא יפחת ממחצית נכסי הקרן.

¹⁷ בוועדה אמורים לשבת נציגים שימנו שר המשפטים, שר האוצר, שר הפנים, שר הרווחה ושירותים החברתיים ושר לביטחון פנים.

• **טיפול בקורבנות הסחר – בין השאר החוק קובע חובת דיווח על עבירות סחר בבני-אדם שנעברו בקטינים ובחסרי ישע; הוראות בדבר סיוע משפטי לקורבנות סחר בבני-אדם ועבירות נלוות (ראו להלן); הגנות דיוניות בהליך המשפטי;¹⁸ שימוש בכספי קרן החילוץ לפיצוי הקורבנות, לשיקומם ולהגנה עליהם.**

בכלל הניסיונות לשפר את המענה לתופעת הסחר בבני-אדם הוקמה בהחלטת ממשלה במאי 2006 ועדת **מנכ"לים לתיאום מדיניות המאבק בסחר בבני-אדם**. הוועדה אישרה שתי תוכניות לאומיות, האחת למאבק בסחר בבני-אדם למטרת זנות והשנייה למאבק בעבדות ובסחר בבני-אדם למטרות עבדות או עבודת כפייה, ואלה אושרו בממשלה בדצמבר 2007. מטרת התוכניות לאפשר לממשלה לנווט את המאבק בסחר בבני-אדם. ונקבעו בהן כמה יעדים מרכזיים במאבק בסחר בבני-אדם,¹⁹ אך הם לא ייסקרו במסמך זה.

1.2. חוק הסיוע המשפטי²⁰

לפי חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, מאז שנת 2004 ניתן סיוע משפטי לקורבנות סחר למטרות זנות. מאז נחקקו תיקוני החקיקה הורחב **הסיוע לכל קורבנות הסחר בבני-אדם ולקורבנות החזקה בתנאי עבדות**, ראשית בהוראות שעה ולאחר מכן בהוראה קבועה. הזכות לסיוע משפטי מוקנית לקורבנות **ללא מבחן זמאות כלכלית**. יצוין כי בהחלטה על מתן סיוע הלשכה אינה כבולה להחלטת המשטרה או הפרקליטות אם להעמיד לדין את העברין, ומספיקות ראיות מינהליות שמדובר בקורבן סחר.

ניתן סיוע משפטי בהגשת תביעות אזרחיות נגד הסוחרים ובהליכים לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

הגשת תביעות אזרחיות

לשכת הסיוע המשפטי מסייעת לקורבנות להגיש תביעות אזרחיות נגד הסוחרים. לעתים נפסקים פיצויים בסכומים גבוהים, אך יש קושי ממשי בגבייתם.²¹ הלשכה מסייעת גם בגבייה באמצעות פתיחת תיקי הוצאה לפועל והגשת בקשות לפשיטת רגל של הסוחרים במקרים של הברחת נכסים.

הליכים לפי חוק הכניסה לישראל

ככלל, קורבנות סחר יכולים לקבל אשרת שתייה בישראל לשנה, הכוללת אישור עבודה למטרות שיקום. במקרים חריגים יש אפשרות לבקש הארכה של האשרה.²² לשכת הסיוע המשפטי מסייעת לנפגעי העבירות בהגשת בקשות לאשרה מול משרד הפנים ובהגשת עתירות מינהליות במקרה של דחיית הבקשה לאשרה. במקרים חריגים ביותר אף הוגשה בעבור הקורבן בקשה לאשרת קבע בישראל מטעמים הומניטריים.

¹⁸ כגון דיון בדלתיים סגורות, איסור פרסום שמו של קורבן שהוא קטין ומתן זכות לקבל מידע על ההליך המשפטי המתנהל ולהביע עמדה בדבר ההליך לפי חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

¹⁹ רחל גרשוני, **סחר בבני אדם: התופעה ומאבק המדינה בה**, לעיל הערה 1.

²⁰ ע"ד סיגלית זוהר, מרכזת טיפול בתיקי קורבנות סחר בלשכת הסיוע המשפטי, שיחת טלפון, 16 ביולי 2009.

²¹ כאמור, קרן החילוץ עדיין לא שימשה למתן פיצוי לקורבנות.

²² משרד הפנים, **נוהל מסי 6.3.2008 – נוהל הנאמול במתן מעמד לנפגעי עבדות וסחר בבני-אדם לעבדות ולעבדות כפייה**, 1 ביולי 2008, מופיע בקישור: [http://www.moin.gov.il/Apps/PubWebSite/publications.nsf/All/211645ACF6276B14C225747A002BD0C7/\\$FILE/Publications.3.0008.pdf?OpenElement](http://www.moin.gov.il/Apps/PubWebSite/publications.nsf/All/211645ACF6276B14C225747A002BD0C7/$FILE/Publications.3.0008.pdf?OpenElement)

נתונים על סיוע משפטי לקורבנות עבירות סחר

- סיוע משפטי לקורבנות עבירות סחר ניתן עד היום ל-160-170 קורבנות סחר למטרות זנות וללא יותר מ-20 קורבנות סחר למטרות עבדות או עבדות כפייה.²³
- ביותר מ-60 מקרים ניתן סיוע בהליכים לפי חוק הכניסה לישראל.
- בשנים 2007-2008 הוגשו באמצעות הלשכה לסיוע משפטי יותר מ-15 תביעות אזרחיות נגד סוחרים.

2. נתוני פסיקה

לכתחילה מסמך זה יועד להביא השוואה של נתוני פסיקה בתיקי סחר בבני-אדם לפי הסעיף החדש לנתוני הפסיקה בתיקי סחר בנשים לפי החקיקה הקודמת, שכן השוואה כזאת עשויה לשמש בסיס לדיון ומצע לבחינת שאלות באמצעות הנתונים הנוגעים לחקיקה החדשה. ואולם, התברר כי נתוני הנהלת בתי-המשפט אינם מפורטים די הצורך. למשל, אין בנתונים של הנהלת בתי-המשפט הבחנה בין סעיפי החוק אם יש להם אותו מספר סידורי, וכך תיקים לפי סעיף 377 (שענינו כליאת שווא) ותיקים לפי סעיף 377א (סחר בבני-אדם) לחוק העונשין מקובצים יחד בקטגוריה אחת – 377 – למרות ההבדלים הניכרים בין סעיפים אלו. כך, לפי הנתונים שהועברו אלינו, מאז תחילת 2008 ועד מאי 2009 נסגרו יותר מ-300 תיקים שכתב האישום בהם הוא סעיף 377 (ובכלל זה, כאמור, סעיף 377 עצמו וסעיף 377א). לשם השוואה, בתשובת המדינה על דוח מחלקת המדינה נמסר על 13 תיקים בלבד שנסגרו בתקופה מקבילה (ראו לחלף), ולא מן הנמנע כי פער זה נובע בעיקרו מן הבעייתיות שבאופן קטלוג הנתונים במסד הנתונים של הנהלת בתי-המשפט.

עוד יצוין, כי נתוני הנהלת בתי-המשפט הם ברמת התיק ואינם מפורטים ברמת הנאשם. על כן, אין הם מאפשרים בחינה אמיתית של הפסיקה והענישה, שכן לשם כך נדרשים נתונים מפורטים ברמת הנאשם.²⁴ 13 תיקי סחר בבני-אדם שהמידע בעניינם הועבר אלינו מן היחידה להסכמים בין-לאומיים ותביעות בין-לאומיות במשרד המשפטים²⁵ נסגרו בפרק הזמן שמתחילת ינואר 2008 עד סוף פברואר 2009. תיקים אלו כוללים ערעורים אשר הפסיקה בעניינם ניתנה בתקופה האמורה. בנתונים האלה מובא מידע על סעיפי האישום, קיומה של עסקת סיועון ופריטה, פסק-הדין והעונש לכל אחד מן הנאשמים בתיקים האמורים. ואולם, לשם השגת מטרת המסמך – בדיקת יישום החוק – דרוש פירוט של סעיפי האישום הספציפיים, בעיקר במקרים שבהם היה ספק איזה מסעיפי הסחר (203א או 377א) נכללו בכתב האישום, ופירוט כזה חסר. בתיקים אלו היו 28 נאשמים שכתב האישום בעניינם כלל עבירת סחר בבני-אדם.

²³ פירוט הסיוע שניתן לקורבנות הסחר למטרות עבדות או עבדות כפייה: ב-2008 ניתן סיוע לעשרה קורבנות, ובכלל זה שלוש בקשות לאשרה וחשאר – תביעות אזרחיות. ב-2007 ניתן סיוע לתשעה פועלים תאילנדים.

²⁴ מניסיון העבר עולה כי בנתונים שבידי הנהלת בתי-המשפט רמת הפירוט נמוכה ויש בעיות נוספות של אמינות. לתיאור בעיות במסד הנתונים של הנהלת בתי-המשפט ראו: מרכז המחקר והמידע של הכנסת, הפסיקה בתיקי סחר בנשים בשנים 2001-2007: נתונים מספריים ותביעות חלומות בהם, כתיבה: רוזי אטיס ויחידה טרואן, 18 במרץ 2008. יצוין כי לאחר שהתגלו תביעות במסד הנתונים, ובעקבות מאמץ חד-פעמי של הנהלת בתי-המשפט לספק נתונים מדויקים ומפורטים יותר – דבר אשר הצריך עבודה מאומצת מצדם, לרבות עיון פרטני בתיקים – הועברו למרכז המחקר והמידע נתונים שאפשרו ניתוח מגמות בפסיקה ובענישה בתיקי סחר בנשים. ראו: מרכז המחקר והמידע של הכנסת, הפסיקה בתיקי סחר בנשים בשנים 2001-2006: נתונים מספריים, כתיבה: יחידה טרואן, 2 בדצמבר 2008.

²⁵ כפי שנמסר בנספח לתשובת המדינה על דוח מחלקת המדינה האמריקנית: Annex 1 – Completed Cases involving Trafficking in Persons.

שבעה מהתיקים נפתחו לפני 2006, ואישום הסחר בהם הוא ללא ספק לפי החקיקה הישנה (סעיף 203א לחוק העונשין). יותר התיקים נפתחו בשנת 2006 או אחריה, וייתכן כי כללו אישום לפי סעיף 377א. עם זאת, ככל שהעבירה בוצעה טרם כניסת החוק החדש לתוקפו, ייתכן כי בכתב האישום שימש נוסח החוק הישן.

מספר תיקים	מספר נאשמים	קנס		מספר תיקים	מספר נאשמים
		קנס ממוצע (ש"ח)	נאשמים שנקנסו		
כל 13 התיקים (28 מורשעים)	2	25,357	7	2	2
שבעה תיקים שנפתחו עד 2005 (12 מורשעים)	1	32,000	5	1	1
שישה תיקים שנפתחו מ-2006 ואילך (16 מורשעים) ²⁶	1	8,750	2	1	1

בתיקים שנפתחו מ-2006 ואילך ניכרת מגמה לחייב בתשלום פיצויים, וחדבר עולח בקנה אחד עם הוראות החוק החדש. מ-11 מורשעים בתיקים שנפתחו עד 2005 עם אחד נחתמה עסקת טיעון, ואילו מ-16 המורשעים בתיקים שנפתחו מ-2006 עם 13 נקבעו עסקאות טיעון. שינוי זה עשוי לבטא שינוי במדיניות התביעה, וכן הוא עשוי לבטא שינוי במאפייני תופעת הסחר וקושי לנהל תביעה לנוכח שינויים אלו.

3. בעיות ביישום החוק

לחלן יוצגו בקצרה כמה בעיות וסוגיות שחתעוררו בכל הקשור ביישום החוק:

- העדר הכרעה בדבר הגורם המטפל בעבירות הסחר ובעבירות הנלוות – עבירת הסחר בבני-אדם ורבות מהעבירות הנלוות הן עבירות מסוג פשע שעונשן 5-20 שנות מאסר. עבירות שעונשן יותר מ-שבע שנות מאסר מטופלות בדרך כלל על-ידי הפרקליטות (בשל חומרתן), אך בכל הקשור לעבירות סחר בבני-אדם למטרות עבדות ועבירות של עבדות כפייה, אין החלטת פורמלית בדבר גוף התביעה שיטפל בעבירות – הפרקליטות המחוזיות או התביעה המשטרית – והדבר גורם לעתים לעיכוב בטיפול בתיקים.²⁷

²⁶ וכן נאשם אחד שלא ניתנה פסיקה בעניינו ונאשם שתפרקליטות משכה את התביעה בעניינו מחוסר ראיות. פרוטוקול משיבת ועודת המשנה למנכ"ל במשרד המשפטים, 15 ביולי 2009, מופיע בקישור:

²⁷ http://www.knesset.gov.il/protocols/data/html/sechar_mishne/2009-07-15.html; רמ"מ יוקי לופז, מכתב לעורך שוקי למברגר, המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים, 5 בינואר 2009.

- **מיעוט תיקים בנושא סחר למטרות עבדות ועבדות כפייה** – מכיוון שמדובר בסעיפי ענישה חדשים (בני פחות משלוש שנים) שעדיין אין לגביהם הלכה מגובשת בבתי-המשפט, הפרקליטות מעוניינת לחביא בפני בתי-המשפט את התיקים המובהקים ביותר שנכללים בבירור בהגדרת העבירה,²⁸ ואילו גורמים אחרים העוסקים בתחום סבורים שאפשר להגיש כתבי אישום בגין עבירות אלו גם בנסיבות מובהקות פחות.²⁹
- **חוסר פעילות של קרן החילוט** – כאמור, קרן החילוט עדיין אינה פעילה, משום שטרם הוקמה הוועדה שאמורה לקום לפי התקנות כדי להמליץ לאפוטרופוס הכללי בדבר הקצאת נכסים מהקרן. עם זאת, סכומים המחולטים מעברייני סחר עוברים כיום לקרן.³⁰
- **כספי חילוט שלא הועברו בעבר לקרן החילוט** – בעבר חולטו סכומי כסף מעברייני סחר ולא הועברו ישירות לקרן, אלא נגבו במערכת הגבייה הכללית. כיום יש קושי מסוים באיתור הכסף ובהעברתו לקרן, אך לדברי עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין-משרדית של המאבק בסחר בבני-אדם, יש כוונה של כל הגורמים הנוגעים בדבר לכנס ישיבה לטיפול בנושא.³¹
- **ניסוח הגדרה לעבירות עיכוב דרכון** – אחד מיסודות העבירה של עיכוב דרכון (סעיף 376א לחוק) הוא שהעיכוב נעשה "שלא כדין". טרם נדונה בפסיקה השאלה אם הסכמת הקורבן למסור את הדרכון שוללת יסוד זה. לנוכח האמור אפשר לשקול הוספת הוראה לחוק שלפיה עצם הסכמת הקורבן אינה שוללת את העובדה שעיכוב הדרכון אינו כדין.³²

²⁸ פרוטוקול משיבת ועדת חמשנה למאבק בסחר בנשים, לעיל הערה 27; דליה אברמוף וליאנה בלומנפלד מגד, דוא"ל, 20 ביולי 2009.

²⁹ לטענת עדי וילינגר מ"מוקד סיוע לעובדים זרים", ב-20 מקרים של עבדות ועבדות כפייה שהם חגישו בהם תביעות או ליוו, הוגשו לבסוף רק שני כתבי אישום, ולא בעבירות סחר. בעשרה מקרים נסגרו התיקים (ומתם בשבעה מקרים הוגשו ערעורים, והם עומדים תלויים ועומדים). עדי וילינגר, "מוקד סיוע לעובדים זרים", שיחת טלפון, 27 ביולי 2009.

³⁰ רחל גרשוני, מתאמת בין-משרדית של המאבק בסחר בבני-אדם, שיחת טלפון, 14 ביולי 2009.

³¹ שם.

³² רפ"ק עו"ד יוקי לופז, פגישה, 15 ביולי 2009.

נספח

.

יג'

.

חוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), התשס"ז-2006

1. תיקון חוק העונשין, בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –
- (1) בסעיף 15(ב), במקום הסיפה החל במילים "ריבוי נישואין" יבוא "אחת מאלה, והיא נעברה על ידי מי שהיה בזמן עשיית העבירה אזרח ישראלי:
- (1) ריבוי נישואין לפי סעיף 176 ;
- (2) עבירה לפי סימן י' לפרק ח' שנעברה בקטין או בקשר לקטין ;
- (3) חוצאה אל מעבר לגבולות המדינה לפי סעיף 370 ;
- (4) גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות לפי סעיף 376 ;
- (5) סחר בבני אדם לפי סעיף 377 א."
- (2) סעיף 203 א – בטל ;
- (3) בסעיף 203 ב, בכל מקום, במקום "202, 203 או 203 א" יבוא "202 או 203" ;
- (4) בסעיף 368 ד(ח), במקום ההגדרה "עבירה", יבוא "'עבירה' – אחת מאלה:
- (1) עבירת זנות ותועבה לפי סעיפים 199, 201, 202, 203, 203 ב, 203 ג, 205 א ו-214(ב) ;
- (2) עבירה של סיכון החיים והבריאות לפי סעיף 337 ;
- (3) עבירת מין לפי סעיפים 345, 346, 347, 347 א, 348 ו-351 ;
- (4) עבירה של נטישה או הזנחה לפי סעיפים 361 ו-362 ;
- (5) עבירה של תקיפה או התעללות לפי סעיפים 336 ו-368 ;

* התקבל בכנסת ביום כ"ז בתשרי התשס"ז (18 באוקטובר 2006) ; הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 231, מיום כ"ז בטבת התשס"ז (26 בינואר 2006), עמ' 236, ובחצות חוק הכנסת – 99, מיום ח' בחשוון התשס"ז (7 בנובמבר 2005), עמ' 18.

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226 ; התשס"ז, עמ' 230.

(6) עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א";

(5) בסעיף 370 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה";

(ב) אחרי "מעבר לגבולות המדינה" יבוא "שבה שותה אותו אדם";

(ג) במקום "מאסר עשרים שנים" יבוא "מאסר עשר שנים";

(6) בסעיף 374 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "או עבירת מין" יבוא "חמורה";

(ב) במקום "חמורה, למגע מיני אסור או לחיי זנות" יבוא "חמורה";

(7) אחרי סעיף 374 יבוא:

"חטיפה לשם 374א. החוטף אדם לשם מטרה מהמטרות
מטרות סחר
בבני אדם
המנויות בסעיף 377א(א) או כדי להעמידו
בכך באחת מהסכנות המנויות באותו
סעיף, דינו – מאסר עשרים שנים."

(8) אחרי סעיף 375 יבוא:

"החזקה 375א. המחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי
בתנאי עבדות
עבודה או שירותים לרבות שירותי
מין, דינו – מאסר שש-עשרה שנים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א)
בקטין, דינו של עובר העבירה –
מאסר עשרים שנים.

(ג) בסימן זה, "עבדות" – מצב שבו
מופעלות כלפי אדם סמכויות
המופעלות ככלל כלפי קניינו של
אדם; לענין זה, יראו שליטה
ממשית בחייו של אדם או שלילת
חירותו כהפעלת סמכויות כאמור."

(9) במקום סעיף 376 יבוא:

"עבודת כפייה 376. הכופה שלא כדין אדם לעבוד, תוך שימוש

בכוח או באמצעי לחץ אחר או תוך איום

באחד מאלה, או בהסכמה שהושגה

בתרמית, וחכל בין בתמורה ובין שלא

בתמורה – דינו מאסר שבע שנים."

(10) בסעיף 376א, במקום "מאסר שנה" יבוא "מאסר שלוש שנים;

העושה כן לשם מטרה מחמטורות המנויות בסעיף 377א(א) או

המעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף, דינו –

מאסר חמש שנים";

(11) אחרי סעיף 376א יבוא:

"גרימה 376ב. (א) חגורם לאדם לעזוב את המדינה

לעזיבת

המדינה

לשם זנות

או עבדות

שבה הוא מתגורר לשם העסקתו

בזנות או החזקתו בתנאי עבדות,

דינו – מאסר עשר שנים."

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א)

בקטין, דינו של עובר העבירה –

מאסר חמש-עשרה שנים."

(12) אחרי סעיף 377, לפני הכותרת "סימן ח': תקיפה" יבוא:

"סחר בבני 377א. (א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או

אדם

הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה

לאחד מאלה, דינו – מאסר שש-

עשרה שנים:

(1) נטילת איבר מאברי גופו;

(2) הולדת ילד ונטילתו;

(3) הבאתו לידי עבדות;

(4) הבאתו לידי עבודת כפייה;

(5) הבאתו לידי מעשה זנות;

(6) הבאתו לידי השתתפות

בפרסום תועבה או בחצגת

תועבה;

(7) ביצוע עבירת מין בו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר עשרים שנים.

(ג) המתווך לסחר באדם כאמור בסעיף קטן (א), בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו כדין הסוחר באותו אדם.

(ד) בסעיף זה, "סחר באדם" – מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

עונש מזערי לעבירת החזקה בתנאי עבדות ועבירת סחר בבני אדם (א) 377ב. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יחיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

אי-פסיקת פיצוי – חובת הנמקה (א) 377ג. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, ולא פסק בית המשפט פיצויים לניזוק לפי סעיף 77, יפרט בית המשפט בגזר הדין את נימוקיו לאי-פסיקת פיצויים כאמור.

חילוט (א) 377ד. בסעיף זה ובסעיף 377ה –

"חוק מאבק בארגוני פשיעה" – חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003;

"נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין
מהעבירה וכן בן משפחה של מי
שהעבירה גרמה למותו;

"עבירה" – עבירת החזקה בתנאי
עבדות לפי סעיף 375א ועבירת סחר
בבני אדם לפי סעיף 377א;

"רכוש" ו-"רכוש הקשור לעבירה" –
כגדרתם בחוק מאבק בארגוני
פשיעה.

(ב) הוראות סעיפים 5 עד 33 לחוק
מאבק בארגוני פשיעה, למעט
סעיפים 8, 14(2) ו-31 לחוק האמור,
יחולו על חילוט רכוש הקשור
לעבירה, לפי הענין ובשינויים
המחויבים.

(ג) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רכוש
שניתן לחלט לפי הוראות סימן זה
וכן לפי הוראות חוק מאבק בארגוני
פשיעה או חוק איסור הלבנת הון,
התש"ס-2000³, יחולט לפי הוראות
חוק זה, אלא אם כן קיימים טעמים
מיוחדים המצדיקים את חילוט
הרכוש שלא לפי הוראות סימן זה.

³ ס"ח התש"ס, עמ' 293.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות הוראות בדבר סדרי דין בענין בקשה לצו חילוט בחליך פלילי או אזרחי, הליכים לשמיעת התנגדויות לחילוט, בקשה למתן סעדים לשמירת רכוש, סעדים זמניים, עיון חוזר, ערעור, וכן הוראות בדבר הדרכים למימוש החילוט, לניהול הנכסים ולמתן הודעות לטוענים לזכות ברכוש.

קרון ייעודית 377. (א) החלטת בית המשפט על חילוט לפי סעיף 377 תהיה אסמכתא בידי האפוטרופוס הכללי לתפוש את הרכוש המחולט; רכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרון ייעודית שינהל בכפוף לתקנות שיותקנו לפי סעיף קטן (ד) (בסעיף זה – הקרון).

(ב) קנס שהטיל בית המשפט על עבירה יופקד בקרון.

(ג) הציג נפגע עבירה פסק דין לפיצוי לפני גורם שקבע לענין זה שר המשפטים, והראה כי אין באפשרותו חסבירה לממש את פסק הדין, כולו או חלקו, לפי כל דין, ישולם לנפגע העבירה מהקרון סכום הפיצוי שנקבע בפסק הדין ושטרם מומש, כולו או חלקו; לענין סעיף זה, "פסק דין" – פסק דין שאין עליו ערעור עוד.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה
חוק ומשפט של הכנסת, יקבע
בתקנות את דרכי הנהלת הקרן, את
השימוש שייעשה בנכסי הקרן ואת
דרכי חלוקתם למטרות אלה:

(1) שיקום של נפגעי עבירה, טיפול
בהם והגנה עליהם; למטרה זו
יוקצה בכל שנה סכום שלא
יפחת ממחצית מנכסי הקרן
בשנה אחת;

(2) תשלום פיצוי שנקבע בפסק דין
לנפגע עבירה, בהתאם
להוראות סעיף קטן (ג);

(3) מניעה של ביצוע עבירה;

(4) ביצוע תפקידיהן של רשויות
אכיפת החוק כדי לאכוף
הוראות חוק זה לענין
עבירה."

(13) בסעיף 431, ברישה, במקום "מאסר שנה" יבוא "מאסר שלוש
שנים".

2. תיקון חוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), התשי"ח-1957 –
לתיקון

סדרי הדין (חקירת עדים)
(1) בסעיף 22 –

(א) בכל מקום, המילים "לעיסוק בזנות" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום החגזרה "עבירת סחר בבני אדם
לעיסוק בזנות" יבוא:

[מס' 5]

⁴ סי"ח תתשי"ח, עמ' 16; התשס"ד, עמ' 532.

"עבירת סחר בבני אדם" – עבירה של סחר בבני אדם לשם מטרה מהמטרות המנויות בפסקאות (5) עד (7) בסעיף 377א(א) לחוק העונשין או המעמדה בכך אדם באחת מהסכנות המנויות בפסקאות האמורות;

(2) בסעיף 2ג(ג) המילים "לעיסוק בזנות" – יימחקו;

(3) בתוספת, בפרט (א), המילה "203א" – תימחק, ואחרי "351א(א)", (ב), (ג) (1) ו-(ג) (2) "יבוא" ועבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(א) (5) ".

תיקון חוק 3. בחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972⁵ (להלן – חוק הסיוע המשפטי), בתוספת, בפרט 1, במקום "סעיף 203א" יבוא "סעיף 377א(א) (5)".
[מס' 6]

חוק 4. בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה ועד ליום ט"ו באלול התשס"ח (15 בספטמבר 2008), יקראו את פרט 1 בתוספת לחוק הסיוע המשפטי כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, כאילו במקום "סעיף 377א(א) (5)" נאמר "סעיף 375א או 377א(א)".

תיקון חוק 5. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁶ – (1) בסעיף 62א(א), בהגדרה "עבירת מין או אלימות", המילה "203א" – תימחק, ואחרי "377" בנסיבות מחמירות, "יבוא" "עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(א) (5)",;
[מס' 50]
(2) בסעיף 117(ב), במקום "לפי סעיף 203א" יבוא "לפי סעיף 377א".

תיקון חוק 6. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984⁷ – (1) בסעיף 68(ב), אחרי פסקה (8) יבוא:
[מס' 44]
" (9) לשם הגנה על ענינו של מתלונן או ניזוק בעבירה לפי סעיף 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁸ ";

⁵ ס"ח התשל"ב, עמ' 95; התשס"ח, עמ' 422.

⁶ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשס"ו, עמ' 391.

⁷ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשס"ו, עמ' 385.

⁸ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשס"ו, עמ' ...

(2) בסעיף 70(ג), במקום "סעיפים 345 עד 358, סעיף 360 וסעיפים 208 עד 214" יבוא "סעיפים 208, 214, 345 עד 352 ו-377א".

7. תיקון חוק עזרה
משפטית בין מדינות
(1) בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998⁹, בתוספת השניה – בפרט ג2, ברישח, המילים " התשל"ז-1977" – יימחקו;
(2) אחרי פרט ט יבוא:
[מס' 5]

"י. עבירות לפי סעיפים 375א ו-377א לחוק העונשין."

8. תיקון חוק איסור
הלבנת הון
בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000¹⁰, בתוספת הראשונה, בפרט (3), המילה "203א, – תימחק.
[מס' 6]

9. תיקון חוק זכויות
נפגעי עבירה
(1) בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001¹¹ – בתוספת הראשונה, בחלק שכותרתו "עבירות בחוק העונשין" – בפרט 2, המילה "203א, – תימחק;
(א) בפרט 7, במקום "375, 376 ו-377" יבוא "374א, 375, 376א, 376ב, 377 ו-377א";
(ב) בפרט 7, במקום "375, 376 ו-377" יבוא "374א, 375, 376א, 376ב, 377 ו-377א";
(2) בתוספת הראשונה א', בחלק א', בפרט 6, במקום "בפרט 7, למעט לפי סעיף 376" יבוא "בפרט 7".

10. תיקון חוק חגבלת
שימוש במקום לשם
מניעת ביצוע עבירות
בחוק חגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005¹², בסעיף 1, בהגדרה "עבירה", בפסקה (3) שבה, במקום "לעיסוק בזנות לפי סעיף 203א" יבוא "לפי סעיף 377א(5)".

⁹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 356; התשס"ח, עמ' 501.

¹⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 293; התשס"ח, עמ' 915.

¹¹ ס"ח התשס"א, עמ' 183; התשס"ז, עמ' 244.

¹² ס"ח התשס"ה, עמ' 426.

מאיר שטרית
ממלא מקום שר המשפטים

אחוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

נספח

ידי

•

•

עמק ברבנות 23, תל אביב
טלפקס/טקס : 077-5243193

פיקס - 0547597753

איתן רחל
פסיכולוגית קלינית מדריכה

מומחית מט' 875 - מדריך מט' 1460
www.rachel-eitan.com

חוות דעת פסיכולוגית

הנדון: אבו רכבה אחלים תפ"ח 13-01-42893

תוכן עניינים

נושא	עמוד
שער	1
תוכן עניינים	2
ניסיון והשכלה של הבדקת	3
משך הבדיקה ומה כללה	4
חומר ותיעוד שעמד בפני הבדקת	4-5
סכס הבדיקה	5-14
פרטים מזיהם	5
הרקע המשפחתי ותולדות העבר	5-7
השכלה ותעסוקה	7
יחסים חברתיים	7
קשרים עם המין השני	8-9
יחסי מין	9
היסטוריה רפואית	9
מחלות נפש במשפחה	9
היסטוריה נפשית ומצב מכחי	9-10
הרגלים	10
חופעה וחתימה	10-11
תוצאות המבחנים	11-14
אבחנות	15-18
דיון	19-21
גורמים המביאים לאלימות	19
גורמים שתביאו לאירוע	19-21
מסקנות	21-22

אני החתומה מטה, איתן רחל ת.ד. 3-0132532, מצהירה בזאת כי ידוע לי היטב שלענין הוראת החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשמעה בבית המשפט, דין תעדה זו כשהיא חתומה על ידי, כדן עדות שבעה שמתני בבית המשפט.

ניסיון והשכלה:

אוניברסיטת תל- אביב תואר MA בפסיכולוגיה
 רשום בפנקס הפסיכולוגים-843
 אישור תואר מומחיות בפסיכולוגיה קלינית מס'-875.
 אישור תואר פסיכולוג קליני מדרך בפסיכ דיאגנוסטיקה ובפסיכותרפיה מס' 1460.
 אישור תואר פסיכולוג רפואי מדרך בפסיכ דיאגנוסטיקה ובפסיכותרפיה מס' 943.
 למידת קורס MA שיקום ראש פרופ' וקיל אוניברסיטת בר אילן - 2003-2004.
 אבחון מירופסיכולוגי לימודי MA - פרופ' וקיל אוניברסיטת בר אילן - 2004-2005.
 קורס שומעת חופשית ברופתולוגיה לימודי MA - ד"ר דעאל האוניברסיטה העברית ירושלים. 2003-2004.
 קורס שומעת חופשית בלימודי MA מבנים ותהליכים (מוחיים) - פרופ' בנטין האוניברסיטה העברית ירושלים 2003-2004.
 עבודה במחלקה כיר פסיכיאטרית זמינהוף החל מ-1977
 עבודה בב"ח גהה מחלקה סגרה 8-1978.
 מנהלת השרות הפסיכולוגי בקופ"ח זמנהוף.
 פסיכולוגית מדרכה המחלקה לבריאות הנפש רמת חן - משנת 1984.
 אוניברסיטת תל- אביב החוג לפסיכולוגיה- מורה מהחוג, אבחון שנה שנייה מסגרת לימודי MA (משנת 1984 עד 1992).
 תברה בוועדה המקצועית לפסיכולוגיה קלינית בשנים 1994 - 2000.
 תברה בתברה הבינלאומית לחרשך.
 תברה בתברה האירופית לחרשך.
 תברה בקבוצת דיון בינלאומית בחרשך ומבחים מספים החל משנת 1997.
 תברה בקבוצת דיון FORENSIC PSYCHOLOGY.
 תברה בקבוצת דיון בינלאומית ליכר פסיכולוגיה.
 מתן השתלמות באבחון לפסיכולוגיות מדרסת החל משנת 1999 עד 2008.
 מתן קורס רורשך בשיטת COMPREHENSIVE SYSTEM לפסיכולוגיות מומחיות החל מאוגוסט 2001 עד 2003

2.1. תאריכי בדיקה:

לצורך חוות הדעת ערכתי 4 מפגשי אבחון קליני עם הנבדקת במקום מעצרה בכלא בזה תרצה, כמפורט להלן:

- 2.75 – 7.4.14 שעות
- 4.5 – 12.5.14 שעות
- 4.5 – 26.5.14 שעות
- 2.5 – 9.8.14 שעות

סה"כ משך הבדיקה = 14.25 שעות

2.2 הבדיקה הפסיכולוגית כללה:

1. ראיון קליני
2. עריכת המבחנים הבאים: מבחן אינטליגנציה וקסלר III-WAIS, במד, חרשך, TAT וציור אדם.
3. מסמכים שעמדו לרשותי
4. ניתוח תומך המסמכים שהיו בידי

2.3 המסמכים שעמדו לרשותי:

- כתב אישום – אישום ראשון רצח בעלה
- אישום שני- איומי דקירה בעל ראשון בגיל 16
- 20.33-3.1.13 חקירת המשטרה (חלק א)
- 23.48-3.1.13 חקירת המשטרה (הודעה שניה)
- 4.1.13- חקירת המשטרה - שיחזור
- 11.39-8.1.13 חקירת המשטרה (הודעה שלישית)
- 13.16-8.1.13 חקירת המשטרה
- 11.30-15.1.13 חקירת המשטרה
- 12.14-19.1.13 חקירת המשטרה
- 13.27-19.1.13 חקירת המשטרה
- 14.04-14.4.13 חקירת המשטרה
- 10.35-10.12.13 חקירת המשטרה
- 4.1.13 מכתב מחלקה דחופה- בי"ח סורוקה – פסיכיאטר ילדים ומער ד"ר משה לכיש
- מכתב שחרור אשפוז | סורוקה ליום מ 5.5.12 עד 6.5.12- לאחר ניסיון אובדני
- מכתב שחרור אשפוז || סורוקה ליום מ 29.9.2012 עד 30.9.12- לאחר ניסיון אובדני
- חוות דעת פסיכיאטרית – 4.4.2013 ד"ר סל שלטון מטפל, ד"ר לואיסה בליבק מנהלת מחלקה, בי"ח גהה.
- סכום מחלה 4.4.2013, בי"ח גהה
- מפגשים במחלקה- ביח גהה

- 13.3.13 - מוחן כהן אנגלשטיין, ק.מ.ב. ע"ס מעצרים בכירה שרותי מבחן למער בש לז"ר לזאסה בלביק מנהלת מחלקה מער, ביח גהה.
- 21.3.13 - הערכה חיטכית- רופת גל מחנכת הכנה בי"ח גהה, זנועה עופר מנהלת המרכזותינכי בי"ח גהה.
- בדיקות מעבדה בבלינסון בזמן אישפוחה בגהה.

האנמזה נלקחה מהנערה עצמה, ומהמסמכים שעמדו לנגד עיני.

3. סיכום הבדיקה

א. פרטים מהים:

ילידת 25.8.95, בדואית, התגוררה ב"תל שבע", המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה, מאופיינת בקשיים פסיכו- סוציאליים הסללים מצוקה כלכלית, הזנחה ואלימות. היא העשירית מבין 14 אחים. נשרה מבית"ס בסוף כיתה ז'. לדבריה הייתה קורבן לאלימות פיזית ומילולית. עד היום הייתה נשואה פעמים בניגוד לרצונה, וסבלה משני הבעלים מאלימות פיזית ומינית. נישאה לראשונה בגיל 16, ובשנית, בהיותה בת 17, בימאר 2013. ביצעה ניסיונות אבדניים. כיום עצורה בכלא טוה תרצה באשמת רצח של בעלה השני. הייתה קטינה בעת המעשה.

ב. הרקע המשפחתי

משפחת המוצא

1. האב יליד 1954, סיים 8 ש"ל. עובד כאיש טיפול ותחזוקה בבית"ח הוטרנרי בעומר, מזה 25 שנה. מצב בריאותי תקין. בעבר נשפט על גניבה. אחלם מתארת את אביה כאדם אלים, שנהג להכות אותה, את אחיותיה ואת אמה לעיתים שכיחות. לדבריה כל הבסת בבית חיו כמו חיות ולא כבני אדם. כעס רב על אביה, מתארת אותו כחמדן, "חזיר" שלא אכפת לו מבנותיו, חיתן אותה פעמיים, בגלל הזהב והכסף שקבל עברה. בהיותה בבית לא הגן עליה מפני אלימות אחיה, הרגישה חסרת אונים. לא בא לבקר אותה בכלא, לו ולאחיה לא אכפת שהיא בבית הסוהר.
2. אמה ילידת 1959. מעזה, סיימה 7 ש"ל. עקרת בית. סובלת מסכרת ונוטלת טיפול תרופתי. לדבריה היחסים בין ההורים אלימים. האב מכה את האם, ומאחר והיא חלשה ממנו היא מחזירה לו קללות. אומרת שרוצה לעזוב את הבית אבל לא עוזבת. כעס רב גם על אמה. טוענת שאמה ניצלה אותה לעבודות הבית, ולכן לא אפשרו לה ללמוד בבית הספר. אישה שלא נתנה לה אהבה, והגנה.

3. אחלם מרגישה כעס רב על הוריה, בגלל חוסר אהבה, ניצול והזנחה משני הוריה.
4. האחאים - לאחלם 4 אחיות ו-9 אחים בטווח גילאים 10-36. מרביתם נשרו מביה"ס היסודי סרם סיומו. לדבריה חלק מהבנים למדו וחלקם לא רצו והפסיקו. ממסמך מור כהן אנגלשטיין ק.מ.ג. ע"ס מעצרים בכירה שרותי מבחן למער ב"ש, עולה כי "3 מאחיה הבוגרים עובדים והיתר מובטלים. 4 מאחיה היו מעורבים בפלילים כבגירים. מדווח הרווחה עלה כי משפחתה של אחיה הגדול (יליד 1981) מטופלת על רקע הזנחת ילדים ואלימות במשפחה". לדברי אחלם האחיים והאב הרסו לה את החיים. הם הרבו להכות אותה. מתארת כי אחיה הגדול היה האלים ביותר. הראתה לבוזקות צלקות על הגוף. סבלה מכאבים רבים אך לא הרשו לה לקבל טיפול רפואי. בעקבות מכות של אחיה הבכור לדבריה עוד לפני גיל 16 עשתה ניסיון אובדני ראשון. חתכה את הידיים עם סכין, אבל לא קרה לה כלום ולא ספרה על כך. רצתה להתחלק על אחיה במשטרה לאחר שהכה אותה כאשר רצתה להתגרש לראשונה, לדבריה אביה אמר זה לא יעזור לה שיצא מהכלא יגיד לאחיה שיהרוג אותה. בוכה כאשר מספרת זאת, ואומרת אף אחד מהאחים שלה לא היה איתה. לדבריה כל הבנות בבית סבלו מאלימות פיזית מצד האחיים, וגם אחיה הצעיר בן 10, ואח נוסף "אח מסכן", לא הייתה מסוגלת להסביר מה מצב, רחשם שהוא מפגר, "הוא מתנהג כמו משוגעים, הוא מלד ככה". אומרת כי האחיים אלימים כי "יש להם את האלימות הזו מאבא שלי".
- 2 אחיות מבוגרות ממנה - נישאו. הגדולה נשאה לגבר שיש לו אישה מספת, שהן מסוכסכות ביניהן. מסופלת ב-6 ילדים. לדברי אחלם גיסה צועק ומרביץ לאחותה. לא רוצה להתגרש. משארת בגלל הילדים.
- לפי אחלם האחות השנייה בת 25 - הייתה נשואה למשהו אלים - שהרביץ לה לקח את הזהב ועכשיו התחתנה עם בן דודה שלה שגם הוא מרביץ לה ולוקח לה את הכסף. כרגע הוא בבית סוהר כי אחות בעלה התלוננה עליו שהוא אנס אותה. במשפחתם לא ידע על כך קודם. יש לה 4 ילדים והיא אצל אביה. לא עובדת, מתקיימת רק מביטוח לאומי.
- אחלם שוללת פגיעה מינית בה או באחיותיה ע"י משהו מבני משפחתה. לדבריה אחותה הצעירה בת 15 שכבה עם גבר שהכניס אותה להריון, חוק, שהיה בן 17. אחותה רצתה להימלט מהבית. אומרת שהבחור לא מהמשפחה שלהם.
- דודתה, אחות אביה, גקשה מאביה שישרוף את אחותה הצעירה בגלל כבוד משפחה. אמה התערבה לסובת הבת. הם נשאו, כיום הוא בבית סוהר על גנבות של מכונית.
5. לדבריה בני המשפחה אינם מבקרים אותה בכלל למעט אמה, אחיה בן ה-22, אחותה בת ה-12, ואחותה בת ה-15. אומרת שאמה באה כדי שתוכל להביא את האחיים הקטנים, ולא מפני שאכפת לה מאחלם.
6. אחלם אומרת כי אמה מענה, שם גרה כילדה צעירה. אינה זוכרת תאריכים ואומרת שגרה בעזה עד סביבות גיל 12 (ממצא זה אינו תואם את הכתוב במסמכים השונים), ואז עברו לתל שבע. בתל שבע הייתה להם טלוויזיה. אהבה לראות ACTION, זה מפחיד כזה, סרטי SPIDERMAN, וגם סרטים מצוירים. חושבת שהחלה לראות סרטים כאלה בגיל 15.

7. לאחיה אחמד המבוגר ממנה בשנה היה playstation וגם היא ואחיותיה שחקו בזה.
8. לחלק מהבנים יש מחשב, אבל לא אינטרנט. לבמת לא היה מחשב.
9. הבית מצד אחד היה נוקשה כלפי הבמת, אסר עליהן לצאת או לשבת בבית עם גברים שהתארחו אצלם. מצד שני היה חוסר גבולות ברור. גיסתה חמאן, הזמינה אותה ואת אחותה הצעירה ממנה לביתה לצפות בסרטי פורט.
- אחלם לא בסוחה בת כמה הייתה. במביבות גיל 16, (קודם לנישואיה הראשונים) לא הייתה מתגרה מהסרטים. זה היה מסקרן, אבל היו סרטים שהבחורה שכבה בקבוצה עם מספר גברים. שוללת ראית סרטי סאדו מאוז. לדבריה לגיסתה יש גם עיתונים כאלה. אחיה נהג לצפות בסרטים אלו עם אשתו, אבל לא ידע שהן רואות את הסרטים.
10. מספרת כי גיסתה חמאן מרב שהיא רואה סקס "היא שוכבת עם אלף גברים ואחיה לא יודע". יתכן שאומרת זאת על גיסתה כי יודעת שתבחור אותו אהבה בקשר עם גיסתה, וכועסת על כך.

סכום הרדע המשפחתי

משפחה מוכרת לרווחה על רקע מצוקה כלכלית, הזנחה, ואלמנות פיזית ומינית. חסר השכלה. אחלם גדלה בסביבה עבריינית. בחברה עם התנהגות לא עקבית. מצד אחד מקשות ואיסורים רבים, מצד שני חוסר גבולות. הרושם שיש הסתרת מידע, ואי אמירת אמת במשפחתה.

ג. השכלה ותעסוקה

לדבריה לא למדה בבי"ס כלל, עקב התנמדות הוריה. אחלם טוענת כי אמה רצתה אותה בבית כעוזרת בית. לקצינת המבחן (על פי דו"ח שמשלח לבית החולים גהה) אחלם אמרה שסיימה 7 שנות לימוד, הייתה תלמידה טובה, התנהגותה הייתה טובה, אהבה ללמוד. הפסיקה את לימודיה בכיתה ז' בניגוד לרצונה מאחר שהוריה העדיפו שתהיה בבית ותדאג לצרכי המשפחה. לדברי הוריה אחלם התקשתה בלימודים. כיום לומדת בכלא עברית, לשון, חשבון ציור, ריקוד ועוד.

מעולם לא עבדה מחוץ לבית. אביה אסר על בנותיו לעבוד מחוץ לבית, כי פחד שתפגושנה גברים.

ד. יחסים חברתיים

מעולם לא היו לה חברות כי לא יצאה מתבית. שחקה עם אחיותיה. תברה של אחותה הצעירה שנישאה. את מקומן של החברות מילאו בעלי חיים. גידלה 2 חתולים, טיפלה בהם מאז שהיו קטנים. גם בכלא היא בפינת החי, מאד אוהבת זאת, ללטף את החיות. עם החיות לא מרגישה לבד.

לדבריה בכלא התחברה עם ערביה בת 40, עמה היא משוחחת. אומרת שאינה זקוקה לעוד חברות.

[Handwritten signature]

הגבר הזה היה גרוש על רקע אלימות שהפגין כלפי בת זוגתו הקודמת. בשבועיים הראשונים לנישואיהם התנהג אליה בצורה חיובית, אך לאחר זמן קצר החל לנהוג כלפיה באלימות פיזית ומינית. בעלה שכב איתה בסכסוך. לא רצתה לשכב איתו כי לא אהבה אותו. לדבריה מאד סבלה בנישואים אלו גם מבעלה, גם מאימו שהתעללה בה וגם מאחיותיו, שהפס אותה לשפחה שהייתה צריכה לנקות כל הזמן.

גם בבית הורה רכבה על אופנים, שחקה כדור רגל עם אחיה הצעירים יותר. בעלה לפעמים הרשה לה ללכת לבד להוריה אך ברב הזמן נעל אותה. נהגה לברוח משם ואביה החזיר אותה. אחולם רצתה להתגרש מבעלה הראשון ובקשתה זו נענתה במכות. היא הרגישה חסרת אונים, חסרת תנועה ונאחזה בלבוש הוריה.

ספרה כי בין 2 המעלים שהיו לה, היה לה קשר עם בחור שאותו מאוד אהבה ועמו רצתה להתחתן. הבחור חבר של אחיה וכל המשפחה הכירה אותו. מתארת שיצא מבית הסהר בא לאחיה לספל באוטו שלו, ואמר לה שרצה להתחתן אתה. זאת אחרי שהיו בקשר טלפוני אביה סרב לחתן אותם כי היה בבית סוהר. חושבת שישב על סמים. אחיה הוואד בן 24 צדד בהם כי הוא היה חבר שלו. אמר שהוא בחור טוב. אומרת כי התעצבנה כשסירבו לחתן אותה עמו. כאשר עשתה ניסיון אבדי בא לבקר אותה בבית חולים, ורצה לשכב איתה. סירבה ואמרה לו שלא תשכב עם גבר שאינו בעלה.

סוּעַת כִּי מֵל הַגִּבְרִים אוֹתוֹ דָּבָר, אִין לַצְפוֹת לְמִשְׁחָה טוֹב. קֶשֶׁה לֵּה לִסְמֹךְ עַל הַגִּבְרִים, לְמִרוֹת שְׂמָאד הָיִיתָ מִצֵּה לִסְמֹךְ עַל מִשְׁחָה טוֹב לְמִשְׁחָה טוֹב.

חושבת הרבה על המקרה ואומרת לעצמה "הלואי שהגלגל היה חוזר, הייתי בורחת גם במחיר שיתפסו אותי ו'הרגו אותי', או מתאבדת או מתה לא הייתי עושה את זה שוב."

בכלא הכירה בעזרת חברתה, אסיר, שרצח את הבוס היהודי שלו בהיותו קטין. אומרת שהוא השתקם בכלא, עשה בגרות ולומד עכשיו בכלא פסיכולוגיה. אבל גם עליו אין לסמוך. אמר לה שלא יעזוב אותה אף פעם, ואחרי מריבה עימו לא התקשר אליה. רבה איתו כי לא תמיד יש לה סבלנות אליו, הוא חוקר אותה על משפחתה ועל הכלא, ורוצה ללמד אותה דברים ולא תמיד רוצה. בפגישה האחרונה ספרה כי הם שוב ביחד.

13. יחסי מין

וסת ראשונה בגיל 16. אמר בבית שכל אחת שיש לה מחזור מחתנים אותה. לכן הייתה צריכה להתחתן.

לדבריה מעולם לא היה לה קשר מיני לפני הנישואים, או מחוץ לנישואים, כי יש איסור חמור, כבוד המשפחה.

קיימה יחסי מין לראשונה בהיותה בת 16 ולשלושה חודשים ברגע שנישאה. מספרת כי בפעם הראשונה התביישה ולא רצתה, אבל הוא בכל זאת שכב אותה והיא לא התלוננה. כאב לה בפעם ראשונה. האחייות שלה הסבירו לה שיכאב לה. ירד לה דם... ידעה מאחייות שלה שזה יכול לקרות. בהתחלה הגעיל אותה משום שלא ראה כל כך טוב "געע בידיים שלו והיה מגעיל". לא אתבה אותו, לכן לא נהנתה במיטה. אבל יכלה לשכב איתו כל עוד היה בסדר איתה.

בשבועיים הראשונים זה היה נסבל. אבל אח"כ בהשפעת אמו הפך לאדם אחר והיה אליים. הכה אותה, והתעלל בה.

עם בעלה השני שכבה כאשר אנס אותה.

13. הסטוריה רפואית

אין מה לציין. בריאה למעט הצטננויות וכו'.

13. מחלות נפש במשפחה

קשה לקבל מידע מדויק ממנה. חושבת כי אחיה הוואד בן ה-24 עשה מספר ניסיונות אובדניים. עבד בת"א - כסבח. אולי שנתה עם תברים שלו היהודים. שנתה או אולי השתמש בסמים והגיע הביתה חולה מאד - רצה לשתות בבזין, פחדו שרוצה להתאבד. אשפזו אותו, לא יודעת היכן, היה אצל פסיכיאטר. בכל פעם שאחיה מתעצבן ורוצה לעשות לעצמו משהו לוקחים אותו לבית ומטפלים בו. היה כאילו עם סתירות נופל על הרצפה. האחים שמרו עליו. רוק. עכשיו בבית עובד כצבע.

למעט אח זה אינה חושבת שיש תחלואה פסיכיאטרית במשפחה.

13. היסטוריה נפשית ומצב נוכחי

לדבריה בעקבות מסת של אחיה הבכור בגיל 16 עשתה ניסיון אובדני. חתכה את הידיים עם סכין, אבל לא קרה לה כלום ולא ספרה על כך.

ביצעה ניסיון אובדני II בגיל 16 ו-8 חודשים לאחר חצי שנה של נישואים שנכפו עליה. אושפזה בבית סורוקה. ביעוץ פסיכיאטרי - ד"ר וינשטיין - המליץ על התערבות מידית של עובדת סוציאלית, שילוב מרכז לנפגעות תקיפה מינית, ויעוץ פסיכיאטרי חוזר. (מכתב שחזור אשפוז I סורוקה)

ניסיון אובדני III, בגיל 17, 2 - 4 חודשים לאחר ניסיון אובדני שני. פסיכיאטר לא התרשם מהפרעה פסיכוטית או דיכאון מגורי ושוב הייתה המלצה להתערבות סוציאלית ומעקב פסיכיאטרי. (מכתב שחזור אשפוז II סורוקה)

שני הניסיונות האחרונים היו ע"י בליעת כדורים, כאשר היא אומרת שזה היה מחוסר אונים, לאור הסבל שלה עם בעלה הראשון בשל אלימות פיזית ומינית, וסירוב משפחתה לבקשתה להתגרש. טוענת כי זה היה אמצעי לחץ על משפחתה. למרות ההמלצות אחרים לא סופלה. אומרת שלא ידעה כי היו המלצות כאלה, אומרת כי אביה בחיים לא היה מתן לה לצאת מהבית, גם לא לטיפול.

נישאה בשנית בביגוד לרצונה, סמוך לגירחיה מבעלה הראשון. יום לאחר חתונתה לבעלה השני, ב-3.1.13 מצרה בחשד לרצח בעלה. למחרת נבדקה ע"י ד"ר לכיש משה- פסיכיאטר ילדים: "בבדיקות קודמות לא הייתה עדות לפסיכופתולוגיה מאגורית, לא הייתה עדות להתנהגות תוקפנית כלפי הזולת, או כוונות לפגיעה באחרים או בעצמה." בבדיקה ב-4.1.13 בלט חוסר תאימות באפקט בהתייחסות למעשה, מהלך חשיבתה נוטה לעקיפת. התשובות ארוכות. יש ייאוש ופסימיות, במהלך הבדיקה השיפוט חלקי. בבדיקה של החתומה מטה אהלם מתארת שסובלת מפחדים. אינה יודעת ממה מפחדת לדבריה מפחדת מכל דבר.

"אפילו מול שופט מפחדת- מול רופא או הקצין- דופק לי הלב, חודרת, כאילו רוצים לעשות לי משהו ולא עושים לי כלום. גם מנשים חזקות פוחדת." מביעה משאלה להיות חזקה יותר, שתוכל לעמוד על שלה. מרגישה שהיא גמורה. גם מהבדיקה פוחדת, פוחדת שתקליט אותה, ותגרום לה נזק.

אומרת כי אין לה אמון באנשים.

מרגישה חסרת פאנה, כל החיים שלה פאנה, אין לי אבא ואימא, וסוף החיים שלי אני בבית סוהר. ממררת בבכי כאשר מדברת על כך. לפעמים יושבת לבד ובוכה, נמאס לה. שוללת מחשבות אובדניות ואומרת "היום לא רוצה למות" רוצה לצאת מהכלא, להשתקם.

3. הרגלים

שוללת שימוש בסמים ובאלכוהול. סיגריות החלה לעשן בית סוהר - עישנה כמעט קופסא וחצי עכשיו ירדה. אומרת שהיא מתעצבת במקום, יושבת מעשנת ונרגעת. אם לא נרגעת מספרת לאחותה הקטנה בת ה-15, אליה היא קרובה ביותר. בעבר כשהייתה מתעצבת - צעקה וקללה, כמו אמא שלה. אבל אמה גם מרביצה. והיא לעומת זאת מעולם לא הרביצה מכות לאיש.

3א. הופעה והתנהגות במהלך הפגישות

לידת 25.8.95, נראית מבוגרת לגילה, גבוהה, שמנומנת, יפה, עם עיניים שחורות גדולות, מאופרת. בפגישה הראשונה הייתה יחסית שקטה. למרות שהתנאים הפיזיים לבדיקה לא היו מתאימים, והיה רעש מבחוץ, לא התלוננה ולא התרעמה.

היא צריכה להיות חזקה יותר, לא להיראות חלשה, לא להיראות פחדנית, לא להיראות חסרת אונים.

יוצרת קשר עין, ומשתפת פעולה. יחד עם זאת הקשר עמה לאורך כל הפגישות היה מאופק. לא נידבה מידע אלא אם כן משאלה ישירות, וכאשר השיחה נגעה בחלקים רגשיים שלה היא נפתחה והרבתה לספר על כך, באפקט תואם לעתים מלווה בכי. כמו כן, בעת ביצוע המשימות מושפעת מאד ממצבה, מתרחקות מהמטלה וגולשת לדבר על הכלא, ועל מצוקותיה שם, או מצוקותיה בחיים.

במהלך המבחנים השתדלה מאד להצליח, במבחן הבמדר מחקה פעמים רבות והעתיקה מחדש כאשר לא הייתה מרוצה מהתוצר של עצמה, ולכן הייתה מאד איטית בעבודתה. בקשה סרגל גם פה וגם כשנתבקשה לצייר.

כאשר התקשתה במבחנים קוגניטיביים, או לא הצליחה במשימה לאורך המבחנים, חייכה חיוך נעים מביש. כאשר דרגת הקושי עולה במבחנים היא מאנחת. נבהלת כאשר עומדת בפני מסלול שנראות לה קשות או שידעת שיש לה קושי בהם כמו במבחן בחשבון מיד אמרה "אני לא טובה בחשבון", ואכן היא נעזרת באצבעותיה לצורך חישוב.

היה הבדל בין המבחנים הקוגניטיביים להשכלתיים. הייתה באי שקט פסיכו מוטורי כאשר קבלה בחרשך כרטיס המתייחס למין, ואי השקט הזה נמשך גם לכרטיס הבא. היא התקשתה ואמרה שזה מעייף אותה. לעתים הייתה מעדיפה להפסיק את המבחנים ההשכלתיים, למרות זאת שתפה פעולה.

המידע שמסורת אים תמיד מדויק ולעיתים אים תואם את המידע שהתקבל מרשויות החותה. נראה כי אחלם מושפעת גם מכל ה"ייעוצים" שמקבלת בכלא. ייתכן כי היא עצמה שביה בסיפורה ומאמינה להם. לכן גם שהבדקת אמתה אותה עם סתירות במידע לא הייתה מתבלבלת ומתוכחת שמה שאומרת עכשיו הוא הנכון.

יש להבהיר כאן, כי הדברים נקבעים כאמיתיים כאשר יש תקפות מצטלבת, עם מידע נוסף ו/או עם תוצאות המבחנים.

בנוסף במבחן בחשבון בו התקשתה מאד, ותפקודה היה נמוך, פתאום ענתה נכון ומידית על 2 שאלות קשות יותר, הרשם שלי היה שהצצה בספר וראתה את התשובה. לא הייתה מסוגלת להסביר איך הגיעה לתשובות האלה. שאלתי אם ראתה את התשובה בספר, צחקה ואמרה שלא.

לפגישה האחרונה הגיעה באי שקט, כססה ציפורים בעצבנות, ומבטה היה נגה. באופן כללי אחלם נראית שקטה ורגועה ולעיתים מסתקת. יש משאים שמיד מעלים את זעמה, ואז טון דיבורה עולה.

מגיבה לחיזוקים חיוביים ואז היא פחות הגנתית. זקוקה להרגשה שמקבלים אותה. עושה רשם שהיא בעלת אינטליגנציה ביחסית גבוהה.

3 יב. תוצאות המבחנים

לפני ניתוח התוצאות כמה מילים להבהרה לבית המשפט - לגבי מבחן הוקסלר

ציוני IQ וציוני אינדקסים במבחן אינטליגנציה

ציון +130 מבטא תפקוד ברמה מעולה ביותר (מחוננות)

ציון 120-129 מבטא רמת תפקוד מעולה

ציון 110-119 מבטא תפקוד ברמה בינוני גבוה

ציון 100 - 90 מבטא תפקוד ברמה ממוצעת

ציון 89-80 מבטא תפקוד ברמה בינוני נמוך

ציון 79-70 מבטא תפקוד ברמה גבולית

ציון 69 ומטה מבטא תפקוד ברמה נמוכה מאד (פיגור)

המושג של רמה ממוצעת יכול להטעות אנשים עם IQ של 100 שהוא ציון ממוצע אינם יכולים לסיים בסי' תיכון בכוחות עצמם. על מנת לסיים בסי' תיכון מדרש ציון מינימאלי של IQ 115, על מנת לסיים אוניברסיטה מדרש ציון מינימאלי של IQ 120. הציונים השקולים של תתי המבחנים במבחן וקסלר WAIS-III, נותנים למדד השוואתי לפי גיל ורמות. אין מדובר סגן בסקאלות של ציונים כמו בבית ספר סקלה מ 0-10. סקאלות הציונים השקולים היא בטווח של 1-19, כאשר יש תתי מבחנים שהתקרה בהן נמוכה יותר והציון המכסימלי הוא רק 18 או 17. פרצנטילה משקפת עד כמה % באוכלוסייה מעליה. דהיינו פרצנטילה 90 אומרת שרק 10% מעליה. פרצנטילה 2 אומרת כי 98% מהאוכלוסייה מעליה.

ממצאי המבחנים

אחלם מתפקדות ברמה אינטליגנציה גבולית (גבול פיגור) $IQ = 74$ פרצנטילה 4, כאשר אין פער בין תפקודה המילולי לתפקודה בתחום הביצועי. הרשם המתקבל כאן מוטעה. יכולת האינטליגנציה שלה גבוהה מכך. ישנם פערים מאד גדולים בין תתי המבחנים השונים אשר מורידים את תפקודה הכללי. תפקודה יורד הן בגלל פגיעה ביכרון העובד (קשב וריכוז) פרצנטילה 3, והן בגלל ירידה במהירות העיבוד (פרצנטילה 3). בנוסף יש לזכור שמבחן הוקסלר מושפע מלמידה בית ספרית- שהיא לזקה בו. סובלת מליקוי למידה חשבוני בו מתפקדת ברמת פיגור, עם צורך לחשב באצבעות. גם ידיעותיה ברמת פיגור, המשקפות סביבה תרבותית דלה, חוסר גירויים, וחוסר למידה פורמאלית. רמת הישגים נמוכה. אוצר המילים שלה ברמה נמוכה. כזכור עברית לא שפת האם שלה. יחד עם זאת בבדיקה לא הייתה עמה בעיית שפה. מדברת עברית בצורה חופשית. יש לציין כי בכלל למדה עברית וניתן ליחס זאת ללמידה בכלל. גם בחלק הביצועי יש פערים גדולים. נע מבינוני גבוה עד פיגור. במבחן בו הייתה צרכה לשים לב לפרטים ולומר מה החלק העיקרי שחסר בתמונה תפקדה ברמה בינונית גבוהה. עירנות רבה לפרטים מצויה אצל אנשים פרמדיאליים אשר צרכים לעמוד על המשמר ולקלוט היטב את הסביבה. במבחן קוביות הדורש יכולת לאנליזה וסינתזה, יכולת תכנון תפקדה ברמה נמוכה. נבהלה מהמטלה, וכאשר דרגת הקושי עלתה, עבדה בחוסר תכנון, בייסוס וטעייה, ונכשלה. בולט חוסר הבנה של סיטואציות חברתיות, שם מתפקדת ברמת פיגור, יש קושי בהבנת רצף אירועים קושי באינטגרציה של מצבים מורכבים, ובשיפוט חברת. אינה קולטת רמזים לא מילוליים וזקוקה שיגידו לה את הדברים ברחל בתוך הקטנה. יש לה קושי לעשות אינטגרציה, חשיבתה ילדותית, פרסברטורית (חזרתית), היא אינה מסוגלת להתנתק ממחשבות מסוימות, וחשיבתה דיכטומית- רואה הכול בשחור לבן מבלי יכולת לראות את הגוונים. כמו כן חשיבתה מאד מושפעת ממצבה הנפשי, והיא מועסקת בעקר בזאת. לדוגמא, לשאלה מדוע אדמה בעיר עולה יותר מאדמה בכפר- לא הייתה מסוגלת לקלוט את השאלה כי כפר מיד מחזיר אותה למוצאה וענתה: "בכפר כי שם ערבים נבזאים ואוהבים כסף מוכרים בהרבה, יש סאלה שלא אוהבים כסף מתנים פחות. הנבזאים אוהבים כסף... אוהבים שיהיו יותר... (בכעס) קמצנים". צורת חשיבתה אופיינית לטיעוני טיפוח - ניכר שלמרות תפקודה הנמוך יש לה יכולת אינטליגנטית שניתק לפתח. זכירתה החזותית מעל הממוצע, וכן גם הלמידה האינסטינקטית שלה מעל לבינוני (למידה אינסטינקטית או למידה אקראית, היא למידה שלא לומדים בכוונה ללמוד, אלא באקראי).

אחלם היא תנת מארגנת. דהיינו סורקת את הסביבה ללא תכנון ובמהירות. לא אוספת מידע ולא עושה אינטגרציה של המידע לפני שפועלת. אנשים כאלה יכולים לעתים קרובות לפספס רמזים חשובים שקיימים בשדה הגירוי. יש להם לכן פוטנציאל גבוה יותר לשגות וזה מוביל לדפוסי התנהגות פחות אדפטיביים. לעתים נסילות סיכונים, שיפוט לא טוב, ועל פני השטח הם נראים אימפולסיביים, אבל הם פשוט לא לוקחים בחשבון את כל הרמזים הקיימים. מצטרפת לזאת הראיה הדיסטומית והפשטנית הלא בשלה, של ראית שחור ולבן. הנטייה שלה לפעול מיידית, בצורה ישירה ופשטנית מובילה לבעיות בהתנהגות.

לאחלם הפרעות בשיפוט המציאות. היא אינה רואה את המציאות כפי שאחרים תופסים זאת, גם במצבים מאד ברורים. למרות האמור פה שיפוטם אינו פסיכטי. השיפוט יורד בעיקר כאשר הוא מושפע מצרכים פנימיים כגון צרכי תלות לא מסופקים, חוויות ילדות טראומטיות, וחרדות ממין. דהיינו, במצבים בהם תהליכים פנימיים מפרעים לה לתפוס את המציאות בצורה תקינה, הללו יכולים להביא לידי התנהגות בלתי מסתגלת, לא תואמת ולא יעילה, ואז צפוי עימות חברתי.

עם זאת, יש להדגיש ולציין כי אין לאחלם הפרעות בחשיבה האופייניות לסכיזופרנים, ואין ביזאיות בחשיבתה.

כשהיא בלחץ היא נוטה לברוח לפגסזיה, ואז חשיבתה אינה פרוחוקטיבית, ויכולה להתביל לידי תוצאות עם אמוציות שליליות.

אחלם נעדרת כוחות אגו - היא בעלת סף תסכול נמוך, ללא יכולת לסובלימציה. מצבים של לחץ כרוני או/ו אינטנסיבי יכולים להביא אותה לידי חוסר קונטרול ואימפולסיביות.

לאחלם אין כלים לתיעול האפקט שלה. היא בולמת את רגשותיה במרבית הזמן, אינה מחוברת אליהם ואל צרכיה. פחד שאם תתחיל בביטוי רגשי לא יהיה לזה סוף, ולא שליטה. הדברים מצטברים ותחת לחץ היא תהיה אימפולסיבית.

לאחלם דימוי עצמי נמוך במיוחד. חווה את עצמה נחותה לעומת אחרים, היא תופסת את עצמה קטנה, וחרדה בעולם הגדול, תחושה של חוסר ביטחון בסיסי, תחושה של חוסר מוותאמות ופחד לתפוס מקום.

חווה את עצמה כג'וק דחוי, קטן אשר צריכה להגן על עצמה. יש עדות לתוקפנות הגנתית. מרגישה כבחורה מכוערת, שאיש לא רוצה אותה. עם דימוי גוף שלילי, רצון להיות רזה, יש עיסוק במשאים מיניים, חושך, נרקסיסטי התואם את גילה.

אחלם עם נטייה לחוות דיכאון. אין עדות לדיכאון מג'ורי, ברם יש דיכאון על רקע חסך ועזובה מתמשכים. כפי שמתארת בסיפורי ה TAT שוב ושוב: "עצוב בגלל שלבד ואין לו אף אחד. אולי חושב שיהיה לו משפחה, אמא ואבא שיתם לו אהבה וחיבוק והכל". "ילדה בוכה, כנראה יש לה חיים קשים אולי, והיא יחידה אין לה אף אחד, מצפה שיהיה לה חבר, או אפילו חיה, כלב או משהו, אף אחד לא מרגיש אותה, לא מבינים אותה."

מרגישה בדידות עצומה מלווה בריקנות. "הלב שלי חסר ואין מי שימלא אותו" אחלם צמאה לקשר, לחום ואהבה. "רוצה אנשים שישבו וידברו אתה זיהיה לה משהו"; "2 גברים שלא התראו הרבה שנים ואחד מהם מאד שמח על שוב של חברו לארץ. "חסר לו משהו, ריק לו, רוצה שימלא לו, לא יודע עליו כלום"

מאד זקוקה לאהבה וחום ותעשה הכול על מנת להרגיש זאת, ניתן לעשות עליה מניפולציות. לאורך כל המבחנים עולים צרכי תלות וחזקים לא מסופקים. היא זקוקה למשענת חיצונית, לאישורים, לתמיכה, ואהבה. היא פסיבית והייתה רוצה שאחרים יפתרו את בעיותיה. מרגישה כעס כאשר צרכיה לא מתממשים. תופסת את עצמה כמישהי שמתעצבנת מהר, ואינה חיה בשלום עם עצבות זו. זה חלק המתאר על ידה כלא יפה באישיותה.

אחלם סובלת מפחדים החל מילדותה המוקדמת. היא סבלה מהתעללות, ומזדהה עם צב שיש לו בית מגן על גופו.

אחלם מאוכזבת מאמה. כפי שעולה בסיפורי TAT אמה נתפסת כאלימה, וכאישה שלא תומכת בבתה. כפי שאומרת בסיפור לאם: "את צריכה להרגיש אותי, לרחם עלי, אם את לא מרחמת עלי אז מי ירחם עלי"; מאוכזבת על שאמה לא אפשרה לה להתגרש, וכעסה עליה כאשר הביעה משאלה. האם אמרה בסיפור "גם אני סבלתי עם אבא שלך".

דמות האב והגבר מפחידים במיוחד. יש רמזים במבחנים להתעללות מינית מעבר להתעללות הפיזית; ברם אחלם מכחישה זאת. יתכן שמכחישה כי מפחדת שברגע שתדבר על כך תהיה בסכנת חיים. הסיפורים הבאים ממחישים זאת. בסיפורי TAT רואה "אישה וגבר, אישה על הספסל והגבר בא אליה מאחוריה והיא נבהלה, כאילו פחדה ממשוהו, אמרה מה אתה רוצה ממני. אומר לה תביאי את הכסף והזהב, ואמרה אין לי. אמר שיהרוג אותה אם לא תביאי. נבהלה ואמרה בסדר ונתנה לו, וחשבה למה ככה החיים שלי לא רוצה שיגנבו אותי" (לא רוצה שיגנבו לה את הילדות, את התום, את הסקס וכו' - ר.א.).

בפנטזיה אחלם הורגת את דמות האב, אך לא מצליחה להשתחרר ממנו, הוא מגיע אליה כל לילה "תמיד שהילד ישן אביו בא אליו בחלום ורוצה לגעת בפניו. הילד תמיד פחד כאילו ראה מומיה. והוא אמר לו אני אבא שלך והוא אמר אתה לא אבא שלי, לא מכיר אותך. הילד מבקש שיעזוב אותו, שלא רוצה אותו, אמר לו אבל התגעגעתי אליך ורוצה להיות אתך לפחות בחלום". בהמשך הסיפור כאשר הילד בא עם פחדיו לאמו היא אומרת "שתשים תמיד קוראן שאביר לא יבוא אליך לחלום בכלל". (רמז להתייאה מחדש של חוויות טראומטיות - ר.א.). אלימות הגבר מפחידה אותה מאוד. היא גם חווה את המין כאפקט תוקפני - אבר המין הגברי נתפס כמשוהו מכאיב. הגברים בחוויה מכים, אונסים והורגים". הגבר בא בלילה נכנס אליה דפק בדלת, סגר את הפה שלה ונכנס - אמר לה תשתקי אל תדברי או שאהרוג אותך, אמר לה שתתן לו את כל הכסף, אמרה שתזעיק את המשטרה, שם סכין, ובקש את קוד הכספת. לקח את הכול אח"כ אנס אותה והרג אותה".

אחלם לעיתים סוטה מהמטלות כאשר מוצפת ברגשות שאינה יכולה להכיל אותם ואומרת: כועסת על אבא שלי לא מדברת איתו וכלום, אני לא סולחת לו אף פעם. חושבת שהיא פה בגלל אביה שמכר אותה לגברים אלימים שלא רצתה. אחלם מדוכאת ממצבה, אך מייחלת לעתיד טוב יותר.

יש לה קושי בהתייחסות לגברים. מצד אחד אינה מאמינה בגברים כפי שאומרת: "לא מצפים מגבר שום דבר. כל הגברים ככה, אין גבר טוב. אפילו שיש גבר טוב הוא גם לא טוב, לא יוצא ממנו טוב. את רוצה לסמוך עליו כי אין לך אף אחד. שפוגעים והולכים. אומר אני אתך אל תדאגי ולא אעזוב אותך. כאילו לא אמר כלום. המלה שלו לא שווה". מאידך בחיטך שקבלה הגבר הוא זה שיכול להציל אותה, כי לו הכוח. מפנטזת על בעל טוב, מסודר כלכלית, שהיה להם בית גדול וילדים. בעל שתחיה אצלו כמו מלכה.

יש לה משאלה שמישהי תיקח אותה תחת חסותה, תגונן עליה מפני אלה הרודפים אותה. כמו כן מביעה משאלה כי בעקבות חיזוקים שתקבל תוכל להתחזק נפשית, לעמוד על שלה ולהתמודד מול אלה הרומסים אותה. בראה לי כי משאלה זו קשורה עם התחלת השיקום הנפשי שעוברת בכלא.

4. אבחנות**1.4. – Emotional Deprivation Disorder - חסר רגשי****הגדרה**

סינדרום הטבע מחוסר קבלת דאגה ואהבה, מהזנחה, העדר חום, חיבה, התייחסות, ואישורים מצד הורה משמעותי, הדרושות להתפתחות התקינה.

ילדים אלו לא זפו לדמויות הוריות שמקטת - על דרך החיקוי, ההזדהות וההפנמה - את הנורמות החברתיות המקובלות.

סינדרום זה עלול להיווצר גם במשפחה שבה ההורים חסרי הבנה, חסרי גמישות וחסרי עקביות בחינוך ילדם. חוסר ההבנה וחוסר הגמישות מעוררים בילד תחושות היותו 'עזוב'; חוסר העקביות גורם לכך שהילד לעולם אינו יודע למה לצפות.

במקרים קיצוניים יותר (מהקל אל הכבד), מדובר על ילדים שהתעלמו מהם, שביקרו אותם, שדחו אותם, התעללו בהם פיזית או/ו מינית. פגיעה קשה מצד מי שאמור לשמור עליהם ולטפח אותם. במקרים של התעללות יש חרדה קיומית טראומטית מלווה בחוסר אונים.

יכולת האני' למלא את תפקידו כמרכז מארגן של התודעה ומבנה המפקח על הפעולות נפגם. 'האני' חלש מבחינה ארגונית, הכול נושא אופי של מקריות. התגובות מיידיות, חסרות תכנון ובקרה. תוקפנותם של אנשים אלה היא תגובתית, מקרית ומתחסלת באותה מהירות בה היא עלולה להופיע מחדש.

ילדים אלה, נושאים את כאב החסר לחייהם הבוגרים עם הרגשה שתמיד חסר בהם משהו ביכולת לדאוג לעצמם, להרגיש בטחון, סיפוק ושייכות. בהיותם בלתי נראים, לא כלולים או לא מזוהים, הם חווים חסר רגשי, ריקנות ובדידות ומתנסים, במצבים דיכאוניים זעם, מתשבות או ביסיונות התאבדות.

איפיוני ההפרעה שנמצאו אחלם

1. סבלה מאלומות פיזית מצד אביה ואחיה, ומאלימות מילולית מצד אמה. מצב בו הרגישה חסרת הגנה, חסרת אונים, וחרדה קיומית שכן היו איומים על חייה, במידה ותתלוק במשטרה. באחת הפעמים בה הוכתה ע"י אחיה, ניסתה להתאבד.
2. במבחנים יש רמזים לטראומה הקשורה בהתעללות מינית במשפחה. אחלם מכחישה זאת - הרשם כי הכחשה זו נבעת מחרדה עצומה לחייה, במידה והדבר ייחשף על ידה. יש חרדה מגברים, הנתפסים על ידה כמתעללים, אנשים ורצחנים. יש חרדות ממין. המין בחווה כאקט ותוקפני, מכאיב ומסוכן.
3. למרות החרדה מגברים יש לה צורך חזק להיות מאהבת, להרגיש שייכות והגנה על ידי הגבר כל יכול. היא נעה בין שני הקצוות כאשר אינה מגשימה את תקוותה, והחסר, והריק הפנימי תופסים מקום חזק, היא מתמלאת בזעם, בדיכאון ואף עשויה להגיע לניסיונות אובדניים.
4. יש לה גם אכזבה מהאם, תפיסה כי אמה לא ראתה אותה, את צרכיה ומצוקותיה ויש חרדה מנשים הנתפסות על ידה כחזקות.
5. יש צורך עז בקשר בכדי להימלט מתחושת הבדידות, חוסר ההשתייכות והריקנות שחשה.

6. צרכי תלות חזקים לא מסופקים. היא זקוקה למשענת חיצונית, לאישורים, לתמיכה, ואהבה. היא פסיבית והייתה רוצה שאחרים יפתרו את בעיותיה. מרגישה כעס כאשר צרכיה לא מתממשים. תופסת את עצמה כמישהי שמתעצבנת מהר, ואינה חיה בשלום עם עצבנות זו. זה חלק המתואר על ידה כלא יפה באישיותה.
7. לאחר מעט מאוד כוחות אגו. 'האני' חלש מבחינה ארגונית, הכול משא אופי של מקריות. התגובות מיידיות, חסרות תכנון ובקרה. היא בעלת סף תסכול נמוך, ללא יכולת לסובלימציה. מצבים של לחץ כרוני או/ו אינטנסיבי יכולים להביא אותה לידי חוסר קונטרול ואימפולסיביות. תוקפנותה תגובתית, מקרית ומתחסלת באותה מהירות בה היא עלולה להופיע מחדש. היא אינה אוהבת את החלק הזה שבה, שאינה מספיק חזקה, עצבנית ומתפרצת.
8. בעלת דימוי עצמי נמוך מאוד. תופסת את עצמה כחסרת ערך, חווה את עצמה נחותה לעומת אחרים, היא תופסת את עצמה קטנה וחרדה בעולם הגדול, תחושה של חוסר ביטחון בסיסי, תחושה של חוסר מוטאמות ופחד לתפוס מקום; חווה את עצמה כג'וק דחוי, קטן אשר צריכה להגן על עצמה. יש עדות לתוקפנות הגנתית.
9. נטייה לחוות דיכאון. אין עדות לדיכאון מגורי, ברם יש דיכאון על רקע חסר ועזובה מתמשכים.

2.4 - טענות טיפוח

הגדרת פרופסור קרל פרנקנשטיין

"תלמיד טען טיפוח הוא תלמיד שמלד כבעל אינטליגנציה תקינה ורק בהשפעת גורמי סביבה שליליים מסוימים לא בא מלא הפוטנציאל שלו לידי ביטוי.
"תלמידים טעני טיפוח הם תלמידים בעלי פיגור משני שגדלו בהשפעה של עוני קיצוני והזנחה חיובית מתמשכת."

מרכיבי ההגדרה

- פיגור משני
- עוני קיצוני
- הזנחה חיובית מתמשכת.

פיגור משני - ילד שנחנך המבנים תקינים (אישיותיים לידתיים), אך עקב גורמי סביבה שליליים חל פיגור ביכולת החשיבה שלו, וזו משפיעה גם על שאר תחומי חייו הרגשיים והערכיים. פיגור זה הוא הפיך וניתן לתיקון ע"י הוראה מתאימה. בפיגור משני ניסיון והתמדה סביבתית הם בעלי כוח קובע חזק הרבה יותר מאשר גורמי מבנה.

עוני קיצוני - מנקודת ראות סוציולוגית אובייקטיבית משמעו: המצאות מתחת לקו העוני. ככל שמשפחה נמצאת מבחינה כלכלית נמוך יותר מ"קו העוני", כך היא שרויה בעוני קיצוני רב יותר.

קו עוני הוא מושג יחסי, הנקבע על פי רמת ההכנסה הכללית של אוכלוסיית המדינה. על פי פרנקנשטיין עוני קיצוני יותר ככל שההורים מודעים למה שחסר להם.

עוני קיצוני אשר מתלווה לו הזנחה חינוכית מתמשכת, הוא שיוצר את התנאים השליליים שעלולים לפגוע בהתפתחות ילד תקין. תיתכנה משפחות עם אותה הכנסה והן תמצאנה משני עברי קו העוני.

הזנחה חינוכית מתמשכת -

- א. הזנחה המשולבת בגורם עוני קיצוני מוצאת את ביטוייה בהתייחסות בלתי אישית של ההורים אל ילדם. התייחסות לילד כאל חפץ.
- ב. האם היא הגורם המשמעותי ביותר בהזנחה החינוכית - הרגשה של להיות חלק מהאם חיונית להתפתחות הביטחון העצמי. קירבה לאם מאפשרים העזה, יוזמה, לנוכח מצבים חדשים.
- ג. העדר הפנמה והתמדה ערכים המושתתים על יוזמה התמדה.
- ד. העדר למידה לשם המענה/הנאה.

פיגור משני מתמצה בשני גורמים מהותיים:

חולשת כוח החשיבה המפשטת - הקושי להבנות את עולם המושגים כדי להגיע ללמידה משמעותית. ליקויים בכושר ההבחנה ובאחריות לחשיבה וללמידה. ריגושים חזקים מתערבים בחשיבה ויוצרים העדר הפרדה בין ריגושים לבין חשיבה.

דרכי חשיבה אופייניות לתלמידים טעוני טיפוח

ליקויים בכושר ההבחנה:

1. העדר יכולת לחשוב במונחים מופשטים או בנטייה פזיזה להכללה מוקדמת.
2. הבחנה בין המוחותי שבתופעות לבין הלא מוחותי.
3. קשיים בהבחנה בשונה, בדומה.
4. העדפה לשימוש בדיכטומיות כאמצעי לארגון העולם.
5. חוסר יכולת לראות הקשרים ושלמויות.

חולשת האחריות

1. ילד אינו מרגיש עצמו אחראי לפעילות חשיבתו למידתו בגלל העדר ביטחון בסיסי;
2. חולשת אחריות מתבטאת בתלות יתרה של הילד בסמכות (מורה, בית ספר, מסורת);
3. שיבתו של הילד אסוציאטיבית ללא סימן מבקר מבטאת העדר נטילת אחריות ללמידה;
4. תגובות לשאלות מורה הן השתקפות של המחשבות הראשונות העולות במקרה;
5. היסחפות אחרי זכירה של למידה קודמת.
6. היסחפות אחרי תגובות חבריו.

חולשת הראציונליות

1. ביטויי התנהגות שהמשותף להם הוא התלות בכוחות שאין ליחיד שליטה עליהם;
2. היסחפות אחרי סטריאוטיפים;
3. הישענות על דעות קדומות;
4. אמונה בכוח המאגי של מילה;
5. אמונה בכוחן של מילים גבוהות בעלות צליל מדעי. שאין מאחוריהן כיסוי של ידע והבנה.

חשיבה קונקרטיסטית

התנגדות מודעת ואי מודעת להפשטה מעידה על חוסר העדה ועל העדר גמישות. בדפוס חשיבה זה גבלים:

1. נטייתו של התלמיד להשתמש בהדגמה במקום בהמשגה;
2. נטייה לתפוס את המציאות כנוכחות, אי יכולת להבין שגנדר אים זהה ללא נמצא;
3. לקוי בתפיסת רצף הזמן;
4. קשיים בהבנת התפתחות;
5. קשיים בהבנת חוקיות של תופעה, תהליך, אירוע;
6. אי היכולת להבין את "הכאילו".

כל ניסיון לשקם את האינטליגנציה של טעון הטיפול חייב להיות מלווה בשירותי טיפול סוציאלי ופסיכולוגי (פרנקנשטיין, תשל"ב).

אפיוני ההפרעה שנמצאו אחלם

1. אחלם מתפקדת ברמה אינטליגנציה גבולית (גבול פיגור) $IQ = 74$ פרצנטילה 4 ואולם יכולת האינטליגנציה שלה גבוהה מכך. בשיחה עמה הרושם שהנה יותר אינטליגנטית וגם זכירתה החזותית מעל הממוצע, וכן גם הלמידה האינסטינקטית שלה מעל לבינוני.
2. נטייה פזיזה להכללה מוקדמת - אחלם היא תת מארגנת. דהיינו סורקת את הסביבה ללא תכנון ובמהירות. לא אוספת מידע ולא עושה אינטגרציה של המידע לפני שפועלת. אנשים כאלה יכולים לעיתים קרובות לפספס רמזים חשובים שקיימים בשדה הגירוי. יש להם לכן פוטנציאל גבוה יותר לשגות וזה מוביל לדפוסי התנהגות פחות אדפטיביים. לעיתים נטילת סיכונים, שיפוט לא טוב, ועל פני השטח הם נראים אימפולסיביים, אבל הם פשוט לא לוקחים בחשבון בכל הרמזים הקיימים.
3. העדר יכולת לחשוב במונחים מופשטים. חשיבה קונקרטיסטית.
4. העדפה לשימוש בדיכטומיות סאמצעי לארגון העולם. ראית שחור לבן.
5. אי היכולת לראות הקשרים ושלמויות-קושי באינטגרציה
6. תלות יתרה של הילד בסמכות (מורה, בית ספר, מסורת)
7. היסחפות אחרי תגובות חבריה
8. היסחפות אחרי סטריאוטיפים, הישענות על דעות קדומות.
9. לקוי בתפיסת רצף הזמן.
10. חוסר הבנה של סיטואציות חברתיות, שם מתפקדת ברמת פיגור, יש קושי בהבנת רצף אירועים קושי באינטגרציה של מצבים מורכבים.
11. הפרעות בשיפוט המציאות- תהליכים פרימיים מפריעים לה לתפוס את המציאות בצורה תקינה. מושפע מצרכים פנימיים כגון צרכי תלות לא מסופקים, חזיונות ילדות טראומטיות, וחרדות ממין.

5. דיון1.5 גורמים המעוררים אלימות אצל אחלם

- אלימות והתעללות במשפחה - אחלם גדלה בבית אלים. היא סבלה מהתעללות. חן אלימות פיזית והן מאלימות מילולית. במיוחד ע"י אביה, אחיה ואמה. הרגישה חסרת אונים אל מול האלימות כלפיה, מצב שהיה לה קשה לשאת, יכול לעורר תוקפנות כלפי עצמה (ניסיונות אובדניים) או תוקפנות כלפי האחר.
- חסך ותסכול - אחלם סבלה מחסך אמוציונלי. הוריה לא סיפקו תמיכה רגשית, אביה התייחס יותר לדברים חומריים, הוריה נתפסו כקרים, מצלים, אחלם חוותה תסכולים רבים לאורך כל חייה. תסכול מעורר כעס והוא אחד הגורמים להתנהגות תוקפנית.
- הרגשת קיפוח - בבית הרגישה קיפוח והעדפה של האחים. בנוסף היא סבלה ממצוקה כלכלית. הרגשת קיפוח ומצב כלכלי קשה עלולים להביא לידי התנהגות אלימה.
- התעללות מינית - יש במכתבים רמזים על התעללות מינית - גברים נתפסים אלימים, ומסוכנים. התעללות בה יכולה להביא לידי הרגשת חוסר אונים, וחיפוש מפלט בתגובה תוקפנית.
- חוסר גבולות - עולה תמונה של בית ללא גבולות ברורים, ובית שיש חוסר עקביות בחימר.
- סביבה עבריינית ותוקפנית - גדלה בסביבה עבריינית ללא מודל חיובי להקניית נורמות וערכים.

2.5 הגורמים שהביאו את אחלם למעשה הפרג1.2.5 נישואים ראשונים טראומטיים

הורי אחלם חיתנו אותה לראשונה בניגוד לרצונה, בהיותה קטינה בת 16 ושלושה חודשים. לדבריה, מעולם לא היה לה קשר מיני לפני הנישואים. אחלם הילדה לא הייתה בשלה לנישואים. איש לא הכין אותה לקראת הצפוי לה. נהפוך הוא. הבינה שעליה לשכב עם בעלה, שהאקט המיני מכאיב ולא מהנה. אחלם אומרת כי בתחילה הגעיל אותה משום שלא ראה כל כך טוב "נגע בידיים שלו והיה מגעיל". לא אהבה אותו, לכן לא נהנתה במיטה. אבל יכלה לשכב איתו כל עוד היה בסדר איתה. בשבועיים הראשונים זה היה נסבל. אבל אח"כ הפך לאדם אחר והיה אלים. הכה אותה, התעלל בה. הוא נעל אותה בבית. כמו כן, אמו ואחיותיו ניצלו אותה בתחושתה שתהיה בניגוד לרצונה שפחה בבית.

בנישואים אלה הייתה ראקטיבציה להתעללות שחוותה בביתה. היא לא יכלה לשאת מצב זה. רצתה להתגרש מבעלה הראשון ובקשתה זו מעתה בסירוב ובמסכת שקבלה היא הרגישה, חסרת הגנה, חסרת אונים ללא מוצא ועשתה 2 ניסיונות אובדניים, שרק לאחר מכן השתחררה מהנישואים הכפויים.

אחלם לא שאלה

2.2.5 נישואים עם הממנה – שיחזור דפוסי עבר

- נשאה בשנית בניגוד לרצונה, סמוך לגירושה מבעלה הראשון, מבלי שהיה עיבוד רגשי והתייחסות למה שעברה בנישואיה הקודמים מהם נחלצה בקושי.
- ביום חתונתה המסת היה אליה, אנס אותה, למרות שבקשה שיתנהג עמה בעדינות, נבהלה ממנו ורצתה מיד לחזור לבית הוריה, ולהתגרש. גם הפעם לא הובנה לא ע"י בעלה ולא ע"י משפחתה. היא הרגישה כמו במצב ללא מוצא, אימת מוות של קרבן לכור, זעמה, ו"תכנה" לרצוח אותו- כאשר בתחושתה זה או היא או הוא. כפי שאומרת "סה"כ רוצה לחיות".
- במבחנים יש רמזים להתעללות מינית כלפיה במשפחה אותם היא שוללת. אם אכן הייתה התעללות מינית במשפחה, החוויה של המין היא שלילית, של ניצול, ואליומות. בהיותה עם בעלה השני אשר אנס אותה יש שחזור של סראומת התעללות מינית. לו היו קשובים לה המקרה הסרגי לא היה קורה.

3.2.5 מצב נפשי בעת ביצוע העבירה

כתוצאה מהתעללות בה במשך כל ימי חייה, אחלם סובלת מפחדים, "כאילו רוצים לעשות לי משהו ולא עתים לי כלום"- במקרה הנ"ל הפחדים היו אמיתיים, שכן הממנה התנצל על התנהגותו. אבל היא המשיכה לפחד ממנו. במצב של פחד יש לעתים תגובה של בריחה. ואכן היא ניסתה לברוח אבל בעלה, קרבת משפחתו וגיסתה מעלו אותה ולא אפשרו לה לברוח. תגובה אחרת לפחד היא התקפה. לאחר שגעלו אותה, הפחד גבר, יחד עמו הזעם, הרגישה שאין דרך מוצא אלא להרוג אותו.

4.2.5 בעיות קוגניטיביות

- חשיבתה דיכוסומית, רואה הכול בשחור לבן מבלי יכולת לראות את הגוונים. יש קושי בהבנת רצף אירועים קושי באינטגרציה של מצבים מורכבים, ובשיפוט חברתי. חשיבתה פורמלית- היא אינה מסוגלת להתנתק ממחשבות מסוימות.
- צורת חשיבה זו אינה מאפשרת לה לראות את המציאות בצורה תקינה, לחפש פתרונות אחרים. ברגע שנחשפה שוב לסיטואציה אותה חוותה מסוכנת ומשפילה, ברגע שגעלו אותה בתדר מבלי יכולת לברוח, ברגע שמשפחתה הפנתה שוב עורף לצרכיה, בעיותיה ופחדיה, היא הבינה שאין לה כל מוצא אחר למעט לרצוח אותו. נכנסה למצב של חשיבה דיכוסומית – או הוא או היא. לא יכלה לראות כל מוצא אחר.
- תת מאורגנת - לא אוספת מידע ולא עושה אינטגרציה של המידע לפני שפועלת. אנשים כאלה יכולים לעתים קרובות לפספס רמזים חשובים שקיימים בשדה הגירוי. יש להם לק פוטנציאל גבוה יותר לשגות וזה מוביל לדפוסי התנהגות פחות אדפטיביים. לעתים נטילת סיכונים, שיפוט לא טוב. גם כאן, היא לא הייתה מסוגלת לנתח את המצב והגיבה באימפולסיביות כאשר הייתה סגורה בחדר.
- היא אינה מסוגלת להשתחרר ממחשבות, ופרצפטים. ברגע שהייתה מעולה והגיעה "לפתרון". היחיד שהיה לה באותו רגע, לא הייתה מסוגלת להשתחרר, לקחת מספר צעדים אחורה, ודבקה במה שנראה לה אז המוצא הבלעדי.

- הפרעות בשיפוט המציאות - היא אינה רואה את המציאות כפי שאחרים תופסים זאת, גם במצבים מאד בחרים. השיפוט אצלה יורד בעקר כאשר הוא מושפע מצרכים פנימיים כגון צרכי תלות לא מסופקים, חוויות ילדות טראומטיות, וחרדות ממין. דהיינו, במצבים בהם תהליכים פנימיים מפריעים לה לתפוס את המציאות בצורה תקינה, הללו יכולים להביא לידי התנהגות בלתי מסתגלת, לא תואמת ולא יעילה, ואף לידי רצח כפי שקרה.
- כשהיא בלחץ היא מטה לברוח לפנסדיה, ואז חשיבתה אינה פרודוקטיבית ויכולה להוביל לידי תוצאות עם אמוציות שליליות. הבריחה הפעם לפנסדיה במצב בו הייתה שרויה לאור האמור לעיל לא אפשר לה להישאר רק בפנסדיה.

5.2.5 חוסר כוחות אגו

- אחלם נעדרת כוחות אגו- היא בעלת סף תסכול נמוך, ללא יכולת לסובלמצייה.
- מצבים של לחץ כפי שהייתה נתונה בו הביאו אותה לידי חוסר קונטרול ואימפולסיביות.
- לאחלם אין כלים לתייעול האפקט שלה. היא בולמת את רגשותיה במרבית הזמן, אינה מחונקת אליהם ואל צרכיה. הדברים הצטברו ותחת לחץ היא הפכה להיות אימפולסיבית
- חוסר תמיכה - מתפקדת פחות טוב כשאין לה גבול ברור, ותמיכה חיצונית קבועה. אין לשכוח שמדובר בקט'נ'ג. היא זקוקה למשענת חיצונית, לאישורים, לתמיכה, ואהבה. היא פסיבית והייתה רוצה שאחרים יפתרו את בעיותיה. לא קבלה גם הפעם תמיכה מבני משפחתה, מרגישה כעס כאשר צרכיה לא מתממשים. הכעס שהצטרף לתחושות של חוסר הכלה, של חוסר אכפתיות ממנה, של בדידות עצומה, חוסר אונים, עלולים להביאה למצב של תוקפנות.

6.2.5 התייחסות אחלם למעשה הטרגי

כיום מביעה חרטה על מעשיה, אומרת כי לא יודעת מה קרה לה שעשתה זאת. באותו יום "כאילו נכנס בי השטן- ומהר דקרת אותי. שדקרת אותי בכיתי". חושבת הרבה על המקרה ואומרת לעצמה "הלואי שהגלגל היה חוזר, הייתי בורחת גם במחיר שיתפסו אותי ויהרגו אותי, או מתאבדת או מתה לא הייתי עושה את זה שוב." חחרת לאותה דילמה דיכטומית או שהיו הורגים אותה, או שהיית מתאבדת אבל אומרת בביטחון לא הייתי עושה זאת שוב.

אחלם אינה חיה בשלום עם החלק התקפני שלה. אומרת שאינה אוהבת את העובדה שהיא מתעצבנת מהר.

6. מסקנות והמלצות

1. אין מדובר פה בהפרעת אישיות פסיכופטית.
2. מדובר בקטינה אשר סבלה חוויות התעללות פיזית, מילולית ויתקן גם מינית במשפחתה, בהמשך שיחזור התעללות בה בנשואיה הראשונים. עברה רווי האלימות וההשפלה במ בליבה של אחלם תחושות פחד מצטבר וזעם אצור שאיים להתפרץ אל

- מכח התגרות מאיימת. באירוע הטרגי היא חיה מחדש את ההתעללות כלפיה, חוסר הבנה והתייחסות למצוקתה, וחרגשה שהיא לכודה. זה העלה והפעיל בה פחד, תגובות פוסט - טראומטיות מועצמות בשל זיכרונות החרדה מאליומות, ותגובות זעם מועצמות.
3. למרות שאין להקל ראש במעשיה, לעניות דעתי הסיטואציה אליה מקלעה אחלם היא כתב אישום נגד החברה בו גדלה, ונגד מדינת ישראל. שכן מדובר בחזנות. לא הופעל חוק חיסך חובה, לא היו שירותי יעץ ורווחה שהתייחסו למצוקות הקטינה. נהפוך הוא גם לאחר ניסיון אובדני || והמלצות בי"ח סורקה להתערבות מיידית של עובדת סוציאלית, שילוב מרכז לנפגעות תקיפה מינית, ומעקב פסיכיאטרי, לא נעשה דבר. לא היה פתרון לבעייתה ו-4 חודשים לאחר ניסיון אובדני || ניסתה שוב להתאבד. שוחררה בחמלצות דומות, אך החמלצות לא יושמו.
4. טענות סיפוח - מאחר ואם מדברים במעורר טענות סיפוח, בעלת תפקוד גבולי, יש צורך לשקם את האינטליגנציה שלה ודרכי חשיבתה ושיפוטתה. כל ניסיון שיקום שכזה חייב להיות מלווה בשירותי טיפול סוציאלי ופסיכולוגי.
5. לאחלם יש יכולת להפיק תועלת מהליך טיפולי, זקוקה לטיפול נפשי ארוך וממושך. זקוק להכלח מרובה, ולחיצוקים חיוביים על מנת להתגבר על חוסר האמון שלה. מגיבה היטב לקשר של 1:1 ומתפקדת טוב יותר כאשר מקבלת אישורים, והתייחסויות.
6. יש לעבוד על חיזוק הדימוי העצמי שלה, יש צורך בטיפול לעבד תחושות קשות ואירועים קשים בחייה; עליה ללמוד לזהות את הדברים שגורמים לה איבוד שליטה, ועוד. הפרוגנזה נראית חיובית - אם כי התהליך יהיה ארוך.

רחל איתן

פסיכולוגית קלינית מומחית

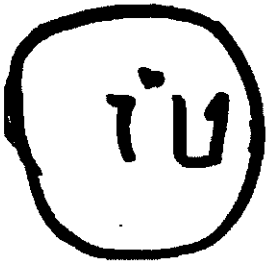
[Handwritten signature]

נספח

טרי

•

•

קשר השתיקה: אלימות במשפחה נגד נשים ערביות-בדואיות בנגב

מבוא

תופעת האלימות במשפחה נגד נשים ערביות-בדואיות בנגב (מצד בני זוגן או קרוב משפחה אחר) היא תופעה קשה, רחבת היקף, ומביאה אף לרצח של בנות ונשים כדבר שבשגרה.

האלימות המופעלת נגד נשים ערביות-בדואיות פוגעת בכל היבטי חייהן. מדובר באלימות כלכלית, פיסית, מינית ונפשית. האלימות האינטנסיבית והמתמשכת והמורכבת מותירה אותן מוחלשות, לוקות בבריאותן, חסרות ערך עצמי, תלויות בגורם האלים עצמו, וכלואות בתוך מציאות שאין כמעט מפלט ממנה.

רשויות המדינה משמשות זרוע ממסדית משתיקה, מדעת או שלא, בין השאר כתוצאה מהיעדר מענה חולם ולקייחת אחריות מצד המדינה על האזרחיות הערביות-הבדואיות.

נתונים ספציפיים מצד רשויות המדינה על נשים ערביות-בדואיות לא קיימים, שכן הן נכללות לרוב במידע על 'בני מיעוטים'. כמו כן, חסמים חברתיים בקרב האוכלוסייה הערבית-הבדואית, לצד חסמים מערכתניים כגון היעדר מענה ותמיכה מצד המדינה, מונעים מנשים רבות מלחשוף את מצוקתן ואת האלימות כלפיהן ורבות מהן ממשיכות לחיות בצל האלימות.

היקף התופעה לא ברור, ואף לא נמדדת על ידי רשויות המדינה, על כן ביצענו מחקר על תופעת האלימות כלפי נשים ערביות-בדואיות, ובמחקר בדקנו גם את מרכיביה וגורמיה ואת קשר השתיקה ביחס אליה, הן מצד האוכלוסייה הערבית-הבדואית בנגב והן מצד רשויות המדינה שאינן נותנות מענה במקרה הטוב, או מתעלמות בידועין במקרה הרע, מתופעה חמורה זו.

הממצאים העיקריים

85% מהנשים סבלו מאלימות פיסית, 90% סבלו מאלימות נפשית, 75% נישאו בכפייה או לא שותפו בהחלטה על נישואיהן; 97% מהסובלות מאלימות, סבלו מאלימות חוזרת ונשנית, 80% חשות אשמות בשימוש באלימות כלפיהן, 90% ממקרי האלימות התרחשו בפרהסיה, 70% העדיפו לא להתלונן על אלימות מחשש לאבד את תמיכת משפחתן בהן ובילדיהן, כ-60% ציינו כי קיומן הכלכלי והפיסי ושל ילדיהן חשוב בהרבה ממצוקתן בגין אלימות, רק מקצת מהנשים שנוקקו לטיפול רפואי עקב מעשי אלימות פנו לקבלת טיפול, כ-33% סבלו מדיכאון לאחר לידה (אל מול כ-10% מכלל האוכלוסייה), 80% ציינו כי עליהן לקבל אישור מגבר במשפחה על מנת לצאת מביתן, 50% מהתיקים שנפתחו במשטרה בגין אלימות נסגרו עקב היעדר ראיות/חוסר עניין לציבור, 60% מהנשים כלל לא ידעו מהו צו הגנה.

דרישות עיקריות:

1. העלאת מודעות בקרב הקהילה הבדואית והקצאת משאבים להעצמתן ומימוש זכויותיהן של נשים בדואיות.
2. הקמת גוף כולל של חוקרות, מתורגמניות, עובדות סוציאליות ואנשי מקצוע רלוונטיים שיקבלו תלונותיהן של נשים תוך שמירה על פרטיותן וכבודן.

3. התאמת הסיוע המשפטי בצורה שייתן מענה מידי בכל פנייה של אישה לצווי הגנה וצווי משמורת זמניים מדיים.

4. התאמת מערכות החוק באופן בו צווי הגנה יהיו אפקטיביים עבור הנשים. שכן כיום אישה מוכה גם בחלטות בית המשפט לענייני משפחה היא זו שמורחקת מביתה על מנת להגן עליה ולא הגבר המכות, דבר המעניש אותה כפליים ומנתק אותה לרוב מילדיה. מציאות אבסורדית זו שעומדת בסתירה למהות צווי ההגנה הבאים לחגן על נשים בבתיהן.

5. עריכת מחקר כוללני שיאמוד את חיקף האלימות כלפי נשים בדואיות וההתאבדות בקרב נשים בדואיות

6. הקמת מערך תומך לבריאות הנפש והשקעת משאבים בהנגשת הטיפול הרפואי והכשרת צוות שיטפל בנשים בדואיות.

7. שינוי הקריטריונים לזכאות לגמלה כנפרדת ואו משפחה חד-חורית במוסד לביטוח לאומי בנוסף לשינוי חקיקה שיאפשר פיצול גמלאות הבטחת הכנסה מראש, כך שהאישה תקבל את חלקה וחלק לדיה היחסי בגמלה. הוגשה הצעת חוק בעניין זה מסי פעמים.

8. רפורמה מקיפה ביחידה המשטרתית לטיפול באלימות במשפחה כך שיוכשרו חוקרות ערביות ומתורגמות בדואיות, השקעת משאבים רבים יותר בחקירת מקרי אלימות וצמצום סגירת תלונות.

9. הקמת בתים מוגנים ודיור מוגן המותאם לנשים בדואיות וילדיהן בקהילה.

10. השקעת משאבים בתחום של אלימות במשפחה בלשכות הרווחה בכפרים חלא מוכרים ויישובי הקבע.

11. מיגור תופעת הפוליגמיה בחברה וביטול הנחיות היועץ המשפטי לממשלה המקפא טיפול משפטי ונקיטת חליכים פליליים בנוסף להליכי הסברה ותוכניות במערכת החינוך. פוליגמיה עפ"י מחקרים מהווה כר פורייה לאלימות במשפחה והיא בעלת השלכות הרסניות על בריאות הנפשית של הנשים.

12. הכשרת העובדות הסוציאליות בתחום של מניעת אלימות כלפי נשים בדואיות בלשכות הרווחה כולל הנגשת מידע לנשים על קבלת טיפול ועל מניעת אלימות בייחוד במצבי חירום.

13. החמרה בעונשים הנגזרים על התוקפים בצורה של מאסרים בפועל והגדלת סכומי הפיצויים שניתנים לקורבנות בחליף הפלילי.

14. רפורמה ופיקוח על החלטות בית הדין השרעי (בבאר שבע) בתביעות מזונות (סכומי מזונות מזעריים), תביעות ציות האישה לבן זוגה, גירושין (המנשלים נשים מכל זכויותיהן), אפס החלטות של צווי הגנה. כיום לנשים אין אמון בבית הדין השרעי.

15. הקמת ועדה שתבחן הפעלת מודל לטיפול באוכלוסייה הבדואית בדגש על כך, שאיננו מעוניינות בחקמה של ועדה כדוגמת ה"ועדה לענייני ערבים", הועדה אמורה לכלול נשות ואנשי מקצוע מן התחום, בעיקר ערבים בדואים שיש להם גישה ונגישות לאוכלוסיה זו, שתתבסס על הצרכים והמאפיינים של החברה הבדואית. בניית המודל צריכה להביא לכך שיוקמו רשתות תומכות לאוכלוסיית הנשים, תוך שמירה על זהות תרבותית.

נספח

טז'

תצהיר

אני הח"מ אחלם אבו רכבה מספר זהות 31580717 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר/ה בזה בכתב כדלקמן:

כל החלקים העובדתיים בעניין נסיבות חיי, הפשע שביצעתי, החליף המשפטי והמאסר בעתירה זו ידועים לי מידיעה אישית.

כל יתר החלקים המשפטיים והמתארים פניות שנעשו בשמי לגורמים בכנסת, בממשלה ובמשיבים נעשו לבקשתי בידי עורכת הדין שלי.

חתימה

12.9.12

תאריך

אישור

אני הח"מ, אלוני סדובניק רוני, מספר רשיון 51516, מאשר בזה כי ביום 12.9.12 הגעתי לכלא נווה תרצה והחתמתי את העותרת שהופיעה בפניי גב' אחלם אבו רכבה המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהוזהרתי כי עליה להצהיר את האמת, וכי יהיה/תהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתמה עליה.

12.9.12
תאריך